

Tecrit işkencedir!

Tecrit "duyumların, uyarıcılardan mahrum bırakılması dolayısıyla insanın kişiliğinin parçalanması" dır.

Hücre
işkenceli
ölümdür!

"Tecrit egemenlerin keşfettiği en korkunç işkencedir"

Ekmek ve **Adalet**

Haftalık Dergi
Sayı: 41
29 ARALIK 2002
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
EUROPE: 3 EURO

www.ekmekveadalet.com

BURASI

İncirlik

BURASI

Mersin Limanı

VE BURASI

58. Hükümet

AMERİKAN YÖNETİMİNE TESLİM EDİLMİŞTİR

**AKP ülkemizi sattı
Topraklarımız
ABD'nin Savaş
Karargahı Yapılıyor**

**BUNA
İZİN
VERMEYELİM!**

**AKP
İktidarında
6. Ölüm**

**103.
Şehit
Berkan
ABATAY**

**Berkan
kızıl bayrak
denizinde
ölümsüzlüğe
uğurlandı**

Ekmek ve **Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

“Eski Hamam” Yeni Yıl

Yeni bir yıla giriyoruz.

Ne yaptım 365 gün boyunca diye sor kendine. Ve ne yapacağım 2003'ün 365 günü boyunca diye düşün.

Muhasebe silahını kuşanıp, umutla dolduralım yüreğimizi.

*

Yeni bir yıl demek, her zaman ve her koşulda yeni umutlar, yeni imkanlar mı demektir? Hayır! Bizler bunu çok çarpıcı bir biçimde “milenyum” masallarında yaşadık. “Yeni milenyum”la birlikte, sanki sihirli bir değnek dünyayı değiştirecek, diktatörlükler, insan hakları ihlalleri, artık 20. Yüzyılda kalacaktı. 21. Yüzyılda bunlara rastlanmayacaktı artık...

“Milenyum”a girdik. Masal yoktu milenyumda. Sadece gerçekler vardı. Acı, tatlı gerçekler. 21. Yüzyılın başı, emperyalist dönemin en kanlı saldırıganlığına, Amerikan imparatorluğunun yeni katliamlarına tanık olduğumuz bir dönem oldu.

Kendiliğinden bir “yeni”lik yok hayatta. Sadece **takvim değişti diye** gerçekleşen umutlar yok.

Demek istediğimiz şudur; 2003'te emperyalizmin cephesinde, oligarşi cephesinde, “yeni” bir şey olmayacaktır. Açlık ve zulüm politikasını daha da şiddetli bir biçimde sürdürmeye çalışacaklardır.

“Yeni” bir şey olacaksa, 2003, iyiyeye, doğruya, güzele giden bir “yeni yıl” olacaksa, bunu ancak biz gerçekleştirebiliriz.

*

Umut etmek güzel, ama umut edip umudunu gerçekleştirmek için hiç bir şey planlamıyor, yapmıyorsan, o umut

boş bir umuttur. Bu umutlarla, kendini kandırabileceğin toz pembe bir dünya kurulabilir ancak.

Umudu büyötmek için, cüretimizi büyötmesek, umudu yaymak için fedakarlığımızı artırmazsak, takvimler değişir, açlık ve zulüm baki kalır. Biz umudun peşinden koştukça, ileriye gider tarih.

*

Tarihi ileriye götürmek için hem muhasebe, hem umut gerekli bize.

Geçen yılın muhasebesini yaparken, hücrelerdeki o 365 günün 365'ini de hücrede, tecrit koşullarında geçirdiğini unutmayın.

Yeni bir yıla girerken, eğer tecrit duvarları parçalanamazsa, yeni yıldaki 365 günün 365'inde de onların hücrelerinde kalacağını unutmayın.

Masanızda o gece her ne varsa, atıstırırken, bu ülkede on milyona yakın insanın, 365 gün boyunca açık sınırında yaşamaya mahkum edilmiş olduğunu unutmayın.

Annenizin, babanızın, evladınızın, eşinizin, nişanlınızın, kardeşinizin, arkadaşınızın yeni yılını kutlarken, bu ülkede onbinlerce insanın “iyi yıllar” diyeceği annesini, babasını, evladını, eşini, kardeşini, arkadaşını, infazlarda, işkencelerde, katliamlarda kaybettığını unutmayın.

Hayır, yeni yıla girerken, yas tutun demiyoruz, türküler söyleyin, halaylar çekin, **ama, bunları da unutmayın!**

*

Bunca zulüm karşısında **yenilmezliğimiz, düşüncelerimizin haklılığı, ideolojimizin gücü**, yarına dair en büyük güvencemizdir. Bundan dolayı umutlu yuz. Umudumuzu büyütecek, gerçekleştirecek kararlılığımız var.

2003'ün bağımsızlık ve hürriyet kavgamızın büyüdüğü, örgütlülüklerimizin adım adım her yere yayıldığı bir yıl olması dileğiyle, **okurlarımızın ve tüm halkımızın yeni yılını kutluyoruz.**

Hablemitoğlu'nu kim öldürdü?
GENELKURMAĞA SORUN!

❖

SAVAŞA KARŞI MÜCADELE İÇİN Zamanımız Yok!

Kim neyi bekliyor?
Kim nasıl engelliyor?

❖

YÖK'ün Hükümete Ültimatomu
ve

Gençliğin YÖK'e Çağırısı:
ABD'VE KARŞI ÇIKABİLİR MİSİNİZ?

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:
1997

Yer:
İstanbul
Gazi

İnfaz edilmiş bir devrimcinin resminin olduğu dövizde **“Katilleri Susurlukta'ki devlettir”** yazıyor. Kaybedilmiş bir yurtseverin dövizinde de, **“Katilleri Susurlukta'ki devlettir”** yazılı. İşkencede öldürölmüş bir sendikacının, hapishanede katledilmiş bir tutuklunun dövizlerinde de aynı söz var: **“Katilleri Susurlukta'ki devlettir”...**

Gazi'nin, Ulucanlar'ın, 19 Aralık'ın katilleri de aynı. Uğur Mumcular'ın, Muammer Aksoylar'ın, Necip Hablemitoğullar'ın öldürölmesinde de fail aynı: **“Katilleri Susurlukta'ki devlettir”!**

Bu gerçeği anlatıyoruz yıllardır. Bize inanmayanlar, “şeriata” karşı olmak adına, Susurluk'un sahipleriyle ittifak yapıyorlar. Oysa görseler, ittifak yaptıklarıyla, karşı çıktıkları, birbirlerine ummadıkları kadar yakın!

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Ali Ercan Gököğlü
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks:0212 347 69 66
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya:3 Euro

Fransa:3 Euro
İsviçre:3 Euro
Hollanda:3 Euro

İngiltere: E 2
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Akademik Yatırım Odemweldstr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906892 0049 221 6906893

Faks:0049 221 6906894
E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de

Akdağ İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İy Han arkası Çöken Apt. No:102 Tel-faks: 0 302 351 10 25

Akdeniz ÇANK Bulvarı Onur İğham Kat: 6 Daire: 154 Kızılay Tel-faks: 0 312 417 39 11

Akdağ Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kızıllı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 308 221 87 18

Beyaz Beşiktaş Cad. Güz İy Han Daire: 25/4 Haykıl Tel-faks: 0 224 224 03 97

Çarşılar Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yeniyeri Sokak No:27 Daire:10 Şişli

Hopa Hopa İy Merkez Zemin Kat No:28 HOPA

Kızılay 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparıcı İy Han No: 31/501 Kızılay Tel-faks: 0 232 446 27 96

Kocaeli Ömerpaşa Mah. Akça Cami Cad. No: 30 Kat: 2 Tel-fax: 0262 325 58 06

Mahmut Dabakhan Mah. Eskişehir Kat: Kardeşler İğham Kat: 3 No: 15 Tel-faks: 0 422 325 24 61

Menteşe Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzeyyen Boro İğham No: 9 kat: 1 Daire 13

Sarıyer Taksim Mah. Bozokçuy İy Han Kat: 3/42 Tel-faks: 0 302 435 25 80

Taşdelen Kemerkaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Posthlar İğham Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 321 59 93

Zonguldak Gazipaşa Cad. Ofluğu İğham Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Susmak, artık “ katillik”tir*
 5... *Sattılar*
 6... *Üsler, Limanlar ABD’ye Teslim*
 9... *ABD saldırganlığına karşı Referanduma*
 10... *Pazarlık masası Genelkurmay ve AKP’nin, Meydanlar Halkın*
 11... *Tutsaklardan yeni yıl mektubu*
 12... *103. Ölümsüz: Berkan ABATAY*
 14... *Zorlu Maraton Koşucusu Berkan ve Kızılbaşrak Denizi*
 16... *YÖK’ün Hükümete ultimatomu*
 17... *YÖK’e açık mektup*
 19... *“Hücrede amaç... kişiliğinin parçalanmasıdır!”*
 20... *Tecriti Kaldırın Talebiyle Eylemler Sürüyor*
 21... *Tekirdağ’daki tutsakların suç duyurusundan F Tipleri gerçeği-2*
 24... *Hablemitoğlu’nu kim öldürdü?*
 26... *Dünya Amerikan İmparatorluğuna teslim olmayacak*
 29... *Halk fuhuşa karşı çıktı, Polis sahiplendi*
 30... *IMF, MGK, Denktaş ve YÖK öğretiliyor, AKP öğreniyor*
 31... *Bağımsızlık, kendi toprakların üzerinde hükümlan olmaktır*
 32... *Yönetenler “sorun çözüyor”!*
 33... *Çankaya’daki Genelkurmay!*
 34... *Katil Kalemler!*
 37... *Ne işgal, Ne ilhak, Ne AB; Bağımsız Birleşik Demokratik Kıbrıs!*
 38... *ABD: “İşkenceye Evet!”*
 40... *Solun beyni: Zamanımız çok mu? Savaş, birliği bekliyor mu?*
 42... *Gençlik üzerinde polis terörü*
 43... *Tecrite Karşı Uluslararası Sempozyum*
 44... *Verilmiş Sözdür!*
 45... *Basında ölüm orucu*
 48... *Berkan Abatay resmi*
 49... *Kahramanlar Ölmez*
 50... *Utangaç Orgeneral Deniz Baykal*

Susmak, artık “katillik”tir

Zaman; Amerikan saldırganlığına ve ülkemizdeki Amerikancılara karşı, susulamayacak zamandır! Susmayalım! “Katil Türkiye” sözünü yazdırmayalım tarihe!

Türkiye halkı! “Bana ne” diyemeyeceğin, “bana dokunmayan yılan...” diye düşünemeyeceğin bir durumla karşı karşıyasın. Satılığa çıkarılmış, parsel parsel kiralanmış bir ülkenin halkısın.

Türkiye halkı! Bizi yönetenler, içeride yıllardır sürdürdükleri katliamları şimdi sınır ötesine taşıyorlar. Hepimizi “katil” yapmak istiyorlar. Bugün susmak, bu katliama ortak olmak demektir. Zaman susmanın onursuzluk, ahlaksızlık anlamına geldiği zamandır.

Milli Selamet Partisi, Refah Partisi geleneğinden gelen bir parti var iktidarda. Çok iyi bilinir ki, bu gelenek, uzun yıllar ABD’yi “büyük şeytan” olarak adlandırmıştır. Kendilerini müslüman, demokratiz diye pazarlayan AKP iktidarı **büyük şeytanın küçük ortağı** olmuştur bugün. Soruyoruz; müslümanım diyen bu iktidar, neyiyle müslüman? Mazlumu katletmek mi müslümanlık? Haksız, gayri meşru olduğunu bildiğin, ağzınla itiraf ettiğin şeytanı “mecburuz” diye desteklemek midir müslümanlık?

Müslümanlığı sahte AKP’nin ve milliyetçiliği sahte Genelkurmay’ın elbirliğiyle, ülkemiz Amerika’nın saldırı üssü haline getiriliyor. Artık saklanacak, gizlenecek bir şey kalmamıştır. Halka “Amerika’ya bir taahhütümüz yok” yalanları söylenirken, üsler, limanlar çoktan verilmiş, Yankiler buralarda Ortadoğu halkına ölüm yağdıracak silahlarını yerleştirmek için tadelatlara başlamışlardır. Halka “Türkiye savaşın dışındadır, sorunun barışçı yollardan çözümünden yanadır” açıklamaları yapılırken, Yankilerle alçakça, uşakça anlaşmalar çoktan imzalanmıştır bile.

Halkımızın dini inançlarını istismar eden AKP ve ulusal duygularını istismar eden Genelkurmay, tam Amerika’nın istediği bir işbirliği sergiliyorlar. Onlar için tek geçerli değer, koltukları ve dolarlardır. Koltuk ve dolar için satmayacakları hiç bir şey olmadığını gün gün yaşayarak görüyoruz. Ülke, halk, toprak, din, inanç, hepsinden vazgeçilebilir, hepsi satılabilir. Amerikalılara teslim edilen yerler sadece üslerle, limanlarla sınırlı değil, hayır. Asıl teslim edilen yer Ankara. Türkiye’nin yönetimini teslim ettiler Amerika’ya. Toprağını, suyunu, yolunu, madenlerini teslim ettiler. Satılmadık hiç bir şeyimiz kalmadı. Milliyetçiyiz dediler sattılar. Sosyal demokratiz dediler sattılar. Muhafazakarız dediler sattılar. Müslümanız dediler sattılar.

Satılmadık, teslim edilmedik hiç bir şeyi kalmayan ülkemiz, şimdi Amerika’nın savaş karargahı durumundadır. Nerede durur bu satış, işbirlikçilik nerede biter, bilen var mı? Anadolu Amerika’nın savaş gemisi yapılabiliyorsa, yarın Anadolu insanının Amerika’nın kiralık askeri yapılmayacağını garantisi yoktur.

Türkiye halkı! Düşün. Biz katil miyiz? Düşün, bizim topraklarımızdan kalkan uçaklar, on, yirmi, elli, yüz bin Iraklıyı, çoluk çocuk, kadın, yaşlı yüzbin insanı katledecek! Bunu kabul edecek miyiz?

Yarın Irak meydanlarında, başka yerlerde **"Katil Amerika"**nın yanında **"Katil Türkiye"** diye bağıracaklardır. Peki haksız mı olurlar? Hayır! AKP iktidarı ve Genelkurmay, **"savaşa girmiyoruz"** diye göz göre göre yalan söylüyor. Sen üssünü vermişsin, limanını vermişsin, Irak'a onbinlerce asker sokmayı planlıyorsun, saldırıya ortak olmuşsun. Bunun adı savaşa girmekten başka nedir?

ABD'nin Irak'a saldırısı üzerine gazetelerde hergün onlarca senaryo yayınlanıyor. Amerikan güçlerinin Irak'a nasıl gireceği, kaç günde işgal edeceği masalları anlatılıyor; ama bu senaryolarda olmayan bir şey var: bu "operasyon"da kaç Iraklı öldürülecek? Basın fazla sözetmese de, Amerikan planlarında buna dair de rakamlar var. Saddam'ı devirmek için **"100.000 bin 140.000 bin arası Irak'lıyı öldürmek gerekeceği"**ni yazıyor bu planlar. Yüzbin insanın katledilmesinden sözediliyor burada. Üsleri, limanları, havaalanlarını, yolları Amerika'ya vermenin anlamı de işte burada saklı. Amerika'ya sağlanan bu "kolaylıklar", gerçekte onbinlerce Iraklının katledilmesine kolaylık sağlamak demek. Bunun adı katliam ortaklığıdır. Türkiye, Irak halkının katillğine soyunmuş oluyor bu politikayla. Bu politika değiştirilemezse, yarın **"Katil Türkiye"** diye bağıranlar haksız olmayacaktır. Bunu kabul edecek miyiz?

Amerika, dün Afgan halkını katletti. Bugün Irak halkını katlediyor ve bizi de katliamına ortak ediyor. Yarın İran'a saldıracak. Sonraki hedefinin Türkiye olmayacağını hiç bir garantisi yok. Amerika'nın yanında olmak, **Irak halkının katili** olmaktır. Amerika'nın yanında olmak, kendimize saldırmaktır. Irak, Kuzey Kore, ABD önünde boyun eğmediği için he-

Türkiye halkı! Düşünün, bizim topraklarımızdan kalkan uçaklar, on, yirmi, elli, yüz bin Irak'lıyı, çoluk çocuk, kadın, yaşlı yüzbin insanı katledecek! Bunu kabul edecek miyiz?

Irak halkı bizim kardeşimizdir. Dünya halklarının çıkarları ortaktır. Irak halkının katledilmesi karşısında **"şu kadar dolar kazançlı çıkarız"** hesabını yapanlar, dünyanın en alçak, aşağılık, en namussuz insanlarıdır. Onlar bir işkenceciden, bir cellattan daha aşağılık mahluklardır. Onların **ıçtikleri kan, yedikleri insan eti'**dir. Anadolu insanı böyle mahluklar tarafından yönetilmeyi, **"katil ülke"** damgası yemeyi kabul edemez.

deftir. IMF'yi ülkesine sokmadığı, IMF'ye "borç faizi" adı altında sürekli haraç ödemediği için hedeftir. Yarın biz IMF'yi topraklarımızdan defettiğimizde, biz de hedef olacağız. O zaman ya ömrü billah IMF'ye boyun eğeceğiz, ya da bugünden Amerikan saldırganlığına karşı çıkacağız. Irak halkı bizim kardeşimizdir. Dünya halklarının çıkarları ortaktır. Irak halkının katledilmesi karşısında **"şu kadar dolar kazançlı çıkarız"** hesabını yapanlar, dünyanın en alçak, aşağılık, en namussuz insanlarıdır. Onlar bir işkenceciden, bir cellattan daha aşağılık mahluklardır. Onların **ıçtikleri kan, yedikleri insan eti'**dir. Anadolu insanı böyle olamaz. Anadolu insanı böyle mahluklar tarafından yönetilmeyi, **"katil ülke"** damgası yemeyi kabul edemez.

İslamcılar, ulusalcılar, yurtseverler, demokratlar, anti-kapitalistler, anti-empyralistler, Kürt milliyetçileri, **"hiç bir şeyden olmayanlar"**, kalkın ayağa. Şimdi durma zamanı değil. İslamcılar, kalkın ayağa, çünkü inançlarınız çiğneniyor; müslümanlık adına katliamcılık yapılması, sizi de kirletir. Ulusalcılar, kalkın ayağa; çünkü ortada ne milli sınır kalmıştır, ne milli irade, ne ulusal onur; Türkiye toprakları yankilerin kanlı postallarıyla çiğneniyor. Kürt milliyetçileri, kalkın ayağa; çünkü, Barzanilerin, Talabaniilerin Amerikan uşaklığı nezdinde aşağılanan Kürt ulusal onurudur. Dünya halkları katledilirken ABD müdahalesinden Kürtlere düşecek kırıntıların hesabını yapmak, en az Türkiye oligarşisinin "dolar pazarlıkları" kadar küçültücü bir hesaptır. Bu ülkenin devrimcileri, demokratları, kalkın ayağa. Halkların kardeşliği adına, enternasyonalizm adına, ulusal onurumuz adına, devrim adına, demokrasi adına, kalkın! **"Hiç bir şeyden olmayanlar"**; siz de susamazsınız, seyirci kalamazsınız; hiç bir şeyden değilseniz bile, bu toprakların insanısınız. Anadolu katliam üssü yapılırken, Anadolu katliamcılarının postalları altında kirletilirken, sen de susamazsın.

Türkiye halkı! Müslümanım ve demokratım diyen bu iktidar, neyiyle müslüman? Neyiyle demokrat? "Ulusalcı" Genelkurmay, neyiyle ulusalcı? Hangi pratikleriyle? AKP'nin ve Genelkurmay'ın ne yapmak istedikleri açığa çıkmıştır. Hepimizi katil yapmak istiyorlar. Biz -açlık ve zulüm altında yaşarken, bizi bir de başka halkları aç bırakmanın, başka halkları katletmenin ortağı yapmaya çalışıyorlar. Amerikan saldırganlığına, ülkemizdeki Amerikancıları ve onların açlık ve zulüm düzenine karşı, artık susulamaz. Artık beklenemez. Artık korkuların esiri olunamaz. Çünkü artık, susmak, katilliktir.

SATTILAR!

SATTILAR...

Birbirleriyle onlarca konuda çatışır görüşüp, ABD uşaklığında birleşerek;

SATTILAR...

Genelkurmayıyla, "müslüman demokrat" AKP'siyle, "hukukçu" cumhurbaşkanıyla, "sosyal demokrat" muhalefetiyle hep bir olup;

SATTILAR...

Amerikan imparatorluğu Ortadoğu petroleline el koysun, Amerikan tekelleri yağlansın, işbirlikçisi tekeller Koç'lar Sabancılar et bağlasın diye;

SATTILAR...

"Henüz sözünü verdiğimiz hiçbir şey" diye diye yalan söyleyerek, üsleri, limanları, hava-kara-deniz-demiryolu ulaşım sahalarını gözlerimizin içine bakarak;

SATTILAR...

"Türkiye pazarlığı 20 milyar dolardan başladı" diye yazdı gazeteler kapkara puntolarla. Utanmadılar yazarken, yüzleri kızarmadı. Pazarlığı yapanlar "dolar da dolar... şu kadar zararımız olacak" diye hesaplar tuttular,

**Vatan haini,
Amerikan
uşakları bizi
yönetemez!**

patronların medyasından "madem savaş olacak erken davranalım" dedi köşe yazarları. Serbest piyasalarının, kapitalist sistemlerinin ah-laksızlığını sergileyerek;

SATTILAR...

"Namusumuz" dedikleri vatan topraklarımızı,

"kardeş" diyerek sırtından hançerledikleri Irak halkını,

topraklarımıza dola-cak yankilere teslim ettikleri halkımızın ırzını ve iffetini,

"Türkiye'nin çıkarları" diye diye, "reel politika" diye diye;

SATTILAR...

Ey Türkiye halkı;

Dolar karşılığı ruhunu, toprağını, namusunu ve inancını satanların satamayacağı hiçbir şey yoktur!

"ABD'nin Irak'a saldırmasına karşıyım" demek yetmez; **YA** meydanlara çıkıp, üslerimiz, topraklarımız yankilere verilemez, uşaklar bizi yönetemez diye haykıracağız **YA DA** uşaklığı, onursuzluğu ve namussuzluğu sineye çekip ortak olacağız!

ÜSLER, LİMANLAR ABD'YE TESLİM

Artık gizlenebilecek bir şey kalmadı. Her şey aleni ve ayrıntılarıyla birlikte herkesçe biliniyor.

23 aralıkta Cumhurbaşkanı Sezer, Genelkurmay ve hükümetin toplantısı sonrası basın manşet attı; **"Ankara, Irak zirvesinde kararını verdi. BİZ DE VARIZI"** (24 aralık Milliyet)

Aynı günlerde ABD'den haber geçti Yasemin Çongar; *"ABD Türkiye'nin 'harekat içinde olma' kararından memnun. KARARIMIZ ABD'Yİ SEVİN-DİRDİ... Washington'daki kaynaklar, Ankara'nın bu katılım için 'BM kararını şart tutmama' eğiliminden de memnun."* dedi.

Ve başbakan Abdullah Gül, aynı günlerde, aynı yalanları sürdürdü; *"Halen sözünü verdiğimiz hiçbir şey yok"* dedi Başbakan Gül.

Üslerin, limanların turistik gezi için incelenmediğini tüm dünya bilse de, pazarlıkların bütün ayrıntıları şu veya bu şekilde yansımış da olsa yalana devam etmek zorundalardı. Halkın tepkisini nötralize etmenin, oyalamanın, zamana yaymanın ve özellikle kendi tabanındaki tepkiyi yatıştırmanın taktiği idi bu. Ama bu taktiğin çok da tuttuğu söylenemez, AKP tabanı dahil, halkımız satışı çok açık görmüştür.

Peki bütün pazarlıklar, satışlar bitti mi? Henüz değil. Hükümetin, genelkurmayın tartıştığı işbirliği yapıp yapmama değildir artık. İşbirliğin ne kadar yapılacağından ibarettir. Örneğin tartıştıkları konulardan biri; ABD'nin isteği olan, 90 bin yanki mi topraklarımızda bulunacak, yoksa daha azı mı;

ama her halükarda bulunacağı kesin. Zaten 10 bin yanki için onay verildi.

En son halk duyuru!

Sözler haftalar önce verilmiş! 21 Aralıkta Hürriyet'te Sedat Ergin, iznin çoktan verildiğini, Çankaya zirvesi öncesi verildiğini ve Washington'a resmen iletilildiğini belirtiyor. Limanlar ve üslerdeki hareketlilik bunun doğruluğunu ispatlar nitelikte Tv'lere yansıyor.

ABD'nin istekler listesi ise önceki hükümet döneminde verilmişti.

Her iki iktidar da, genelkurmay da halka hiçbir gerçeği açıklamadıkları gibi, o günden bu yana hala inkar ediyorlar.

Her toplumsal sorunda karşımıza çıkarılan, şu meşhur DEVLET POLİTİKASI dedikleri işte budur. Emperyalistlerle, siyonistlerle anlaşmalar imzalanır, üsler verilir, limanlar açılır, emperyalist basın yazar, masabaşlarında pazarlıkların son aşamasına gelinir ve hala halka tek kelime açıklama yapılmaz.

Üsler, limanlar tamam sırada demiryolları var!

Şimdi Türkiye'nin dört bir yanındaki limanlarda, üslerde Yankiler incelemeler yapıyor. Diyarbakır, Malatya, Batman, Muş havaalanları ile İncirlik Üssü'nde ön incelemeler bitirildi. Kimi yerlerde bu aşamalar da geçilip inşaatlar başladı. (Mersin limanı gibi, ki Mersin Türkiye'nin İzmir'den sonra ikinci büyük limanıdır.) ABD uçakları inip kalkacak topraklarımıza, yüksek teknolojiye mühimmat bu üslerde depolanacak. Amerikalılar için topraklarımız üzerinde çadır kentler kurulacak.

Amerika'nın inceleme programında sadece askeri üsler, sadece askeri havaalanları yok, aynı zamanda sivil havaalanları ve limanları da inceleyecek. İstanbul'daki Atatürk Havalimanı dahil, inceleme kapsamında bulunuyor. (22 aralık basın)

Amerika'nın istekleri üslerle, limanlarla, konuşlandırılacak askerle de bitmiyor. Şimdi sırada demiryolları var. Mersin, Nusaybin, Musul Bağdat demiryolu hattını da istiyor Amerika. Ölüm mangaları ve ölüm kusacak silahları taşımak için. Bunu da vereceklerdir.

İşçiler memurlar; işçi memur sendikaları!

Amerikan emperyalizminin savaş üssüne dönüştürülmüş, katliama ortak edilmiş bir ülkede, öncelik "ücret" mücadelesinde değil, **bağımsızlık** mücadelesindedir.

Ulusal onun ayaklar altında çiğnendiği, işgal edilmiş bir ülkede, işgale karşı çıkmayanlar, Türkiye'nin "katliam or-

taklığı"na karşı çıkmayanlar, başka bütün haklarını da kaybederler.

**toprakları
yanki
dolmuş
bir ülkenin
geleceği
yoktur**

Ekme ve adalet mücadelesini, şimdi emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesiyle birleştirmek zorunludur da öte, hayati bir meseledir.

Ekmeğimize kan doğranıyor. Ekmeğimiz Irak halkının kanına bulaşıyor. İzin vermeyin!

“Referandum yaparız” diyen AKP, bırakın halka sormayı, herşeyi halktan gizliyor.

Halktan gizliyorlar, ama emperyalist basına bir çok şeyi açık olarak ifade ediyorlar. İşte hükümetin çeşitli emperyalist yayınlarda yer alan demeçlerinden;

“Biz ABD’nin stratejik ortağıyız. Bütün alternatifleri uygulamak hakkımız. Ne yapıp ne yapamıyacağımız hakkında dürüst davranmak istiyoruz.”.. “Her şey kontrol dışında gelişiyor.” (A. Gül)

Aciizliği, teslimiyeti daha açık nasıl anlatabilir bir iktidar.

Senin kontrolün dışındaysa, kimin kontrolünde? Amerika’nın, Genelkurmayın! Esas pazarlık da bunlar arasında sürüyor. Esas onayı veren de MGK’dır. AKP de bunun siyasi kararını alma sorumluluğunun altındadır. Genelkurmayla karşılıklı olarak topu birbirine atma, Amerikan uşaklığında teşhir olmama gayreti içinde.

Ama nafiye. Ordusuyla, hükümetiyle, sermayeyle, basınıyla oligarşi tam bir uşaklık içinde Amerika’nın her isteğini yerine getirmektedir.

“BM kararı olmasa bile”!

Yasemin Çongar ABD’nin memnuniyetini bildiriyor. Ola ki, BM karar almasa da, Türkiye bu savaşın içinde olacak, memnuniyetin nedeni bu. Oligarşinin kimi kesimlerinde dile getirilen *“uluslararası hukuka uygunluk”* masalı da Amerika’nın isteğiyle pekala rafa kaldırılabilir.

Kaldı ki, saldırı için BM kararı çıksa bile, bu, çok iyi biliniyor ki, emperyalistlerin ekonomik, askeri tehdit ve şantajları altında çıkmış olacaktır.

Bu da oligarşiyi katliam ortaklığından kurtarmaz. BM kararı hiçbir emperyalist saldırganlığı meşru kılamaz. Böyle bir saldırıya ortaklık hangi kurumdan nasıl bir karar olursa olsun gayri meşrudur, Amerika’nın ortadoğu planlarının bir parçasından başka hiçbir gerekçesi yoktur.

Patronlar Kanlı Dolar İstiyor!

Patronların en irisi Rahmi Koç, *“Mutlaka ABD’nin yanında yer alalım... En başından itibaren ABD’nin yanında olmalıyız çünkü Amerika bütün dünyaya ‘ya bizim tarafımızdasınız ya da değilsiniz’ dedi. Bizim başka alternatifimiz yok...”* diyor. (26 aralık basın)

“Bu kadar kısa sürecek bir savaş için geleceğin büyük işbirliklerinin önünü kapatmamak gerekir” diyor patronların kalemi Ertuğrul Özkök.)

Varoluşları emperyalistlerle işbirliğine bağlı

olanların elbette “başka çaresi yoktur”. Onyıllardır topraklarımızı emperyalist tekelere peşkeş çeken düzenin asıl sahipleri onlar değil mi? 6 milyar onları elbette ilgilendirmez, yeter ki, Amerikan tekelilerine sırtlarını dayasınlar. Bu savaşta ölecek halk çocuklarının da bir kıymeti yoktur, topraklarımıza doluşacak yankilerin kadınlarımıza kızlarına tecavüz etmesinin de bir anlamı olmaz onlar için;

Onlar sadece kanlı dolarlar kasalarına doluyor mu, ona bakarlar. ABD ile AKP arasındaki pazarlıkta da en çok ilgilendikleri budur. “Zararımız şu kadar olur” diyerek kaç dolar alacağız hesabındalar.

Ahlakları yoktur! Namusları yoktur! Çek defterlerinin altına halkların kanına batırılmış divitlerden imzalar atmaktan çekinmezler. Dünyanın bütün tekelininin ideolojisi, ahlakıdır bu.

Ne kazanırız, ne kaybederiz diye tartışmak ahlaksızlıktır!

Burjuva basının Irak’a ilişkin tartışmalarının odağını bu oluşturuyor. Hükümet, genelkurmay, sermaye bunu tartışıyor. Suskun genelkurmayın kafa yapısını çok iyi bilen emekli genelkurmay başkan yardımcısı Çevik Bir, *“koşullar bizim istediğimiz gibiyse, bu savaştan biz büyük kazançlar sağ-*

Ulusalıcılar, vatanseverler!

Türkiye satılmış.

Siz, “şeriat” tehlikesiyle meşgul olurken Amerika’ya kiralandı topraklarımız.

Sizin “laik demokratik cumhuriyetin bekçisi” olarak görüp desteklediğiniz Genelkurmay satı bu ülkeyi.

Siz bu ülkenin baş gündemini laiklik-şeriatçılık sanarken, laik ve şeriatçı dediğiniz güçler, elbirliğiyle Amerika’nın ayaklarının önüne bir kırmızı halı gibi serdiler Anadolu’yu.

Kendini vatansever, ulusalıcı olarak görenler; Önemli bir bölümünüz onyıllardır “ulusalcılık” adına MGK politikalarına, Genelkurmay politikalarına ye-

deklendiniz; “ulusalcılık” adına baskı ve yasakların savunucusu oldunuz.

Gözleriniz o kadar körelmişti ki, “ulusallığın” güvencesi saydığınız kurumların gerçekte bu ülkede IMF’nin işgal gücü olduğunu görmezden geldiniz.

Artık, herşey bu kadar alenilemişken körlüğü sürdüremezsiniz. Körlük artık Amerikan uşaklığıdır. Körlük vatana ihanettir.

Amerikan saldırganlığına karşı halkın, devrimcilerin, yurtseverlerin safına katılın!

bu vatan bu halk Amerika’nın değil, bizim!

layarak çıkarız...” demeçleri veriyor.

Tümünün tek derdi ve tartışması, KARI

Ölecek Iraklılar, çekilecek acılar, ABD'nin tüm bölgeyi, bütün dünyayı ayakları altında ezmesi umurlarında değil. (Ulusal onurdan hiç söz etmiyoruz; yoktur böyle bir onurları) Hatta diyorlar ki, “saldırının kaçınılmaz olduğu bir durumda, biz ol-sak da olmasak da ABD'nin Irak'ı işgal edeceği bir durumda” dışında kalmak aptallıktır! Niye? Çünkü **reel politika** böyle diyor! Reel politika... Yani gerçekçilik. Siz kapitalist ideoloji, kapitalist ahlak diye okuyun burada.

Evet, **kapitalizm böyle öğretiyor** onyıllardır; dünyaya çıkar hesabı yaparak bakacaksın, sadece kendi çıkarını düşüneceksin, gerisini satacaksın!

Beynler böyle zehirleniyor, emperyalist politikalar karşı gözler böyle körleştiriliyor, böyle bencilleştiriliyor halklar. Bir halk böyle düşünemez, böyle bakamaz. Amerika'dan birkaç dolar gelecek belki bana da üç beş sent düşer diye (kaldı ki, düşmez) Irak halkının katledilmesine sessiz kalamaz. Böylesi bir ahlaksızlaşmayı bünyesine alamaz.

Devrimciliğin gücü, uğruna insanların ölümü göze almasının sırrı da buradadır; devrimciler kar/zarar diye bakmazlar halklar ile emperyalistler arasındaki sorunlara. Her ne koşulda olursa olsun, neye malolursa olsun emperyalizmin karşısında, ezi-

len halkların yanında koşulsuz, dolaysız yer alırlar.

Bizim ideolojimizin, ahlakımızın sonucudur böyle bir tavır. Durmadan kardeşlikten bahsedip kardeşlerinin gözünü oyanların karşısında ezilen halkların kardeşliğini savunuruz biz. Ve bunun için gerektiğinde gözümüzü kırpmadan da ölürüz! “Boş yere” mi diyor emperyalist ideolojinin temsilcileri, “deli... soyları tükenmiş... köhnemiş ideoloji...” mi diyorlar;

VARSIN DESİNLER, VARSIN ONLAR AHLAK-SIZLIĞIN İÇİNDE DEBELENİP DURSUNLAR; Biz “deli” olmaya devam edeceğiz!

Saldırı dünya halklarıdır

Amerikan imparatorluğunun saldırısı sadece Irak'a ya da devamında gelecek başka bölge ülkelere değildir; bütün dünya halklarıdır. Bölge bölge, kıta kıta, ülke ülke amerikan imparatorluğu bütün dünyayı egemenliği altına almak, halkları tebası haline getirmek istiyor. Bunun için bugünlerde Irak'ta “**canlı kalkan**” oluşturmak için tartışanlar, Irak'a gidenler var.

Amerikan saldırganlığına karşı çıkmak, tüm dünyanın geleceği için zorunlu ve gereklidir. Karşılığında Türkiye dolara da boğulsa, Türk ve Kürt halkı, Anadolu halkı, Amerikanın savaşına destek vermeyi, iktidarın “teröre karşı savaş... Saddam bizim için de tehlike...” vb. yalanlarına inanıp sessiz kalamaz. Çıkarımız var mı yok mu diyemez.

Türkiye Amerikan üssü olamaz!

Türkiye Amerikan üssü, Amerikanın savaş gemisi yapılamaz! İktidarın verdikleri ve verecekleri işte böyle bir ülke tablosu yaratıyor. “Zorunluyuz” diyorlar, çünkü bağımlılar. “Dışında kalamayız” diyorlar, çünkü çıkarları Amerika ile ortaktır.

Oligarşinin çıkar ilişkilerinde halkın hesabı yoktur. Ülkemizin başka halkları katletmek için savaş karargahı olmasına karşı çıkmalıyız. Dayatılan uşaklığa, işbirlikçiliğe, katillığa hayır demeliyiz. Amerikan işgalciliğine karşı sloganlarımızla, taleplerimizle alanlara çıkmalıyız;

Nato ve ABD'nin bütün üsleri kapatılmalıdır!

Halklara karşı saldırganlık ittifakı olan Nato'dan derhal çıkılmalıdır!

“*Stratejik ittifakımız var*” diye diye bölge halklarına karşı düşmanlık ittifakı olan ABD ve İsrail'le tüm ikili anlaşmalar iptal edilmelidir!

Sloganlarımızla, taleplerimizle Amerikan imparatorluğuna karşı, Amerikan saldırganlığına karşı alanlara!

İslamcılar, Tüm Müslümanlar!

AKP, Amerikancılıkta, kendinden önceki iktidarlara geride bıraktı. Amerikanın katilliliğine ortak oluyor. Hem de “müslümanlık” adına.

AKP'nin oluşturduğu model, müslümanlığın ABD hizmetine verildiği modeldir.

Siz, bu savaşa ve bu din istismarcılığına, herkesten önce ve herkesten daha güçlü karşı çıkmak durumundasınız.

Irak halkının çoğunluğu müslümandır. Amerikanın oyununa bakın; bir ortadoğu ülkesini, komşu bir ülkesinden vuruyor. Bir

müslüman halkın ülkesini, başka bir müslüman halkın ülkesinden vuruyor.

Biz Amerika'nın suç ortağı olmayacağız!

Halkları bölüyor, milletleri birbirine düşürüyor, müslümanları bölüp parçalayıp kullanıyor ve hükümrانlığını sürdürüyor.

Irak halkının katili olamayız. Bunu kabul edemeyiz. Yapacağımız en güçlü sesimizle, Amerika'nın ve Amerikanın karşısına çıkmaktır. Amerikanın elinde bombalar, Amerikancıların dilinde müslümanlık da olsa, hiç tereddütsüz bunları düşman ilan etmeli, bunlara karşı savaşmalıyız.

ABD Saldırganlığına Karşı Referanduma!

BU VATAN BU HALK BİZİM KAHROLSUN EMPERYALİZM

Geçen hafta dergimizde de yayınlanan, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi'nin yaptığı "savaşa karşı referandum" tartışılıyor.

Referandumları hükümet yapar, yaptırır biz nasıl yapacağız diye düşünenler de var, savaş için referandum olur mu diye ahlaki felsefi tartışmalara yöneliyor.

Elbette referandum çağırısı, halklara karşı saldırıyı oylama tartışması değildir. Bunu tartışmak bile abesle iştigaldir. Kendine sol, devrimci, ilerici, emperyalizme karşıym diyen kimse de halklara saldırıyı oylama konusu yapmaz.

Referandum, Amerikan saldırganlığına karşı Türkiye halkının tepkisini ortaya çıkarma, anketlerde dile getirilen karşıtlığın fiili olarak yaşama geçirilmesinin sadece bir aracıdır. Onlarca araçla, yol ve yöntemle birleştirilebilecek, zenginleştirilebilecek bir aracıdır. Meydanlarda yüzlerce kurumun düzenlediği mitinglerin hali ortadadır; referandum Amerikan saldırganlığına karşıym sesini halka götürmenin, halkı meydanlara çıkarmanın aracıdır. Tepkisini dile getirmesi için sunulan bir zemindir. Türkiye halkı olarak, katliama ortak olmayacağımızın, mahalle mahalle, köy köy, okul okul, işyeri işyeri, kent kent ilanidir. Biz halkız, Türkiye'de milyonlar, dünyada milyarlarız. Amerikan saldırganlığını durdurabilecek tek güç halkların gücüdür.

Amerika ile savaş pazarlığı yapanlar bize sormuyor; öyleyse biz söyleyeceğiz; biz bu saldırıya karşıyız diye haykırmanın yollarını bulacağız. Ülkemize, topraklarımıza yankilerin doldurulmasına, kardeş bir halkın topraklarımızdan kalkan uçaklarla bombalanmasına karşı olduğumuzu haykıracağız. Bu bizim en meşru ve doğal hakkımızdır; bunun önüne engel çıkaranlar Amerikancıdır, o zaman bunu haykıracağız.

Nasıl yapacağız?

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi'nin çağırısına uyarak bulunduğumuz her alanda sandıklar kurabilir, çağırısı yapan kurumla iletişime geçebiliriz. Gecekondularımız, okullarımız, işyerlerimiz, fabrikalarımız, köylerimiz, kasabalarımız referandum sandıklarıyla dolmalıdır. Her alandan toplanacak sonuçları meclise ve ilgili bütün yerlere göndererek, "Bizim adımıza karar veremezsiniz, işte bizim kararımız; biz Amerikan saldırganlığına

hayır diyoruz" diyebiliriz.

Sadece referandum sandığıyla değil, onlarca yol ve yöntem bularak, her alanda ABD saldırganlığına karşı örgütlenelim, komiteler kuralım; yapabileceğimiz her türlü eylemle tepkimizi dile getirelim. Sandığımız her akşam belirlenecek bir saatte yakıp söndüreceklerimiz ışıklarımız da olabilir, oylarımızı ışıklarımızı söndürerek kullanalım.

Biz, "sessiz tepkinin hiçbir anlamı yoktur" diye düşünürsek, "Amerikan saldırganlığının karşısına çıkacak, çıkar hesabı yapmayacak sadece biziz, halktır" güvenine sahip olursak tavrımızı ortaya koymanın yollarını mutlaka buluruz.

Esnaflarımız camlarına "bu savaş bizim savaşımız değildir", "üsler kullandırılmasın" vb. dövizleri asarak, sendikalar, DKÖ'ler, mahalli-yerel dernekler olarak kurumlarımızın cephesine oyumuzu dile getiren pankartlar, dövizler, flamalar asarak, yakalarımıza kokartlar takarak, okullarımızla bütün kesimlerin katılacağı çeşitli gösteri biçimleriyle, mahallemizde meşaleli yürüyüşlerimizle, camilerde imamlar vaaz vererek, muhtarlar bölgesinde çağrılar yaparak tepkimizi gösterelim ve haykıralım;

Bu vatan bu halk Amerika'nın değil bizim !

Topraklarımız Amerika'nın savaş karargahı değildir !

Biz Amerika'nın suç ortağı değiliz !

Amerika ülkemizden defol !

Esnaflar, Köylüler, Aydınlar!

Amerika'nın Irak'a saldırısında, 70 milyon halkın hiçbir kesiminin çıkarları yoktur. Bu savaş bizim savaşıdır. Bu savaş, tüm halklara karşıdır.

Halkların kardeşliğine, bağımsızlığına inanan, başka bir halkın katili olmayı reddeden herkes, bu savaşın karşısındadır.

Herkesin, bulunduğu her alanda yapabileceği bir

şeyler vardır. Köyümüz, okulumuz, dükkanımız, konser, tiyatro salonumuz, her yer, ama her yer Amerikan saldırganlığına karşı bir eylem alanıdır.

Topraklarımız Amerika'nın savaş karargahı değildir

Bir slogan, bir afiş, bir Türkü, bir gösteri, bir oy, her şey bir eylem biçimidir. Şimdi Türkiye halkının ayağa kalkma zamanıdır.

Pazarlık Masası Genelkurmay ve AKP'nin Meydanlar Halkın

Genelkurmay ve AKP iktidarı kapalı kapılar arkasında onursuzca topraklarımızı Amerika'ya satarken, irili ufaklı gösterilerle, açıklamalarla, imza kampanyaları ve daha onlarca yolla Türkiye halkı Amerikan saldırganlığına karşı olduğunu haykırmaya devam ediyor.

Ankara'da Miting

22 Aralık'ta Ankara'da düzenlenen mitinge 7-8 bin kişi katıldı. Abdi İpekçi Parkı'nda düzenlenen mitinge, legal sol partilerin yanısıra, KESK, DISK, TMMOB, ÇHD, TAYAD, İHD ve çeşitli sol grupların bulunduğu yaklaşık 40 kurum/kuruluş/örgüt katıldı.

Sıhhiye'de toplanan kitle Abdi İpekçi Parkı'na kadar kortejler halinde "ABD askeri olmayacağız", "Amerikan saldırganlığına hayır", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" ve "IMF tipi üniversite istemiyoruz" gibi pankart ve sloganlar eşliğinde yürüdü. KESK başkanı Sami Evren'in konuşmasının yanısıra, mitingi düzenleyen Ankara Savaş Karşıtı Platformu adına konuşan İHD Ankara Şb. Bşk. Ender Büyükcülha, ABD'nin amacının egemenlik alanını genişletmek ve bu alanda kalıcılık olduğunu belirten bir konuşma yaparken, mitingte sık sık ABD karşıtı sloganların yanısıra F tiplerini, tecriti protesto eden sloganlar da haykırıldı.

Adana'da Yasağa Protesto

Ankara ile aynı gün yapılması planlanan Irak'a Amerikan saldırısına hayır mitingi Adana valiliği tarafından "bölgenin hassasiyeti, Incirlik Üssü, ABD Konsoloslukluğu" gerekçe gösterilerek "güvenlik nedeniyle" 2 ay ertelendi. Yasağı protesto eden Adana Savaş Karşıtı Platform'u Uğur Mumcu Meydanı'nda toplanarak bir basın açıklaması yaptı. "Incirlik üssü kapatılsın" sloganlarının haykırıldığı açıklamaya yaklaşık 500 kişi katıldı.

Diğer Eylemler

Gazi Halk Meclisi'nin her hafta yaptığı yürüyüşlerden 21 Aralık günü yapılan eyleme katılan 100 kişi meşalelerle gazi sokaklarında yürüdü. Gazi halkının Amerikan saldırganlığına karşı çıkmaya çağrıldığı eylemde "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi", "Irak halkı yalnız değildir" sloganının yanısıra, "Berkan Abatay Ölümsüzdür" sloganları atıldı. Mahalle halkı camlardan çıkarak gösteriye alkışlarla destek verdi.

Trabzon'da siyasi partilerin, DKÖ'lerin ve KTÜ öğrencilerinin katılımıyla 22 Aralık günü 100 kişinin katıldığı eylemle Amerikan saldırganlığı protesto edildi. Eylemde "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi!" sloganları atıldı.

Savaşa Karşı İzmir Girişimi 21 Aralıkta Konak Sümerbank önünde "Savaşa Hayır" pankartı açarak bir eylem gerçekleştirdi. Girişim adına açıklamayı okuyan TAYAD'lı Sabahattin Filazoğlu, "ABD'nin Irak saldırısına İsrailin Filistin halkını katletmesine ve ülkemiz hapishanelerinde yapılan katliamlara karşı birleşelim." dedi. Eylem, "ABD askeri olmayacağız" ve "Devrimci tutsaklar yalnız değildir" sloganlarıyla sona erdi.

İzmir'de 22 Aralık günü yapılan eylemde ise, siyasi partiler, DKÖ'ler biraraya geldi. Yaklaşık 400 kişinin katıldığı eylemde, Amerikan saldırganlığının yanısıra F tiplerindeki tecrit dile getirildi. Eylem, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla biterildi.

"Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu" temsilcileri, devlet bakanı Ertuğrul Yalçınbayır ile görüşerek, üslerin, limanların Amerika'ya açılmaması talebi iletili. Koordinasyon toplantısında alınan karara göre, görüşmelere katılması gereken TAYAD temsilcisi ve İHD Genel Başkanı Hüsnü Öndül'ün neden sonradan çıkarıldığı konusunda ise henüz bir açıklama yapılmış değil!

Özgür-Der'in çağrısıyla biraraya gelen çoğunluğu islamcı kesimden kurumlar, aydın ve yazarlar, düzenledikleri basın toplantısı ile **"AMERİKAN VAHŞETİNE ORTAK OLMAK İSTEMİYORUZ!"** dedi. Açıklanan bildiri metninin aynı zamanda imzaya açıldığı belirtildi.

Tutsaklardan Yeni yıl mektubu

Tecrit altında 1 direniş yılı!

Sevgili halkımız, sevgili yoldaşlarımız,

Tecrit koşullarında bir yıl daha geçirdik F tipi hapisanelerde. Ve yine tecrit altında yeni bir yıla giriyoruz.

Hükümetler geldi geçti, direnişimiz devam etti. Yıllar geldi geçti, devam ediyoruz. Omzumuzdaki yükü taşıyan ayaklarımız ilk günkü kadar güçlü. İlk günkü kadar kararlı bayrağı taşıyan ellerimiz ve alınımız.

2002'nin son günlerinde, hücrelerimizde geçen yılın muhasebesini yaparken alınımız ak, başımız dik olacak. 2002'yi **"zulme karşı direnen iradenin ve kararlılığın yılı"** olarak yazdık tarihimize. 2003'e aynı kararlılıkla giriyoruz.

2002 boyunca birbirimizden tecrit edilmiştik. 365 günde, ancak bir kaç arkadaşımızı görebildik. Haberleşmemiz, haber alma hakkımız, ziyaret hakkımız, büyük ölçüde gasbedilmişti. 365 günün büyük bölümünde ziyaret yasakları, mektup yasakları yaşadık hepimiz. Ama tüm bunların yokluğuna karşın direnişimiz vardı.

Umutsuzluğun, yılgınlığın bataklığına kaptırmadık yüreklerimizi. "Son süz direnenlerin söyleyeceğini" bilmenin rahatlığıyla geçirdik günleri. Direniyorduk, böyleyse içimiz rahat olabilirdi.

Eksilmiş gireceğiz 2003'e. Eksildik; direnişimizin 2002 döneminde 20 yoldaşımızı daha şehit verdik. Direnişimizin en önünde onlar yürüdüler. Gelecek güzel günler için fedakarlıkların en büyüğünü onlar yaptılar. Yeni bir yıla girerken, aklımızda ve yüreğimizde en büyük yeri de onlara ayıracağız.

Halkımız, yoldaşlarımız, dostlarımız!

Savaş gelip kapımıza dayanmışken, F tiplerindeki zulüm canlarımızı alma-ya devam ederken, dışarıdaki sessizlikler yetersizlikler elbette üzüyor bizleri. Ama üzüntümüzde bile umutsuzluk, karamsarlık yoktur. Türkiye devriminin mayası sağlamdır. Türkiye devriminin kökleri derindedir. 1 Mayıs'ta alanda yenilmezliği ilan eden kızıl bayraklılar, direnişimizi dışarıya taşıyan Ferideler, 1 Aralık'ta yetersiz de olsa meydana çıkan onbinler, direnişin ve dolayısıyla umudun tüketilemeyeceğini gösteriyor hepimize.

Ne kavgamız yenilmiştir, ne ideolojilerimiz ölmüştür. Tersine, bakın dünyanın tablosuna; tek umudun bizde olduğunu görürsünüz yeniden. Umutla sarılın kavgamıza. İnançla sarılın ideallerimize. Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için ayağa kalkan herkes, en yakınındakilerden başlayarak, başkalarını da ayağa kaldırmalı. Göreceksiniz, beklediğinizden daha büyük bir güçle, daha yaygın bir kitlesellikle ayağa kalkacaktır Anadolu.

Silkinip üzerine yürüyeceğimiz ilk iki hedef, Amerikan emperyalizminin Irak'a saldırısı ve emperyalizmin F tiplerindeki zulmüdür. Yeni yıla güçlendirerek girin adımlarınızı. Yüreğinizi pekleştirin, alınınızı dikleştirin. Atın bey-ninizdeki tortuları. İnanın, biz kazanacağız. İnanmasak, bu kadar kesin olduğunu bilmesek, ölebilir miyiz böyle kolaylıkla!

Yeni yılın kavgasının yükünü taşıyacak yüreklerle selam olsun şimdiden.

direnme savaşında

3. yıl

802. gün

103. Ölümsüz: Berkan ABATAY

AKP, Katliamı Sürdürmeye Devam Ediyor!

AKP iktidarında 6. ölüm!

21 Aralık günü, AKP'nin cinayetlerine bir yenisi eklendi.

Edirne F Tipi Hapishanesi 4. ölüm orucu ekiple-rinden Berkan Abatay, kaldırıldığı Şişli Etfal Hastanesi'nde 20 Aralık'ta şehit düştü.

AKP'nin omzuna yüklenen sorumluluk her gün biraz daha artıyor. AKP'nin "zulüm dosyası"na yeni sayfalar ekleniyor. Bu dosyalar bugüne kadar kim-seye hayır getirmemiş. AKP'ye de getirmeyecek. Kim-se bu dosyalarla halkın karşısına çıkıp "işte bizim iktidarımız boyunca yaptıklarımız" diye cüretle, onur-la savunmadı. Tersine hep unutturmaya çalıştılar bu dosyaları. Ama unutulmadı.

Aralığın son günlerindeyiz. 3 Kasım'dan bu yana, yaklaşık **iki ay** oldu. İki aydır ölümlerin sorumlulu-ğu, suçu, günahı AKP'nindir.

AKP seçim öncesi vaatlerinin tersine, hiç bir so-runu çözmemiştir bugüne kadar. Çözme doğrultu-sunda bir girişimi de olmamıştır. Peki ne yapmıştır bunun yerine? Yaptığı, oligarşinin açlık ve zulüm politikalarını **olduğu gibi sürdürerek**, sorunları bü-yütmek olmuştur.

Bundan dolayı açlık büyümektedir. Bundan dola-

yı ölümlerin sayısı büyümektedir.

Müslümanlık mı, demokratlık mı, MGK'cılık mı?

1,5 ayda, sadece hapishanelerde 6 ölüm, AKP'nin şu ana kadar bir zulüm iktidarı olduğunun belgesidir.

AKP, halkla değil, MGK'yla çelişki içinde olma-mayı esas alıyor. "Milletin iradesi"ni değil, MGK'nın iradesini temsil ediyor. Bu nedenle de tüm politika-ları MGK'ya endekslidir.

AKP'nin tüm derdi, emperyalistlere ve MGK'ya kendini kanıtlamaktır. Bunun için de her alanda emperyalizmin ve MGK'nın politikalarını sürdürüp, o politikaların bir parçası olan F tipleri ve tecrit uygulamasını sürdürmektedir.

AKP çağrılara ne cevap verecek?

Geçen hafta içinde, değişik kesimlerden AKP iktidarına "bu sorunu çözün" çağrıları yapıldı. Kimi sözlü ilettiler talebini, kimi gazetelerde köşe yazılarında dile getirdi. AKP'nin "**katilimcilik**" anlayı-

Berkan Abatay: "Devrimci olmak, devrimci yaşamak, devrimci ölmek... istiyorum"

Berkan ABATAY, 1975 yılında İstanbul Şişli'de doğdu. Aslen Erzurumlu, Kürt alevi bir ailenin çocuğudur. Yoksul-luk içinde büyüdü. İki kardeşi yoksulluktan dolayı yeterince bakılmadığı için zatürreden öldü. Berkan da, sadece il-kokulu okuyabildi. Elektriği, suyu olmayan kondularda oturdular yıllarca. Berkan ilkokuldan sonra, hep değişik işlerde çalışarak geçim sorununu çözmeye çalıştı.

Gecekondu gençlerimizin önemli bir kısmının yaşadık-larını yaşadı. Bir dönem fanatik bir futbol taraftarı olarak Beşiktaş Çarşı grubuna katıldı. Tribünlerde, maç sonrala-rında kavgalar ettiler. Bu dönemde yine değişik işlerde çalışmaya devam etti. Büyük bir şirkette güvenlik işi buldu. Ücreti iyiydi, ama bu işi sevmeydi, patronlara "korumalık" yapmak ona göre değildi. İşte bu sıralarda gecekondu hal-kının mücadelesini örgütleyen Yemliha Kaya'yla tanıştı. (Yemliha Kaya, daha sonra 1996 ölüm orucunda şehit dü-

şen yoldaşlarımızdandır.) Yemliha'yla birlikte devrimciliği, mücadeleli, Devrimci Sol'u tanıdı.

Okmeydanı'na taşınmışlardı. Semtinde mücadele ve örgütlenme içinde yer almaya başladı. Dergi dağıtıyor, pankart asıyor, evleri dolaşılıyor, öğreniyor, öğrendikle-rini çevresindekilere anlatıyordu. Hep bir şeyler yapma çabası içindeydi.

Bu sürecin sonunda örgütlü oldu. İradî ilişkiler için-de yer aldı. Silahlı bir ekipte istihdam edildi.

1997'nin 7 Kasım'ında gözaltına alındı ve tutuklan-dı. O günden bu yana, hapishanelerde baskılara, zulme karşı devrimci düşüncelerini ideallerini savunarak yaşa-dı. Hayatının rotasını çoktan çizmişti o: "Devrimci ol-mak, devrimci yaşamak, devrimci ölmek... istiyorum" diyordu.

Öyle yaşadı, öyle öldü, öyle ölümsüzleşti.

şının ne kadar samimi, demokratlığının ne kadar geniş olduğunu bugünlerde görmüş olacağız.

Şu ana kadar “katilimcilik, uzlaşma, diyalog” adına görülen, AKP’nin, sadece MGK’yla, patronlarla diyalog içinde olması, onlarla uzlaşmaya çalışmasıdır. Ekonomik, demokratik, askeri hemen tüm konularda, iç ve dış politika konularında sadece “MGK katılımıyla” kararlar alıyor.

F tiplerinden tabutlar çıkmaya devam ederken, hiç bir gerekçe, AKP’nin F Tipleri konusunda adım atmasını maruz gösteremez.

Cephe tarafından Berkan Abatay’la ilgili yapılan 21 Aralık 2002 tarihli 289 No’lu açıklamada AKP’ye son derece yerinde olarak şu soru yöneltiliyordu:

“Herşey Türkiye İçin” sloganını bayrak yapan AKP’ye soruyoruz:

Bu kıyım, bu zulüm, ‘Türkiye İçin!’ mi? Bu kıyım, bu zulüm, Türkiye’nin hangi meselesini halledecek?”

Başka Halkların, Kendi Halkınızın Katili Olmayın!

Bu soruya takiben Cephe açıklamasında AKP’ye yapılan çağrı, AKP’nin nasıl bir tercihle, nasıl bir gidişatla karşı karşıya olduğunu da tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor:

“AKP’liler unutmasın; Yüz kere pişmanlık getirmiş olsalar, yüz kere tövbe etmiş olsalar da, emperyalizm ve oligarşi mutlak olarak güvenmeyecektir onlara. Çünkü sözlerinizi, düşüncelerinizi, en azından sahip olduğunuzu söylediğiniz “inançlarınızı” unutmayacaktır. Güvenmeyecek ve şu veya bu etkenle MGK çizgisinin, ABD çizgisinin, IMF çizgisinin biraz dışına çıktığınızda, sizin işinizi bitirmeye çalışacaktır.

şacaktır.

Peki o zaman bugünkü politikalarla ne elde etmiş olacaksınız. Biz söyleyelim; Sadece **KATİLLİĞİNİZ** kalacak yanınıza!

Refah iktidarı sizin kadar bile tabi olmamıştı MGK’ya. Ama o da esasta sizinle aynı kafadaydı; bunun için İsrail’le o anlaşmaları imzaladı. Bunun için 1996 ölüm oruçlarında ve Diyarbakır Hapishanesi’ndeki hunharca katliamda 22 tutsağın katledilmesine onay verdi. Bunun için Susurluk’u “fasafiso” ilan etti. Bunun için 28 Şubat kararlarının bile altına imza attı.

Peki ne kaldı geride ellerinde?

Siyonizmle aşağılık bir işbirliği, kontrgerillanın hamiliği, hapishanelerde katliamcılık, 28 Şubat’ı bile imzalayan utanç verici bir korkaklık...

Gidişiniz bunlardan daha kötü, daha aşağılık, daha halk düşmanı bir bataklıktır. F tiplerinde sürdürdükleri zulüm politikasıyla bu ülkenin insanlarının **KATİLİ** olanlar, aynı fütursuzlukla bu ülkeyi savaşa da sürükleyecek, komşu bir halkın **KATİLİ** olacaklardır. ... Zulmü durdurun! Ne kendi halkınızın, ne başka halkların **KATİLİ** olmayın!”

Berkan’da somutlanan iradenin gücü

Direnişin şehitlerinin sayısı Berkan’la birlikte **103’e** ulaştı. Direniş, **27.** ayında. Dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir dönem görülmemiş bir direniş sürdürülüyor.

Adeta, hem zulme, hem zamana karşı bir direniş özelliği taşıyan bu iradenin gücü, Berkan’da çok somut görülüyor.

Berkan Abatay, yukarıda belirttiğimiz gibi, ölüm orucunun dördüncü ekibindendi. Dördüncü ekipler, ölüm orucuna **11 Mayıs 2001’de** başlamıştı. Ve şimdi takvimler 2002’nin Aralığını gösteriyor. Bir kaç gün sonra 2003’e geçecek.

Berkan, açlığın koynundaki ölüm yürüyüşünü tam **589 gün** sürdürdü. 19 Aralık katliamında üç kurşun girdi vücuduna. Bu 589 günün içinde tecrit işkencesi altında geçirdi. Ne aylar, ne mevsimler, ne yılın 12 ayı bu hesabı yapmaya, bu iradenin gücünü ifade etmeye yetmez. Düşünceleriyle, inançlarıyla yaşamaya kararlı devrimciler var zulmün karşısında.

“Şimdi düşünün; AKP’nin Adalet Bakanı Cemil Çiçek düşünsün. Bu kadar zulüm altında kırılmayan bir direnişi artık, kim nasıl kırabilir?”

ZORLU MARATON KOŞUCUSU BERKAN ve KIZILBAYRAK DENİZİ

Halen ölüm orucundaki direnişçiler arasında en uzun süreli açlığı yaşıyandı Berkan. 11 Mayıs 2001'den 20 Aralık 2002'ye yaklaşık 600 günlük acılara, işkencelere, defalarca yaşadığı zorla müdahalelere göğüs gerdi. Bedeni eridikçe, inancı büyüdü. Ölen her hücresinde devrimci kimliğini haykırdı, ezilenlerin bayrağını dalgalandırdı.

Büyük bir geleneğin bayrak taşıyıcısıydı o, bayrağı kendinden sonra gelenlere devretme yarışındaydı. Koştı koştı koştı Berkan... Aylar, yıllar, en zorlu günlerinde yoldaşlarından ayrı aylarca tecritte kalması yormadı onu, yılmadan yorulmadan tamamladı koşusunu ve bayrağı devretti.

Tekirdağ'dayken amcasının oğlu Birol Abatay'la birlikteydi. '96'da alını kızılbantlı abisi, akrabası, yoldaşı, refakatçisiydi Tekirdağ F Tipinde. Nice manevra ve müdahaleyle karşılaştı. Ama faşizme karşı direnişten dönmedi. Arkadan hançerlendiği oldu. Zorla müdahale tehditleri altında hastanede aylarca yalnızdı. Ama o hiç yalnız kalmamıştı ki. 102 şehit yoldaşı, kavgasını paylaştığı yoldaşları, halkı hepsi yanındaydı Berkan'ın, arındaydı.

Ve son yolculuğunda da yalnız bırakmadılar Ber-

kan'ı. Kışın dondurucu ayazında uğurlandı Berkan. Yüzlerce insan ne kış dedi, ne soğuk dedi, saatlerce Adli Tıp önünde beklediler Berkan'ı.

Allara sarılmış tabutuna sarı çiçeklerle umudun resmi işlenmişti. Adli Tıp'tan alkışlar zılgıtlar ve "Berkan Abatay Ölümsüzdür", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla alınarak Gazi Cemevi'ne götürüldü. Cemevi'nde özenle yıkandıktan sonra gelenekler gereği yakınları ve ölüm orucu gazileri üzerine su dökmek için yanına girdiler. Bir ellerinde resmi, bir de incecik, ufacak kalmış öyle tertemiz, dünyanın bütün pisliklerinden arınmış yüreği kavgada kocaman olmuş bir Berkan. Yakıştıramadı böylesine bir ölümü yakınları. Ama bu zulüm düzeni, bu devlet, iktidarlar yakıştırmıyordu. Yetmiyordu 103 can, tecriti kaldırmıyorlardı ya, yolu yok devam edecekti direnişlerin zorlu maratonu. Tecritte, insanlıkdışı koşullarda her gün yüzlerce kez ölmek-tense böyle onurlu bir ölümü seçmişlerdi.

Gazi'de başı dik, yiğit şehit anaları da vardı cenazede. Berkan'ı da oğlum, evladım diye bağırarlardı. Bastılar. "Beni elimde Berkan'ın resmiyle çek de Doğan'ımın yanına koyacağım" diyordu Doğan Tok-

mak'ın anası. "Güle güle git oğlum, Fırat'ımın yanına gidiyorsun. O da senin gibi açtı. Selam söyle ona." diye ağıtlar yaktı Fırat Tavuk'un anası. Uzanmış yatan Berkan'ı görünce sarıldı öptü, öptü. Konuşmak istedi Berkan'la, yürekleri sızlatan sözleri ağıt olarak dökülürken ağzından: "niye konuşmuyorsun oğlum, sen niye bir şey söylemiyorsun?" diyor, alındaki yıldızdan öpüyordu. Bir iki değil onlarca şehit anası Berkan'ı evladımız diye kucakladı. Apak yazmalarının üzerine kızıl bantlarını takmışlar, ellerinde Berkan'ın resimleri, gözlerinde acıları ve o büyük acıların sahiplerine kabına sığmaz öfkeleri... Onlarca çevik kuvvet ve özel tim otobüsü yığılmıştı Gazi'ye... Korkuyorlardı bu öfkeden.

Yaklaşık 500 insan toplanmıştı Cemevi önünde. Bir yanda acılı anaların ağıtları sürerken diğer yanda Berkan'ın yoldaşları onu sloganlar, marşlarla uğurlamaya hazırlanıyordu. Küçük bir kız çocuğu "Altı Kadının Türkü'sü"nü, "Feda'yı devrimci abisi için söylerken geçekondur halkı zulüm düzenine isyanlarını *"Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz"* sloganıyla anlatıyordu.

"Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla Berkan omuzlara alınırken, bir yandan 19-22 Aralık şehitleri için cemevinde yemek veriliyordu. Sloganlar, kızıl karanfiller, anaların alındaki kızıl bant... Herşey ama herşey devralınan mirasa layık olunacağını, bayrağı zafere kadar taşıyacaklarının sözüyü. Yılmak yorulmak bilmeyen kararlı inançlı yoldaşlarını uğurlamanın gururuyla biraraya gelen yüzlerce yürek, üzerine çiçeklerle cephe yıldızı yapılmış tabutunu, yüzü açık olarak mahalle çıkışına kadar taşıdı.

Göğsünde cephe bayrağını götüren Berkan, buradan otobüslerle Cebeci Mezarlığı'na götürüldüğünde, mezarlıkta kitle sayısı 700'ü bulmuştu.

Mezarlık girişinde düzenli kortejler oluşturuldu. En önde ak yazmalı, kızıl bantlı analar, **"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez/ TAYAD'lı Aileler"** pankartı, ardında **"Berkan Abatay Ölümsüzdür"** pankartı ve aralarında yüzlerce kızıl bayrak dalgalanarak kavga sloganlarıyla taşıdılar Berkan'ı. Mezarlık kızıla kesmişti adeta. Başından sonu görünmeyen kıpkızıl bayraklar dalgalanıyordu. Mezarı başındaki törenin ardından sloganlar haykırıldı. "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş".

Konuşmalar, şiirler kahraman şehitlere, Berkan'a dair, öfke Berkanlarımızı alanlara yönelikti. 19/22 Aralık şehitleri için helvalar dağıtılırken, yüksek bir noktaya açılan, Haklar Ve Özgürlükler Cephesi'nin **"Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez"** pankartının etrafında kızıl bayraklar dalgalanırken, devrim şehitlerinin ölümsüzlüğünü haykırıyordu.

Berkan'ın defnedilmesi ve diğer şehitlerin mezarının ziyaret edilmesinin ardından cenaze töreni bitirildi.

TAYAD ve Halkın Hukuk Bürosu'ndan Açıklama

Berkan Abatay'ın şehit düşmesinden sonra TAYAD'lı aileler ve Halkın Hukuk Bürosu (HHB) birer açıklama yaparak AKP iktidarında 5. ölüm olduğunu belirterek tecriti kaldırdın, ölümleri durdurun dediler. HHB açıklamasında, *"Bu son ölüm olmayacak. Yaklaşık 20 kadar insan şu an ölüm orucuna devam ediyor. Onlar da ölüme gidiyorlar. Sadece TECRİTİN KALDIRILMASI talebi için ölüyorlar."* denilirken, TAYAD'lı aileler AKP'ye seslenerek, *"Bu ölümlerden sorumlusunuz... Bu zulümden, biz tutuklu yakınları olarak sizi sorumlu tutuyoruz. Her düşen bir can öfkemizi ve sabrımızı zorluyor. Anaların, babaların haykırışını duyun."* dediler.

Dilekçeler Belçika Konsolosluğu'nda

15 günde bir yapılan ve tecridin kaldırılması için, F tiplerini yaptıran Avrupa Birliği üyesi ülkelerin konsolosluklarına dilekçe verme eylemi hafta sonunda Belçika Konsolosluğu'nda gerçekleştirildi. Dilekçelerin konsolosluğa teslim edilmesinden sonra eyleme katılan parti, sendika ve DKÖ'ler adına yapılan açıklamada, tecridin kaldırılması ve ölümlerin durdurulması istendi.

Ya bırakın ya da bizi de alın!

Berkan Abatay'ın defnedildiği gün **Samsun'da** F tiplerine karşı yapılan gösteriye saldıran polis 20 kişiyi gözaltına aldı. Basın açıklaması yapmak isteyen 50 kişiye saldıran polise karşı **"Tecride karşı mücadelemiz hepimizin mücadelesidir"**, "F tipi cezaevleri kapatılsın" sloganlarıyla direnenlerden gözaltına alınanların dışındakiler emniyet müdürlüğü önünde toplanarak **"Arkadaşlarımızı bırakmıyorsanız bizi de gözaltına alın"** dedi. Kararlılık ve sahiplenmenin güzel bir örneği olan bu tutum karşısında polis sadece izledi.

Avukatlardan F Tipi Önüne Karanfil

İzmir'de 20 avukat İzmir Kırıklar F Tipi Cezaevi'nin önüne giderek 19 Aralık katilamını protesto için karanfilleri bıraktılar. Avukatlar adına açıklama yapan ÇHD Başkanı Mustafa Ufacık, katliam ve sonraki süreçte tecrit hücrelerinde yaşananları anlattı ve tecrite son verilmesini istedi.

YÖK'ün Hükümete Ültimatomu

Hükümetin YÖK Karşısındaki Acizliği

Gerçek iktidarın sözcüsü

Aciz iktidarın bakanı

Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) geçen hafta bir bildiri yayınlayarak, **"Hükümetin Acil Planını uygulamayacağını"** açıkladı.

Sadece bunu açıklamakla da kalmadı; AKP hükümetini **"molla rejimi"** getirmeye çalışmakla suçlayarak, **"Türkiye Cumhuriyeti Devletini... başka yönle saptırmak isteyenler... tarihte derslerini daima almışlardır, daima alacaklardır."** diye tehdit etti.

YÖK, alenen **"Hükümetin Acil Planını uygulamayacağız"** diyor.

Gerçek bir iktidarın bu durumda yapacağı tek şey; onları görevden almaktır. Ama alamıyor. Birakın almayı, kendi hazırlayıp büyük şaşaalarla ilan ettiği planını bile savunamıyor. Çünkü **"gerçek iktidar"** değil. Çünkü, seçim meydanlarında söylediklerini savunabilecek cesarete de sahip değil.

AKP'nin acizliği ortada. Ama YÖK'ün gücü, cüreti nereden geliyor?

YÖK, bugün sırtını Genelkurmay'a dayamış **"Prof"lar** çetesi halindedir. Gericilikle, faşizmle bir sorunu yoktur, zaten kendi yaptıkları, savundukları gericiliğin faşizmin ta kendisidir.

Üniversiteleri kışlaya çeviren zihniyet, gericiliğe karşı da olamaz! Onlar sadece Genelkurmay'ın ve kendilerinin mevcut statüko içindeki konumlarını korumak için **"laiklik-şeriat"** çatışmasını körükliyorlar.

YÖK, MGK düzeni içinde güçlenmiş, kendine yeni çıkar kapıları açmış, bu yanıyla da MGK düzeniyle tam olarak bütünleşmiştir. Genelkurmay'ın düzen içindeki yerinin sürmesi demek, **"YÖK krallığı"**nın da sürmesi demektir. Genelkurmay'la aralarındaki birlik **"ideolojik"** bir birlik değildir, kendilerinin iddia ettiği gibi **"laikliği savunmakta birlik"** de değildir, **çıkar birliğidir**.

Bu çıkarları korumak için, YÖK, Genelkurmay adına konuşmaktadır.

YÖK bildirisinin üniversitelerle hiç bir ilgisi yoktur.

YÖK Başkanı Prof. Dr. Kemal Gürüz, açıklamasında **"Acil Eylem Planı'nın üniversiteleri siyasi gücün kontrolüne sokacak hükümler içerdiğini... hükümetin ÖSYM'ye hakim olma planı yaptığını"** öne sürüyordu.

YÖK'ün niteliğini bilmeyen biri bu sözleri dinlese, Gürüz'ün **"demokratik-özerk üniversiteyi, bilimsel özgürlüğü"** savunduğunu sanabilir pekala. Oysa, bunlar Gürüz'ün ve YÖK'ün umrunda bile değil. Tam tersine, bunların varlığı rahatsız eder onları. Demokratiklikten, özerklikten, bilimsel özgürlükten eser miktarda birşeyler kalmışsa, onları ortadan kaldıran da zaten bu yapının kendisidir.

Gürüz'lerin sorunu, YÖK'ün de bir parçası olduğu, mevcut düzenin sürmesi ve hem ekonomik çıkarlarının hem siyasi statükolarının sarsılmamasıdır. Bu nedenle, bu açıklama ne **"üniversite"** adına, ne de **"laiklik"** adına, ne de **"şeriatçılığa karşı olma"** adına savunulamaz. Gerici, faşist, statükocu bir açıklamadır.

AKP'nin zavallılığı

YÖK'ün böyle bir bildiri yayınlayacağını haber alan AKP hükümeti, hemen Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumcu'yu rektörlerle görüşmeye gönderiyor.

Mumcu, hükümetin **"acil eylem planı"**nda yüksek öğretime ilişkin yer alan bölümün cümle cümle özeleştirisini veriyor. **"O sözler plana sehven (yanlışlıkla, yanlış olarak) girmiştir"** diyor. Ama Genelkurmaycı Prof'ları yine de ikna edemiyor. YÖK yine esip gürlüyor, hükümete hakaretler yağdırıyor, tehditler savuruyor.

Yani AKP'nin bakanının yalvarıp yakarması da kar etmiyor.

Böyle mi savunacaksınız siz hak ve özgürlükleri? Üniversitelerden türbanlı öğrencilerin atılmasını böyle mi önleyeceksiniz?

AKP iktidarı, hem sonuç almayıp, hem de YÖK karşındaki yalvaran, özür dileyen zavallı durumuyla rezil olunca, ertesi gün Başbakan Bülent Gül, durumu kurtarmaya çalıştı. Ama boşuna. Bu AKP'nin şu andaki genel çizgisidir. Oligarşiye, Genelkurmay'a, AB'ye, ABD'ye güven verme adına, savunduğu her şeyi inkar ediyor, ağzından çıkan tüm sözleri birer birer yalıyor.

Bunun, işi bitince fırlatılıp atılmaktan başka bir sonucu yoktur. Kendilerini kanıtlamak için içine düştükleri o zavallılıkları da yanlarına kar kalır!

YÖK'e Açık Mektup

Genelkurmay'a arkanızı dayayıp hükümetin karşısına dikilmek kolay; Bilimin, tarihin, ulusal onurun gücüyle, aydın olmanın sorumluluğuyla, Amerikan saldırganlığına karşı çıkabilecek misiniz?

73 Rektörün ortak imzasıyla, hükümete karşı çok güçlü, kararlı bir çıkış yaptınız. "Şeriatçılara boyun eğmeyeceğinizi" çok kesin bir biçimde ifade ettiniz.

73 rektör; aynı yüksek sesle, egemen odakları karşınıza alma pahasına, **"Amerikan işgaline ve saldırganlığına hayır!"** diyebilecek cesaretiniz var mı?

Yöneticisi olduğunuz üniversitelerin öğrencileri olarak, ezici bir çoğunlukla biz Amerikan saldırganlığına, ülkemizin Amerika'nın savaş karargahı olmasına karşı çıkıyoruz; bizim düşüncelerimizin temsilcisi olacak kadar demokratlığınız var mı?

Yönettiğiniz üniversitelerin öğrencileri olarak sizlere çağrıda bulunuyoruz:

Hayali tehlikelerle uğraşmayın.

Şu anda, Türkiye'yi tehdit eden "Vahabiler" değil, Amerikan saldırganlığıdır. Eğer o kadar cüretliyseniz, "Vahabilere" karşı kullandığınız o sert üslubu, Amerika'ya karşı kullanın.

Bataklıklardan bataklık mı seçeceğiz?

"Molla rejimi bataklığına" girmemekte kararlı(!) olan sizler, ABD'nin kiralık askeri, kiralık ülkesi olarak **savaş bataklığına** girmeye karşı çıkabiliyor musunuz?

Emperyalizmin bataklığı içinde boğulmaya karşı değil misiniz?

Biliyoruz ki, bir çoğunuz, kendinizi **"ulusalci"** olarak nitelendiriyorsunuz; işte ülkemizin hali: Ne ulusal onur kalmış, ne ulusal irade. Ülkemiz, koca Anadolu, Amerikan üssü olmaya mahkum edilmiş. Üsler, limanlarımız, havaalanlarımız Amerikan postalları altında çiğneniyor. Sizin için ne kadar trajiktir ki, karşı çıktığınız AKP hükümeti ve desteklediğiniz Genelkurmay, bu kararları birlikte almaktadırlar.

Eğer ulusalcıysanız, yurtseverseniz, Amerika'ya ve ülkemizdeki tüm Amerikancılara karşı yükseltin sesinizi.

Bağımsızlık evet ama kime karşı?

"Üniversiteleri siyasi güçlerin kontrolüne sokacak düzenlemelere" izin vermeyeceğinizi açıkladınız.

Tüm ülke yönetimi, ülkenin tüm ekonomik, siyasi, askeri kurumları başka güçlerin kontrolüne girmiş, siz neden bahsediyorsunuz?

Hiç bir alanda bağımsızlığı olmayan bir ülkenin üniversiteleri bağımsız olabilir mi?

Eğer "üniversiteleri siyasi güçlerin kontrolüne sokmaya" gerçekten karşıysanız, ilk ve esas karşı çıkmanız gereken, emperyalizmin ülkemizdeki tahakkümüdür.

Bunu yapmıyorsanız, "bağımsızlık, özgürlük" düşüncelerinizin hiç bir samimiyeti yoktur. Ha Amerikan emperyalizminin kontrolünde olmuştunuz, ha AKP'nin, sizin için farketmemesi lazım!

Siz önce yöneticisi olduğunuz "bataklığa" bakın!

Üniversiteleri bu hale siz getirdiniz. Biliyorsunuz; yıllardır size -YÖK'e- karşı mücadele ediyordunuz. Çünkü yıllardır, kurumunuz, gelişmenin değil, gerilemenin temsilcisi olmuştur.

Ülkemiz üniversitelerinde bilimsel üretim yok.

Ülkemiz üniversitelerinde demokratik yöne-

tim, katılım yok.

Ülkemiz üniversitelerinde yoksula öğrenim hakkı yok.

Ülkemiz üniversitelerinde baskı var, yasaklar, cezalar var, polis var, işkence var, ama özgürlük yok, demokratiklik yok, bilim yok!

Evet, ne yazık ki, bilim adına, demokrasi adına, özgürlük adına, kültür adına, adalet adına, üniversitelerimiz bugün bir bataklık halindedir.

Siz bu hale getirdiniz üniversiteleri.

Siz sürdürüyorsunuz bu kışla düzenini.

Öğretim üyeleri, üniversitelerdeki özerklik, demokratiklik mücadelesinin bir parçası olmalıydılar. Doğal olan buydu.

Ama sizin böyle bir talebiniz yok.

Çünkü "özerklik" size az gelir. Siz iktidarlara karşı "bağımsızlığınızı" ilan etmişsiniz çoktan. Ama bağımsızlığınız, Genelkurmay şemsiyesi altında.

Üniversitelerin sorunlarını bırakmış, Genelkurmay'ın, MGK'nın sözcülüğünü yapmaktasınız uzun süredir. Bu halinizle, ne biz öğrencilerinize, ne üniversitelerimize, ne ülkemize verebileceğiniz, kazandırabileceğiniz hiç bir şey yoktur.

Zulüm düzeninin bekçiliğini yapanlar, gericiğe karşı olamaz!

Genelkurmay'la hemfikir olduğunuz noktayı biz çok iyi biliyoruz; Genelkurmay, ta 12 Martlar'dan, 12 Eylül'den bu yana tüm ülkeyi "kışlaya" çevirmeye çalışırken, siz ise, onun paralelinde üniversitelerimizi kışlaya çevirdiniz.

Bir bakın "kışla" tarihinize: Dernek kurdu di-

Öğrenci Arkadaşlar

Ne yazık ki, istisnaları dışında, öğretim üyeleri açısından şanssız öğrencileriz.

Sırtlarındaki "Prof"luk küppelerini, "aydın" olmanın simgesi olarak değil, düzen içinde kendilerini bir statüko oluşturma aracı olarak taşıyorlar.

Bize uluslaşma süreçlerini anlatanlar, ulusal onurlarının ayaklar altında çiğnenmesini seyretiliyorlar.

Bize dünya çapındaki emperyalizmi anlatanlar, emperyalizmin işbirlikçilerinin sözcüsü oluyorlar.

Bize hukuku öğretenler, F tiplerindeki zulmün uygulayıcısı oluyorlar.

ye, Kürtçe seçmeli ders istedi diye, türban giydi diye, şenlik düzenledi diye, öğrenci arkadaşlarınıza uzaklaştırma, okuldan atma cezaları veren, onları işkencecilere teslim eden sizlersiniz. Her türlü yasağı koyan sizlersiniz. Üniversitelerimizi yoz kültürün esiri haline getiren sizlersiniz.

Hal böyle olduğu içindir ki; sizin "üniversitelerimiz siyasi güçlerin denetimine sokmayız" sözlerinizden sadece şu anlam çıkıyor: "Üniversitelerde baskı, zulüm, yasak, ceza hakkı sadece bize aittir. Baskı, yasak, ceza, zulüm özgürlüğümüzü kimseye kaptırmayız!"

Zulme, gericiğe, faşizme, emperyalizme karşı çıkmak için, öğrencilerinizin yanına çağırıyoruz sizli!

Gelin, üniversitelerimizi düzeltelim. Üniversitelerimizi bilimin, sanatın, ülkemizi emperyalizmin boyunduruğundan kurtaracak projelerin geliştirildiği yerler haline dönüştürelim.

Gelin, özgür, demokratik, eğitimin halk için yapıldığı bir üniversiteyi yaratmak için, emperyalizme karşı birlikte bağımsızlık mücadelesi verelim. Faşizme, gericiğe karşı birlikte mücadele edelim. Biz, bu mücadeleyi, tüm zalimlere ve -ne yazık ki- size rağmen yürüttük bugüne kadar.

Bağımsızlığa, özgürlüğe, halkımıza, vatanımıza bağlılığımızdan aldığımız güçle, sizi de bu mücadeleye, yanımıza çağırıyoruz.

Keşke bunlar için biz sizin arkanızdan yürüyebilseydik!

İstanbul Gençlik Derneği

Bize insanlığın bilim ve özgürlük uğruna tarihsel savaşımını anlatanlar, bizzat üniversitelerimizde her türlü hak ve özgürlüğü gasbediyor.

Onların yolundan yürüyemeyiz.

Bilimi, akademik kariyeri onlar gibi kullanamayız.

Ülkemize, halkımıza onlar gibi yabancılaşamayız.

Öğrenci gençliğin türbanla sorunu yoktur. Öğrenci gençliğin Kürtçe'yle sorunu yoktur. Tüm milliyetler, inançlar, düşünceler, zenginliğimizdir.

YÖK'ün gündemi, bizi de bölüp parçalamayı amaçlıyor. Bizim gündemimiz, üniversitelerimizi ve tüm ülkemizi demokratikleştirmek, bağımsızlaştırmaktır. Bizim ve ülkemizin geleceği bundadır.

“Hücrede amaç... kişiliğinin parçalanmasıdır!”

Herşeyin, atacağınız tek bir adımın, içeceğinizin bir yudum suyun, yazacağınız bir kelimenin bile **izne** tabi olduğu ve izne tabi olan hemen her şeyin de yüzde 99 yasaklandığı, izin verilmediği bir yer düşünün; işte orası F tipi hapishanelerdir.

Son beş hafta içinde TAYAD ve İHD tarafından yayınlanan raporlarda, dergimizde yayınlanan çeşitli mektuplarda F tipi hapishanelerin içinde neler olduğu konusunda artık herkes daha somut ve geniş bilgiye sahip.

Bunları okuyan, duyan herkes için artık, TECRİT'in F tiplerindeki yaşamın 24 saatine ve her santimetrekaresine yayılmış bir uygulama olduğu da açıktır.

Tecrit, özellikle tıpta bilimsel olarak tanımlanmış bir durumdur: *“Duyumların, duyu organlarının uyarıcılardan mahrum bırakılması dolayısıyla insanın kişiliğinin parçalanması”* olarak tanımlanır.

Kişiliği parçalamak. Kilit kelimeler bunlar.

Kişiliğin; yani sahip olunan düşüncelerin, inançların, değerlerin parçalanması. Amaç en özet haliyle budur.

Tecrit, kelimenin gerçek anlamıyla **“vahşi”** bir uygulamadır. Bu konuda yapılan tüm araştırmalar, incelemeler, bunun böyle olduğunu ortaya koymuştur. Bu uygulamanın kompedanı, emperyalizm dönemindeki bir çok musibette olduğu gibi, tabii yine Amerika. Onlar uygulamışlar ilkin.

Sonra, yöntemden elde edilen **“başarı”**dan haberdar olan Alman emperyalizmi, Amerikan cezaevlerindeki hücre ve tecriti incelemek üzere Alman bilim adamları(!)ndan bir heyet gönderiyor Amerika'ya.

Alman bilim adamları(!) gördüklerini çok beğenmişler. *“Amerikan hücrelerinde kalan insanların çok ciddi kişilik parçalanmalarına uğradığını, bunun suçlunun eski kişiliğini sürdüremeyeceği anlamına geldiğini”* tesbit etmişler büyük bir memnuniyetle. Bir rapor hazırlamışlar, raporda diyorlar ki: *“gerçi bu uygulamanın çok ağır so-*

nuçları da var. Bunların çoğu intihar ediyor, ya da onarılmaz psikolojik sorunlar yaşıyor. Ama sonuç oldukça iyi”! (TAYAD'lı Aileler'in Düzenlediği Hapishanelerde Sağlık ve Yaşam Koşulları Kurultayı'ndaki tebliğlerden)

Tecrit; kesintisiz işkence!

F tipi hapishanelerden aktarılan uygulama örneklerine bakıldığında görülecektir ki; hapishane yönetimleri, her türlü ezayı, cezayı, keyfiliği, F tiplerinin işleyişinin bir parçası olarak **normal** görmektedir.

Bu ise, tek tek hapishane yöneticilerinin veya gardiyanların kötülüğü meselesi değildir. Tecritle uygulanmaya çalışılan **“tredman”** politikası böyle emretmektedir.

Tecrit ve tredman, esas olarak birlikte düşünülmesi gereken iki kavramdır. Kelime anlamıyla **“iyileştirme”** demek olan **“Tredman”**ın hapishanedeki karşılığı, **“düşüncelerini değiştirme”**dir. Bu amaca ulaşmak, yani **“iyileştirmek”** için kullanılan en temel yöntem ise tecrittir.

“İyileştirme” kavramının seçilmiş olması da tesadüf değildir tabii. Düzenin sahipleri, tutsağı **“hasta”** olarak görmektedir. Böyle olduğunu bilse de, **“hasta”** gibi davranmaktadır. Dolayısıyla da tutsak ettiği hastayı istediği gibi **“tedavi yetkisi”**ni de kendinde görüyor.

12 Eylül'ün ardından yapılmaya başlanılan **“özel tip”** hapishanelerin personeli arasında gardiyanlar dışında **“psikolog”**lara, **“sosyolog”**lara da yer vermeye başladılar. Bu da bu kafa yapısının ürünüydü. Tabii pratikte, bu psikologlar, sosyologlar, aynı işkencehanelerdeki **“papaz”**ların rolünü üstlendiler. Mesela gelip Tek Tip Elbise giymeye **“ikna”** etmeye çalışıyor, sözünü de şöyle bağlıyordu: *“Giymezsen, işkence yapacaklar, benim elimden bir şey gelmez”.*

Bugün F tiplerinde de tek araçları budur: **İşkence**. Tecrit uygulamasının kendisi, bir işkencedir. Bu işkenceyi, sayısız yasakla, baskıyla daha

da ağırlaştırmak için her şey yapılmakta, bütün bunların da yetmeyeceğini bilerek, sık sık, her vesileyle (sayımda kalkmadın, aramaya direndin, herhangi bir şeye itiraz ettin...) doğrudan fiziki işkenceye de başvurulmaktadır.

Ama dediğimiz gibi, tecrit politikasının uygulandığı yerde, tek bir cop bile vurulmasa, tecritin bir işkence olduğu gerçeği değişmez.

Çünkü o durumda, sadece **“teniniz”** cop işkencesine maruz kalmaktan kurtulmuş olur, ama onun dışında tüm duygularınız, duyu organlarınız, beyniniz, sosyal hayatınız işkence altındadır.

Tecritin “vahşiliği”, en ağır zulüm yöntemlerinden biri olması da bu nedenledir. Fiziki işkencenin sınırları vardır; bir yere kadar yapabilirler, o bir yerden sonra ya öldürecek, ya bırakacaklardır. Ama tecrit öyle değil; tecrit 24 saat, her saniye sürdürülebilir bir işkence türüdür.

Tutsağı **“habersiz”** bırakma işkencesi, tutsağı **“ziyaretsiz”** bırakma işkencesi, tutsağı **“gazetesiz, kitapsız, kalemsiz, televizyonsuz, mektupsuz”** bırakma işkencesi, nihayetinde tutsağı **“insansız”** bırakma işkencesi, yıllarca sürdürülür tecritte.

Bunun sonucunda da, Alman bilim adamı(!)nın raporunda belirtildiği gibi, veya Volkan Ağırman örneğinde olduğu gibi, ölüm olabilir. Ama işkenceci devlet, bu noktada “intihar” etti diye kendini “hukuki” sorumluluktan kurtarma avantajını da elde etmiş olur. Oysa, özünde, ha falaka tezgahında öldürmüş, ha tecrit işkencesinde, farkı yoktur.

Tecrit politikası, işkenceciler için “zekice” bir buluştur; çünkü tecritte, **“herşeyi işkenceye dönüştürmek”** mümkündür. Aklınıza gelen, gelmeyen her şey. Mesela bir diş macunu, sıradan herhangi bir temizlik malzemesi; aylarca sizi onlardan yoksun bırakarak, onları elde etmek için dilekçeler yazmak zorunda bırakarak, pekala onu da bir işkence aracı yapar. Hücrenizden alınmayan çöp, aramalarda ortalığa dökülen çöp, hepsi bir işkence biçimidir. Ve bunlar “kırk yılda bir” olan şeyler olarak kalmaz; dakka başı, bu keyfililiğin, bu çok yönlü işkencenin bir biçimiyle karşı karşıya kalırsınız. **İnsansızlık**, zaten işkencenin her saniyeye yayılan halidir. Tecritin bir işkence olduğunu anlamak için bundan başka kanıt gerekmez. Bilerek, isteyerek, insanı insansız bırakma işkencesiyle **düşüncelerini, inançlarını** değiştirmeyi dayatıyorlar devrimci tutsaklara. Ne inançsız, ne insansız yaşamayı kabul etmiyor direniş. Etmeyecek.

“TECRİTİ KALDIRIN” Talebiyle eylemler sürüyor

Bir kentte, çeşitli kurumlar tarafından 19 Aralık katliamının yıldönümünde açıklamalarla, düzenlenen eylemlerle katliam lanetlenirken, yükselen tek talep; **TECRİTİ KALDIRIN** oldu. 19 Aralık sonrasında da aynı taleple eylemler sürüyor:

22 Aralıkta **Elazığ Haklar ve Özgürlükler Cephesi** tarafından HADEP binasında **“F Tipleri, Tecrit ve Ölüm Oruçları”** konulu bir panel düzenlendi. TMMOB Elazığ Temsilcisi Harun Veis Metin, Av. Zeynel Şimşek ve 19 Aralık operasyonunun yaşamış bir tutsağında konuşmacı olduğu panelde tecrite karşı örgütlü mücadele çağrısı yapıldı.

Berkan Abatay’ın şehit düşmesinden sonra **İzmir İHD** 23 Aralık günü dernek binası önünde yaptığı basın açıklamasında *“tecrit işkencesine karşı çıkan, insan onuruna uygun koşullarda yaşamak isteyen tutuklu-hükümlülerin bu taleplerinin iktidarca görmezden gelinmesi nedeniyle yaşanan bu can yitimleri artık toplumsal bir travmaya dönüşmüştür”* denildi.

TAYAD’lı Aileler 21 Aralıkta **İzmir Konak’ta** yaptıkları eylemle katliamı protesto etti ve saldırının nedeni anlatıldı. Eylemde, **“19 Aralık 2000; 28 ölü, 21 Aralık 2002; 102 ölü, Tecriti kaldırın ölümleri durdurun”** yazılı pankart açıldı.

19-22 Aralık katliamını protesto etmek için **İstanbul Gülsuyu** mahallesinde “19-22 Aralık katliamının hesabını sorracağız” yazılı pankartla bir eylem gerçekleştirildi. Eylemi Haklar ve Özgürlükler Cephesi, EHB ve KIZIL BAYRAK taraftarları düzenledi. Eylem sonrası ise polis mahallede terör estirerek onlarca ilgisiz insanı gözaltına aldı.

AKP il, ilçe yönetimleriyle tecriti kaldırın talebiyle yapılan toplu görüşmeler ise bu hafta da sürdü. İstanbul il, ilçe teşkilatlarına yine gidilirken, **Kocaeli** Haklar ve Özgürlükler Cephesi ve **Alinteri Gazetesi Kocaeli’de**, Tayad’lı aileler **İzmir’de** AKP teşkilatları ile görüşmeler yaptılar. Her iki ilde de “genel merkezimize ileteceğiz” denilirken, **İzmir Bornova ilçe başkanı Dursun Çelik**, “tecritin ne demek olduğunu bilmediğini” söyledi(!)...

Tekirdağ'daki tutsakların suç duyurusundan F tipleri gerçeği - 2

Tedavisi yapılmayan hastalıklar, gaspedilen savunma hakkı, sonuçsuz suç duyuruları...

Geçen haftaki sayımızda, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsakların Cumhuriyet Savcılığı'na yaptıkları 2 Aralık 2002 tarihli suç duyurusunda anlatılan örneklerle, F tiplerinde yaşanan hak ihlallerine ve **TECRİT**'in nasıl bir **İŞKENCE** olduğuna yer vermiştik. Aynı dilekçeden, tutsakların kendi ifadeleri ile anlatmaya devam ediyoruz.

Sağlık ve hastane sevkleri

Bu konuda tam bir keyfiyet ve ilgisizlik hakim. Revire giden herkes muayene edilmeden ilaç yazılıp gönderilmekte. Kimi doktorların çabası olsa da personel hasta-hekim arasındaki dialoğu hiçe sayarak engellenmekte. Rahatsızlığın hakkındaki herşeyi bizzat muayene odasında bulunarak öğrenmekte ve sana karşı kullanmakta. Doktorların bu duruma sessiz kalması sonucu onlarca sorun, rahatsızlık giderilememektedir.

Muayene yapılmadığı gibi yazılan ilaçların çoğu zaman alakasız çıkması ve ciddi tehlikeler yaratması nedeniyle yapılan suç duyuruları sonuçsuz ve ilgisiz kalınarak bu durum adeta kasıtlı bir politika olarak meşrulaştırılmaktadır.

Bu konuda en ciddi yaşanan sorunlardan birisi, 96 Ölüm Orucu Gazisi **Ali Yalçın**'ın durumudur. Krizler geçirmesine, kendisine ve sağa-sola zarar vermesine rağmen ilgilenilmemiş, zorla yapılan iğne ve uyuşturucularla sonuç alınmaya çalışılmıştır. Yine benzer krizler geçiren **Gençali Karabulut**, **Gülde- de Çeven**, **Aziz Doğan**'ın rahatsızlıkları sürmekte.

Sinan Tökü, revirden verilen ilaçları kullanması

sonucu durumu ağırlaştırmış ve dış hastaneye sevk edilmiştir. Hastanede **ilaçların yanlış olduğu** belirtilip yeni ilaçlar yazılmış ve tekrar kontrole çağrılmıştır. Ancak kontrole bir daha gidememiştir. Adı Güze Özdemir'e de aynı şekilde yanlış ilaç verilmiş, ağır tehlike atlatmıştır.

Fikret Akar'ın dişlerine dolgu yaptırması gerekirken "**malzeme yok**" denilerek çekilmesi dayatılmış, kabul etmeyip zar zor yaptırdığı dış hastane sevkinde ise "**yeterli donanım olmadığı**" gerekçesiyle tedavisi engellenmiştir. Yine **hesabında 40 milyon lira olmadığı için göz sevk yapılmamıştır**.

Ahmet Aksu'nun kronik sinüzit, baş ağrısı ve nefes darlığı rahatsızlığı için kullanması gereken ilaçlar pahalı olduğu ve revir doktorunun muayene etmeden verdiği aspirinle geçiştirilmiştir.

Dış hastane sevkleri defalarca talep edilerek gerçekleştirilmekte, sevk olanlar ise, askerin keyfi tutumuyla **tedavi olmadan geri** dönmektedir.

Turan Bulut; iki kez kan alınması için sevk edildiği hastanede, muayene odasında kelepçeleri açmadığı için tahlil yaptıramamıştır.

Turgay Kurt; 2002 Ekim ayında gözlerindeki rahatsızlığından dolayı hesabında para olmadığı için uzun süre götürülmediği hastaneye sevk çıkmış, ancak askerin muayene odasında kelepçeyi açmaması nedeniyle tedavi olmadan geri dönmüştür. Yaptığı suç duyurusu için çıktığı savcılığa durumu anlatmış, **savcı "ya kaçarsan"** diyerek hasta-hekim ilişkisini hiçe saymıştır.

Erhan Özkaya; rahatsızlığından dolayı hastaneye

Kitap düşmanları!

DGM'ce toplatılması kaldırılan ancak Bakanlık genelgesiyle içeri girmesi "sakıncalı" olan Ahmet Kulaksız'ın "Zehra ve Canan" kitabı 20 kişiye yatırıldığından, verilmeyerek gasp edilmiştir. Yılmaz Gök'e gelen Ahmet Telli'nin şiir kitabı, Ayhan Özyurt'a gelen ansiklopedi 15 kısımda Ufuk İnce'ye gelen 3 kitap, Erhan Özkaya'ya ve Hakkı Akça'ya gelen birer kitabın kapakları sökülerek verilmiştir. Gerçekçe; sert maddeden yapıldığı belirtilmiştir.

Tecrit egemenlerin keşfettiği en korkunç işkencedir

"Sizi ilgilendirmez"

İşkencede katledilen Yunus Güzel için tüm tutsaklarca verilen suç duyurusu "**sizi ilgilendirmez**" denerek işleme konulmamış. Yapılan suç duyurularından bir sonuç alınamamıştır.

Ahmet Güzel, Mehmet Kulaksız, Hikmet Kale, Faruk Kadioğlu'na Ekim 2002'de gelen aile resimleri "**sizi ilgilendirmiyor**" gerekçesiyle verilmemiştir. Suç duyurusundan bir sonuç alınamamıştır.

3 kez sevk olmuş, film için gereken 30 milyon hesabında olmadığı için sadece gidip gelmiştir.

Emrah Akbaba; Revirde kendisine verilen reçetesinin dışında **"arz ederim"** ve **"saygılarımla"** dileklerini belirten bir kağıda imza atmayı reddettiği için doktorun tehdit ve küfürleriyle karşılaşmıştır. Benzer durumda onlarca kişi vardır.

19 Aralık operasyonundan yaralananların, onlarca gaz bombasının etkisini vücudunda taşıyanların tedavisi hiçbir şekilde yapılmamıştır. 15 kişide gaz bombalarından dolayı deri dökülmesi, kaşıntı, kızarıklık, yanma, sivilce, nefes darlığı...vb rahatsızlıklar yaşanmakta. 19 Aralık'ta Bayrampaşa'da sağ ayak, sol diz ve elinden aldığı kurşun ve saçma yaralarını tedavi ettiremeyen Serdar Karaçelik Edirne'de kaldığı süreçte 2 Mart günü devlet hastanesinde verilen randevu sonucu ayağındaki kurşun ve şarapnel parçası alınacakken aynı gün Tekirdağ'a sürgün edilerek tedavisi engellenmiş vücudundaki leşlerle yaşamaya "alışmıştır".

Sağlık konusunda sorun sadece ilaç ve muayenenin ötesinde yaşanan hücrelerdeki temizlikle de ilgilidir. Bu konuda bir çok logarlar lağım kokmakta, tuvalet v.b. için kezzap gibi etkin temizlik maddeleri verilmemekte, sular 20-25 dakika akmaktadır. Su kuyu suyu olduğundan sağlıklı olmamakla birlikte, elektrik parasının tutuklulardan kesilmesi nede-

niyle kaynatılıp kullanılamamaktadır. Sıcak su haftada sadece bir defa o da 20-25 dakika verilmektedir. Kimi haftalar ise hiç verilmemektedir. Üç kişinin banyo yapmasının bu sürede koşulu yoktur ve suların ne zaman verileceği ise belirsizdir. Kimi zaman sabahın köründe, kimi zaman da gece yarısında sıcak su verilmektedir.

Savunma hakkının gasp edilmesi

Her şeyden önce uzun süre keyfi arama uygulaması sonucu avukatlar ile görüşülemedi. Daha sonra yalın ayak gidilip yapılan görüşmelerde sadece ezberde tutulabilir şeyler üzerinden savunma hazırlanmaya çalışıldı. Üzerine kağıt, kalem veya yazılı bir şeyler alma şansın yok. Avukatın getirdiği dava dosyası v.b. idarenin okuması sonucu keyfine göre verilmekte.

Mehmet Kulaksız'ın dosya ancak 1 ay sonra eline geçmiştir. Yine Ali Kaplan, Nurettin Kaya, Serdar Karaçelik, Galip Doğan adına yatırılan dosyalar defalarca sorulup suç duyurusu yapma noktasına getirildikten sonra verilmiştir.

Savunma hakkı sadece avukat görüşüyle sınırlı kalmıyor. Bugüne kadar yapılan **yüzlerce suç duyurusundan tek bir sonuç alınamadı**. Ya da takipsizlik ve görevsizlik gerekçesiyle karara bağlandı. Ki bu kararlar kişiye-tutukluya bildirilirken buna itiraz

Herşey İşkence

Kimi hücrelerin elektrikleri keyfi şekilde dışarıdan kapatılarak kimi hücrelerin koridor camları açılarak son ses müzik yayını yapılarak farklı işkence yöntemleri gündemde tutulmuştur.

Ekonomik sıkıntısı olan ve ihtiyacı olan bir kişiye depoda bulunan fazla ısıtıcıyı aktarma talebi "Bakanlığa soralım" gerekçesiyle karşılanmayıp bilinçli olarak mağdur edilmiştir.

Ziyaret kabinlerinde Türkçe bilmeyen ailelerin görüşmeleri engellenip görüşmede zorluklar çıkartılmış Kürtçe konuşan aile ve tutuklular hakaret ve tehditlere ve saldırılara maruz kalmışlardır.

Ölüm orucunun sürmesinden dolayı yemek konusunda kimsenin sorun yaratmayacağını bilen idare kılı, kül dökülmüş, sinek düşmüş yemeklerin birbirine karıştığı vb...vb.. tarzda bağıra çağırma mazgal deliğinden kimi zaman yemeği atarcasına dağıtım yapmaktadır.

Oktay Yıldız, Gültekin Toprak, Ercan Güllü

Tecrit egemenlerin keşfettiği en korkunç işkencedir

2001 Ağustos-Eylül ayında nevresimlerden birinin kenarının yırtılması nedeniyle tutanak tutulmuş, 6 ay disiplin, 1 ay mektup cezası verilmiştir.

Halil İbrahim Şahin 2001 Şubat'ta mahkeme dönüşü çırıl çıplak soyulmak istenmiştir. "Burası F tipi bu kapıdan çıkıp geri döndüğünde biz seni soyarak ararız" denmiş, saldırılmış ve zorla soyulup aranmıştır. Giyinmesi söylenince giyinmeyi reddettiğinden bir kez daha saldırıya uğramıştır. Suç duyurusundan bir sonuç alamamıştır.

Selami Kurnaz Erzurum'daki davasına gidip geldiği 1 Ağustos 2002'de girişte soyularak arama dayatılmıştır.

Vedat Düşküneer kolundaki sakatlıktan dolayı sevk edildiği Bayrampaşa cezaevi Hastanesinden tedavisi tamamlanmadan geri getirilmiş, girişte onursuzca arama dayatmasını kabul etmeyince özellikle sakat koluna vurmak suretiyle saldırıya uğramıştır. 2 gün kolunu oynatamamıştır.

Nurettin Erenler Tekirdağ'a getirildiği 3 Mart 2001'den bugüne tek'li hücrede kalmaktadır.

hakki için 24 saatlik süre hakkı idarece gasp edilmekte, savcılığın gönderdiği bilgilendirme süresi geçtikten sonra verilmekte.

Hikmet Kale ve Mehmet Kulaksız'ın savunmaları için tuttukları not ve yazılar aramada *"bakıp, geri vereceğiz"* diye götürülüp bir daha verilmemiş, savunma hakları gasp edilmiştir. Birol Abatay'ın başka hapisanedeki dava arkadaşına gönderdiği savunma örneği mektuplar kaybedilmiştir. Aynı davada yargılanan kişiler birbirleriyle görüşemeyip dosyalar üzerinde avukatları ile toplu şekilde savunma hazırlığı yapamamaktadırlar.

Cuma günleri avukat görüş günü olmasına rağmen 15 günde bir yapılan aramalar, yer değişiklikleri bu güne getirilip avukat görüşleri kesilmek suretiyle savunma hakkı ayrıca gasp edilmekte.

Avukatların yaşadığı sorunlar da ayrı sorunlar yaratmaktadır.

Mektuplar

Hapishanede temel ve en önemli iletişim şekli mektuplarla gerçekleşiyor. Ancak bu konuda gelen-giden mektuplar içinde **kaybedilenlerin** haddi hesabı yoktur. Amaç, ekonomik olarak darda olan tutuklulara yüklü miktarda para ödeterek aps, taahhütlü mektuplar tercih ettirmeye çalışılmakta. Bu tarzda gönderilen ya da gelenlerin bir kısmı ise **"sakıncalı"** gerekçesiyle imha edilmiştir.

Mehmet Kulaksız'ın ölüm orucunda bulunanlara göndermek istediği 4 taahhütlü mektup *"ölüm orucu propagandası yapıyor"* denerek imha edilmiştir.

Kendisi ölüme yatan birine neyin propagandası yapıldığına açıklık getirilmemiştir. Her ne kadar keyfi bir tutum olsa da 6/7 milyonluk pullu zarflar imha edilmeden geri verilebilecek olmasına rağmen ekonomik olarak zarar vermek için pullu zarflar geri verilmemiştir. Yapılan suç duyurusu ise bildik gerekçelerle sonuçlanmıştır.

Fikret Akar'a 2002 Ocak ayında gelen bir mektupta, New York Times Gazetesi'nde yer alan ölüm orucuyla ilgili haberin yer alması sonucu *"propaganda yapıyor"* gerekçesiyle imha edilmiştir.

Serdar Karaçelik'e 2001 Ağustos'unda gelen mektubun içinde kağıtta yapışık olan resimler sökmek suretiyle alınmıştır. Yapılan suç duyurusunda delil olarak mektubun durduğu söylene de *"delil yoktur"* gerekçesiyle takipsizlik verilmiştir.

Ergün Gün'e gelen bir mektup idarece içine ek yazı yazılıp *"bir daha bu tarzda mektup yazmayın"* diye tehdit edilmek suretiyle adresine geri postalanmıştır.

Ercan Güllü'nün Bayrampaşa Cezaevi hastanesinde ölüm orucunda olan Ali Şahin'e gönderdiği mektup *"adreste yoktur"* denerek geri getirilmiştir. Oysa Ali Şahin halen oradadır.

Aynı hücredeki Nurettin Kaya, Savaş Öner, Veyisel Demir'in 2002 Ağustos'unda Kütahya'ya gönderdikleri taahhütlü mektup *"toplu yazıldı"* diye imha edilmiştir.

Örneklere daha yüzlerce verilebilecek bu durumlar için yapılan suç duyurularının tümü sonuçsuz kalmıştır.

MAZLUMDER Raporundan; Hükümeti göreve çağırıyoruz

MAZLUMDER İstanbul Şube Başkanı Ahmet Mercan düzenlediği bir basın toplantısı ile Bolu F tipiindeki sorunları açıkladı. Şikayetler üzerine dernekten iki avukatın tutuklularla görüşüp bir rapor hazırladığını, girişimlerde bulunulduğu ancak 6 aydır cevap verilmediğini ve şikayetlerin sürdüğünü belirten Mercan, şikayetleri şöyle sıraladı:

"F tipi cezaevlerinin kurulmasında da yoğun bir şekilde tartışılan "ortak alanların azlığı" ile "hükümlü ve tutukluların tecrit edilmesi" sorunu; söz konusu cezaevinde aynen devam etmektedir... Açık ve kapalı görüşler ile telefon görüşmeleri cezaevi yönetimince keyfi olarak sınırlandırılmakta, zoraki yapılan görüşmeler ise, hiçbir mahremiyet gözetilmeksizin

dinlenmektedir.

Kaloriferler kışın yanmamaktadır. Hükümlüler yazın aşırı sıcaklarla, kışın ise aşırı soğukla boğuşmaktadır. Bu sağlıksız koşullarda hastalanan tutuklu ve hükümlülerin hastane ve revirden faydalanması geciktirilmektedir. Ayrıca ilaçları da düzenli olarak verilmemektedir... Keyfi uygulamalar hakkında dilekçe verme hakları engellenmektedir. Hatta dilekçe yazacak kalem ve kağıt dahi günlerce sonra kendilerine ulaştırılmaktadır... Kantine satılan mallar çok pahalı ve yetersizdir."

Sorunların sıralanmasının ardından hükümeti göreve çağırarak Mazlumder, şöyle dedi;

"Tecrit de bir "işkence"dir ve tecrite bir an önce son verilmelidir... Hükümeti, dillendirdiği "işkenceye karşı mücadelede" F tipi uygulamalarını da bu kapsamda değerlendirmesini ve cezaevlerine ilişkin anlayışını temelden değiştirmeye çağırıyoruz."

**Tecrit
egemenlerin
keşfettiği
en korkunç
işkencedir**

Necip Hablemitoğlu'nu kim öldürdü? Genelkurmay'a Sorun!

Devlete yakınlığı ile bilinen ve kamuoyunda “çalışkan... bilim adamı” diye tanıtılsa da, piyasadaki malum yayınlardan aşırılmış komplo teorilerini kitaplaştırıp pazarlayan **Doç. Dr. Necip Hablemitoğlu**'nun öldürülmesi üzerine “karanlık güçler”, “şeriat tehlikesi” yeniden gündeme sokuldu. 28 şubatçılar hezeyan içinde fırsatı değerlendirmek için cenazeyi devlet törenine döndürme, kışkırtma açıklamaları ile gündemleştirmeye çalışırken, öte yandan Türkiye Amerika'ya pazarlanıyor, F tiplerinden cenazeler çıkmaya devam ediyor ve IMF'nin yarattığı açlık ve zulüm sürüyordu.

Cinayet karşısında panikleyen AKP'lilere destek sermaye kesiminden geldi. İktidarın ilk günlerindeki desteği burada da sergilediler. “Abartmayalım, büyütmeyelim...” açıklamaları, bu kesimlerin sözcüsü olan Ertuğrul Özkök gibilerinin yazıları aracılığıyla da dile getirildi.

Peki kim işlemiştii bu cinayeti?

21 Aralık 2002 tarihli 290 No'lu Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi açıklamasında belirtildiği gibi, “Necip Hablemitoğlu'nu kimin (kimlerin) öldürdüğü üzerine sayısız spekülasyon yapılabilir, sayısız komplo teorisi kurgulanabilir. Ama bunların hiçbirisi şu gerçeği değiştirmez:

Türkiye’de bu tür cinayetlerin hepsi, devletten sorulur.”

Gerçekte olmayan “laiklik-şeriatçılık çatışması”nın gündemleştirilmesi, esas olarak Genelkurmayın iktidarını sürdürmek içindir.

Geçmişte yaşanan Uğur Mumcu, Muammer Aksoy cinayetleri ile aynı politikanın devamı niteliğindedir. Bu yüzden, kimilerinin “derin” dediği, gerçekte derini sığı ile Susurluk'ta her şeyiyle ortaya çıkan kontgerilla devleti gerçeği dışta tutularak yazılacak senaryoların da hiçbir hükmü yoktur. “Karan-

lık cinayetler”de kimlerin yokedileceğine “odağında Genelkurmayın olduğu, mafyacılaran faşist katiller, Hizbullah gibi kullanılan dinci örgütlerden burjuva politikacılara, korucu ağalarına uzanan bir faşist terör devleti” olan susurluk devleti karar verir ve “faili meçhul” denilen cinayetlerin faillerini de en iyi onlar bilir.

Cinayet üzerine bol miktarda komplo teorileri piyasada dolaşıyor. Özellikle “Şeriat tehlikesi” üzerinden teoriler geliştiriliyor.

“Bu ülkede ‘şeriat tehlikesi’nden söz edemeyecek kurumların başında Genelkurmay gelir. Şeriatın sözedenlerin nasıl dağlara taşlara ayetli bildiriler dağıttıklarını iyi biliyoruz biz. Şeriatın sözedenlerin Hizbullahçıları nasıl eğitip silahlandırdıkları, ayan beyandır. Abdülkadir Aksu, bunların örgütlendirildiği, kullanıldığı dönemlerin de bakanıdır.

Eğer bir “şeriat tehlikesi” varsa, koruyan, kullanan GENELKURMAY’dır.”

“Hizbullah” askeri karargahlarda eğitildi, yurtsever güçlere karşı kullanıldı. Generaller, bakanlar sahip çıktı Hizbullah’a. “Tarikatlar kontrolümüzde” açıklamaları MGK’da yapıldı. Kanlı pazarlardan bugüne bu kesimleri kullananın Susurluk devleti olduğu belgeleriyle ortadadır.

Çatlıların “Patronlarına” Sorun!

Bu tür cinayetlerde “mesaj”ın kime kimlere olduğu, amaçlananın ne olduğuna bakılmalıdır.

Eşinin feryat halindeki itirazlarına rağmen, devletle hiçbir resmi ilişkisi olmayan Hablemitoğlu'nun **devlet töreniyle**, generallerin en üst düzeyde katılımı ile cenazesinin gösteriye dönüştürülmesi mesajın sahiplerini de gösterir nitelikteydi.

Hizbullah'ı kimler kullandıysa, kimler eğittiyse, kayıp silahları kimler kaybettiyse, Çatlıları, Kırıcıları kimler istihdam ettiyse, Hablemitoğlu'nun katili de onlardır.

Hizbullah'ı kimlerin kullandığı o dönem bizzat generallerin, MİT'çilerin ve siyasetçilerin dilinden itiraf edilmiş, “bölgede müslüman halk kendine bu adı veriyor” denmişti. Faşist katiller yıllarca içeride ve yurtdışında Susurluk devletinin operasyonlarında, cinayetlerinde, kaybetmelerinde kullanıldı. Bu gerçekler TBMM raporlarına dahi girdi. Kullananla-

rın generaller, MİT, polis olduğu yüzlerce belge ile ortaya çıktı. Ağar'ın deyişle hala "deşifre olmamış" onlarca katil, Çatlılar, Kırıcılar gibi Susurluk devleti-ne hizmet etmeye devam ediyorlar.

"Katili arıyoruz" diyen emniyet, MİT, orduya ad-resi biz söyleyelim; **MGK zirvesine, emniyet, MİT, genelkurmay karargahlarına bakın ve sorun!**

Bu cinayetle ne amaçlanmaktadır?

Hablemitoğlu'nun kimliğine bakıldığında "bir taşla bir kaç kuş" denilebilecek amaçlara uygundur. Basına yansıdığı kadarıyla MHP kökenli, sonradan ırkçılıkla Atatürkçülüğü sentezlemeye çalışan bir istihbaratçı. Fakat öğretim üyesi kimliği öne çıkmış bir istihbaratçı. "Görüşleri" MGK'nın süreçte ihtiya-cı olan neyse onlardan oluşmaktadır. Ismarlama ki-tap-rapor yazarıdır. AB sürecine denk getirilen Al-man Vakıfları buna örnek verilebilir. (Bu arada on-yıllardır bu ülkeyi satanların, topraklarımızda em-peryalist üslere izin verenlerin, Amerika için Irak halkını katletmeye hazırlananların, vakıflar vesile-siyle Bergama köylülerinin mücadelesine dil uzat-maları kendi gerçek yüzlerini gizlemek içindir.)

Ayrıca yakınlarına söylediğine göre, "MİT'te önemli görevlere getirilmeyi" bekleyen biriydi.

Peki "vurulmak istenen" kuşlar ne?

En başta toplumun terörize edilmesi sayılmalıdır. Bu sayede özellikle 28 Şubat sürecinin -halen süren-baskı yasalarının, "hizaya getirmelerin", saldırıların gündemleştirilmesi ifade edilebilir. Muhafız güçlerin her kesimi bu terör dalgasından tıpkı 28 Şubat sü-re-cindeki gibi nasibini almaktadır. Savaşın kapıda oldu-ğu bir süreçte, açlığın, yoksuluğun daha da artacağı-nın açık olduğu bir dönemde devletin Susurluk sonra-sı geri çektiği kontgerilla saldırılarının artacağı bir sü-rece girmek istemeleri değerlendirilebilir. Kısa süre içinde Muş'ta iki kişinin kaybedilmesi, Erzurum'da bir HADEP'linin işkence yapıldıktan sonra öldürülmesi ile birlikte düşünüldüğünde, cinayetin böyle bir amaca hizmet etmesi zayıf bir olasılık değildir.

İkincisi, Atatürkçü kimliği nedeni ile islamcı ör-gütler üzerine hükümeti yönlendirmek, kendi taba-nıyla karşı karşıya getirmek ve ileride düşünülecek (şu anda işlerini yaptırabiliyor) yeni bölme - parça-lama manevralarına zemin hazırlamak, MGK'nın in-siyatini daha da güçlendirmek olarak sayılabilir.

Üçüncü olarak ise, oligarşi içi iç çatışmaların ya-nısması bir tasfiye olasılıklar arasında sayılabilir.

Hangisini ele alırsanız alın, karşınıza çıkacak olan adres ise tektir; susurluk devleti.

Halkın hukuku

Adaletsiz bir ülke, güneşsiz bir dünyaya benzer

Susurluk yargılanmadan...

Hablemitoğlu cinayeti, öldürülenlerin si-yasi kimlikleri değişik de olsa, geçmişteki benzer cinayetleri de hatırlattı.

Uğur Mumcu, Muammer Aksoy vb. cina-yetlerin sonucu ne oldu? Cinayetleri işleyen-ler, emir verenler ortaya çıkarıldı mı? Kimse bu soruya, sanık sandalyesine şu veya bu şe-kilde oturtulanlara bakarak "evet" diyemez.

Çünkü sanık sandalyesine oturtulması gerekenler oturtulmadı. "*Tuğlayı çekersek hepimiz altında kalırız*" diyenler devletin şurasında burasında hala görevlerinin başın-dalar. Onyıllardır işlenen bütün suçların, katliamların, cinayetlerin kararlarının alındı-ğı "zirve", isimleri değişse de düzenli olarak faaliyetini sürdürmektedir.

Susurluk Devleti, tüm kurum ve sorumlu-larıyla sanık sandalyesine oturtulmadan ne bu cinayetlerin sorumluları ortaya çıkarıla-bilir, ne de bu ülkede hukuktan, adaletten söz edilebilir. Kimse, üç beş tetikçinin göster-melik cezalara çarptırılıp sonra sokağa salın-masını "susurluk yargılandı" diye düşünme-sin. Ucunda Susurluk devletinin olduğu han-gi olayda, mahkemeler sonuna kadar götür-dü, gerçek suçluları ortaya çıkardı ki!

"Zirve"siyle, "bin operasyonları" yö-ne-tenleriyle, ölüm mangalarını eğitenlerle, halka karşı politikaları ve siyasi, hukuki, as-keri mekanizmalarıyla susurluk olduğu gibi yerinde duruyor. Bu mekanizma tüm-den parçalanmadan, sorumluları yargılanmadan bu cinayetlerin de, halka karşı işlenen suçla-rın da ardı arkası kesilmez.

Hukukun, adaletin olmaması, sadece Su-surluk'un zirvesinin işbaşında olmasının da ötesinde, devletin bütün politikalarında ol-duğu gibi hukukunun da bu mekanizmanın denetiminde olmasından kaynaklıdır. Mah-kemeler Susurluk devletinin -binlerce ör-nekte görüldüğü gibi- en önemli ayakların-dan biridir. Böyle olduğundandır ki, "yargı-nın bağımsızlığı", her konuda yapılan "ada-letin yerine getirileceği" nutuklarının pra-tikçe hiçbir anlamı ve önemi yoktur.

2002'den 2003'e Dünya, Amerikan İmparatorluğuna Teslim Olmayacak!

→ Geçen her yıl, “açlığın ve zulmün hüküm sürdüğü bir dünyada, dünya halklarının direniş ve savaşı bitmez” sözünü doğruluyor. Gelecek yıl da bu sözü doğrulayacak.

→ Amerikan imparatorluğu, pervasız saldırganlığıyla, halkların şiddetini büyütecek ve o devasa askeri mekanizmasına rağmen şiddetin altında kalan, kendisi olacak!

→ IMF'nin yönettiği, Amerika'nın işgal ettiği bir ülke haline getirilen Türkiye'de, zulüm, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşını ve savaşçılarını bitiremedi. Türkiye, anti-emperyalist mücadele bayrağını yükseltecek!

“Dünya nereye gidiyor?” sorusuna bir çırpıda cevap vermek, çok kolay değil belki. Çünkü, gerçek şu ki, bu sorunun cevabının ne olacağı konusunda, egemen ve ezilen güçler (başka deyişle emperyalizm ve dünya halkları) arasındaki mücadele tüm şiddetiyle sürüyor.

Tarihsel gidişin ve nihai sonucun yönünü söyleyebiliriz. Ama kısa vade içinde neyin nasıl şekilleneceği, bugün için Amerikan emperyalizminin saldırganlığı ve halkların direniş gücüyle belirlenmektedir.

Ülkemizde, açlığın ve yoksulluğun büyüdüğü, demokrasi sahnesinde sayısız şovun sergilendiği, zulmün sürdüğü, F tiplerinde canlarımızı kaybetmeye devam ettiğimiz bir yıl geçirdik. Tüm bu olumsuzluklara rağmen, umudumuzu yitirmedik. Çünkü aynı 365 gün, her anı boyunca direnişlere de tanık oldu. Az ya da çok, güçlü ya da güçsüz,

açlığa ve zulme karşı meydanlarda, fabrikalarda, köylerde, hapishanelerde, gecekondu semtlerinde sindirilemeyen, yokedilemeyen bir ses vardı.

Dünyada da benzer bir tablo vardı. Amerikan emperyalizmi bütün yıl boyunca esip gürledi, emperyalizmin işbirlikçisi “yerli” iktidarlar zulmün her türlüsüne başvurdular, ama ne Avrupa'nın ortasında yüzbinlerin yürüyüşünü, ne dağlardaki gerilla savaşlarını yokedemediler. Emperyalist saldırganlık ve emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı içiçe yürüdü yine.

2002'nin gündeminde Amerikan saldırganlığı vardı

2002, esas olarak bir çok bakımdan 2001'de ortaya çıkan, netleşen olayların ve olguların devamı niteliğindeki bir yıl oldu. Yıl boyunca Amerikan imparatorluğunun saldırganlıklarına tanık olduk.

ABD, bu yıl boyunca 2001'in sonlarında Afganistan saldırısıyla aleni hale getirdiği “imparatorluk” politikasını, tüm dünyaya kabul ettirme doğrultusundaki ekonomik, siyasi, askeri manevralarını sürdürdü. Yılın ilk aylarında peşpeşe önce emperyalizme boyun eğmeyen çeşitli ülkeleri “**şer eksen**” olarak ilan etti. Ardından içlerinde DHKP-C'nin de olduğu 5 örgütü “**hedef örgütler**” olarak ilan etti. Bunu bir süre sonra Amerikan imparatorluğuna tabi olan AB'nin açıkladığı “**AB terör listesi**” izledi. Onlarca devrimci, yurtsever ve islamcı örgüt, ABD'ye paralel olarak Avrupa tarafından da “terör örgütü” olarak ilan edilip faaliyetleri yasaklandı.

Amerikan emperyalizmi, Kafkalarda, çeşitli Asya ve Latin ülkelerinde askeri anlamda yerleşmeyi sürdürürken hedefinde öncelikli olarak **Irak** vardı.

Floransa - Dünya halklarının Amerikan saldırganlığına ve küreselleşmeye karşı enternasyonal direnişi

Venezüella - Amerikancı darbeyi püskürten anti-emperyalist direniş

saldırı gerçekleşmedi. 11 Eylül eylemlerinin üzerine oturttuğu terör demagojisiyle, Afganistan saldırısını nisbeten emperyalist dünyanın daha geniş bir onayıyla gerçekleştiren ABD, Irak konusunda bu onayı bulamadı. Bunda emperyalistler arası çelişkiler kadar, dünya halklarının çok yaygın bir biçimde Amerikan saldırganlığına karşı çıkışı da belirleyici oldu.

ABD emperyalizmiyle Avrupa emperyalizmi arasındaki ilişki ve çelişkiler esas olarak fazla bir ilerleme veya gerileme göstermeden varlığını sürdürürken, ABD, Irak konusunda Avrupa'dan beklediği desteği bulmakta zorlandı. Avrupa emperyalistleri -İngiltere dışında- gerek kendi halklarının karşı çıkışı, gerekse de Ortadoğu'ya ilişkin farklı hesapları nedeniyle, Irak'a saldırıda fazla hevesli davranmadılar.

Yıl sonuna doğru, ABD açıkladığı "Ulusal Güvenlik Stratejisi"yle, imparatorluk politikalarını daha aleni hale getirdi. Bu "strateji"de ABD, tek belirleyici askeri güç olacağını, başka bir ülkenin aynı seviyeye gelmesine izin vermeyeceğini, Amerikan çıkarlarını korumak için başka ülkelerde (o ülkelerin izin ve onayını almadan) seçtiği hedefleri vuracağını, "onlar saldırmadan" saldırma yöntemini benimsediğini ilan etti. Bu, emperyalizmle dünya halkları arasındaki çelişkinin, en azından bugün için pratik olarak ABD ve dünya halkları arasındaki çelişki olarak şekilleneceğini de ortaya koyuyordu.

Küreselleşme propagandası ve terör demagojisi kendi kendini eriten bir mekanizmaya dönüştü

Küreselleşme, AÇ bırakıyordu. Bu çıplak, tartışılmaz bir gerçek durumundaydı. Ki msc "açlık edebiyatı" yapıyor da diyemezdi; çünkü açlığın rakamları, bizzat emperyalist kurumlar tarafından da teyid edilmiş rakamlardı.

"Küreselleşmenin on yılı"na ait rakamlar gösteriyordu

ABD, Irak'a saldırısını meşrulaştırmak için tehdit, demagoji, şantaj her yola başvurdu. Tehditlerini "BM kararı olmazsa da saldırırım" noktasına vardırdı. Ama "beklenen"

ki, dünyadaki adaletsizlik, yüzyıl boyunca olmadığı kadar, bu on yıl içinde büyümüştü.

On yıl, dünyanın sömürge, yeni-sömürge ülkelerinin iyice yoksullaştığı, dünya halklarının işsizlik ve açlığın kucağına atıldığı bir dönemdi.

"Tek kutuplu dünya"nın, dünyayı, on yıl öncesinden daha adil, daha özgür, daha demokratik bir duruma getirmeye çalıştığı çok açık bir biçimde ortadaydı.

Denilebilir ki, önceki yıllarla kıyaslandığında, emperyalist basın-yayın organlarında "küreselleşme propagandası" oldukça büyük bir güç kaybetti. Özellikle Afganistan saldırısından sonra, burjuva medyadaki Amerikancı ve Avrupalılar, küreselleşmenin kaçınılmazlığı, küreselleşmenin sağlayacağı ekonomik imkanlar, küreselleşmenin getireceği demokratikleşme üzerine eskisi kadar rahat yazamaz oldular.

Aynı şey, belli ölçülerde "terör demagojisi" için de geçerliydi. ABD'nin 11 Eylül'ün ardından ilan ettiği "teröre karşı mücadele"nin şu veya bu örgütlerle, şu veya bu eylemlerle ilgili olmayıp, Amerikan imparatorluğunun hegemonya mücadelesi olduğu, bizzat ABD'nin saldırı ve açıklamalarıyla daha net görülmeye başladı.

Herkes gördü ki, ABD, bu gerekçeyi, petrol, silah sanayini çalıştırmak, dünyanın kaynaklarına el koymak için kullanıyordu.

Herkes gördü ki, "teröre karşı mücadele"nin bizzat Amerika'daki, Avrupa'daki hedefi, yabancılar, müslümanlar, işsizler, muhalif güçlerdi. "Teröre karşı mücadele" adına bu ülkelerde çıkarılan yasalar, halka yöneliyordu. Bu ülkelerde silahlı temelde mücadele eden örgütler de yoktu, ama peşpeşe "terör yasaları" çıkarılıyordu.

Ama tüm bunların ötesinde, terör demagojisini asıl zayıflatan bizzat ABD'nin saldırganlıktaki pervasızlığıydı. Özellikle Irak'a saldırı konusunda tüm dünyaya meydan okuyup, ülkeleri defalarca açıkça tehdit etmesi, kendini hiç bir uluslararası

Nepal - Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda gerilla savaşı, ülkenin dört bir yanını sarmış durumda. Terör demagojisi dağları altemiyor.

Türkiye - Yenilmezliğin, kuşatmalar altındaki iradenin, umudu sürdürmenin, devrimde ısrarın korteji... hangi ülkeye ait olduğu yazılsın.

dele" olmadığı konusunda dünyanın kafası oldukça açılmıştır.

Dünya halklarının tepkisi, IMF ve Savaş üzerinde yoğunlaştı

Yıl boyunca, dünya halklarının gündeminde IMF'ye, küreselleşmeye ve Amerika'nın Irak saldırısına karşı mücadele vardı. Diyebiliriz ki, 2002, dünya çapında, dünya halklarının anti-emperyalist (daha özel olarak ise anti-Amerikan) düşüncelerinin ve eylemlerinin arttığı, yayıldığı, kitleselleştiği bir yıl oldu.

Bu çerçevede dünya çapında pek çok eylem gerçekleştirildi. Kimileri yüzbinlerin katılımıyla, kimileri aynı anda yüzlerce yerde birden yapılmasıyla öne çıktı.

Latin Amerika ülkelerinde yapılan bir çok seçimin sonucunu halkın IMF'ye karşı öfkesi ve tepkisi tayin etti. Amerika bu seçimlerin hemen hepsinde, IMF'ci güçlerden, kontra iktidarlarından yana çeşitli biçimlerde ülkelerin "iç işlerine" müdahale etti. Ama genelde Amerikan müdahaleleri ters tep-ti, ABD'nin istemediği adaylar seçimleri kazandı. Söz konusu adaylar, daha çok düzen içi çözümlerin, reformist tercihlerin adayları olsalar da, halkların bu tepkisi ABD'nin ve IMF'nin egemenliğini şu veya bu ölçüde zayıflatmış oldu. Amerikanın müdahale ettiği ülkelerden biri de Venezüella'ydı. Amerikan politikalarına boyun eğmeyen, Küba'yla iyi ilişkiler geliştiren Venezüella iktidarına karşı, darbe düzenlendi ama belki de

kurumun kararlarıyla, uluslararası hukuk kurallarıyla sınırlamayacağını ilan etmesi, asıl terör uygulayanın, halkları, ülkeleri, devletleri sindirmeye çalışanın kim olduğu noktasında soru işaretlerini büyüüttü. "Terör nedir, terörist kimdir?" noktasında emperyalist propaganda-nın etkisi elbette daha bir süre devam edecektir, ama bugün için en azından ABD'nin saldırı-ganlığının "teröre karşı müca-

Latin Amerika tarihinde ilk kez, bir darbe, püskürtüldü. Venezüella'daki iktidar mücadelesi halen sürüyor.

Bunların dışında, Nepal'den Kolombiya'ya çeşitli ülkelerde gerilla savaşı belli bir gelişim gösterdi. Filistin direnişi ise, tüm kararlılığıyla sürüyor. ABD'nin ve Avrupa'nın desteğindeki İsrail, yıl boyunca Filistin'de sayısız katliam gerçekleştirdi, ama Filistin direnişini geriletemedi.

Türkiye; oligarşinin siyasi krizi ve kırılmayan direnişi!

Oligarşinin yönetememe krizi 2002 boyunca çok çeşitli biçimlerde kendini gösterdi. 57. hükümet emperyalistlerin, MGK'nın, TÜSIAD'ın çeşitli açılardan müdahil olduğu bir operasyonla düşürülüp yerine "tam IMF'ci, tam AB'ci" bir iktidar getirilmek istendi. Bu niteliğe uygun iktidarın başında Kemal Derviş ve İsmail Cem olacaktı. Ama operasyon bir yanılla başarıya ulaşamadı. Kriz daha da derinleşti. Oligarşi krizden çıkışı seçimlerde buldu ve erken seçim kararı alındı.

3 Kasım'a kadar IMF politikaları eksiksiz uygulanmaya devam edildi. AB'nin istediği sayısız yasa çıkarıldı. Ecevit-Bahçeli-Yılmaz hükümeti, "en işbirlikçi hükümet" sıfatını 2002 boyunca da değiştirmede. Bütün bu politikalar uygulanırken, oligarşinin tasfiyecilik politikalarının sendikalar, demokratik kitle örgütleri üzerinde ne kadar etkili olduğu bir kez daha açığa çıktı; bu politikalarla karşı güçlü, sürekli bir direniş gerçekleştirilemedi. Pek çok sol, demokrat, ilerici güç, tam tersine oligarşinin "AB'cilik" politikalarına yedeklendi, aynı şekilde kitleleri Avrupa'yı çözüm olarak görmeye yönlendirdi.

Hükümetler düşer, hükümetler kurulurken, seçimler yapılırken, AB tartışmaları ortalığı kasıp kavururken, Türkiye'nin gündeminden 2002 boyunca hiç çıkmayan şey ise, F tipi hapis-hanelere karşı direnişti. 2002 boyunca 20 şehit daha verildi direnişte. Onlarca devrimci tutsak da şehitlerinden devraldığı bayrağı taşımak için ölüm orucuna yattı.

2002, F Tipleri çerçevesinde, oligarşinin hem devrimci harekete, hem tüm demokratik muhalefete karşı baskıyı bütün yıl boyunca sürdürmesine rağmen, Türkiye devrimci hareketinin, gücünü ve yenilmezliğini gösterdiği yıl oldu. 1 Mayıs alanındaki tablo, bunun tablosuydu. Süren direniş bunun ifadesidir.

Filistin - Direnen halkların yenilmezliğinin anıtı!

Halk Fuhuşa Karşı Çıktı, Polis Sahiplendi

5 Kasım 2001'deki katliamın bir hafta sonrasında Küçükarmutlu Hasan Özdemir komutasındaki binlerce polisle işgal edilip, mahallede karakol yapıldığında; Armutlu'nun **İstanbul'un en temiz mahallesi** olduğunu, bundan sonra pisliliği polisin üreteceğini söylemiş ve Özdemir'in *"burayı Gazi gibi yapacağız"* sözünün de yozlaştırma demek olduğunu anlatmıştı. (Nitekim bu sıralar Gazi Halk Meclisi her hafta düzenli olarak mahalledeki hırsızlık, fuhuş, çete vb. yozlaşmaya karşı yürüyüşler yapıyor.)

Armutlu halkı da mahallelerinde fuhuş yuvası istemedikleri için, en doğal tepkilerini göstererek, bir grup kadın 15 aralık günü bir fahişeyi dövüyor.

Ne varki bunda, her mahallede yaşanabilir, halk elbette namusuna sahip çıkacaktır diyebilirsiniz. Ama burası Armutlu. Aynı gün evler basıldı, ilgisi olmayan kadınlar, genç kızlar gözaltına alındı. **FAHİŞEYE ve FUHUŞA SAHİP ÇIKMA OPERASYONU** üç gün sürdü. Önce Küçükarmutlu'da çocuk parkı yıkılarak yerine yapılan polis karakolunda sorgulandı kadınlar, serbest bırakıldılar. Ardından terörle mücadele polisleri devreye girdi. Nasıl olurdu da, yozlaştırmak istediğimiz bir mahallede fuhuşa karşı çıkılır diyerek, kadınlarımızın, kızlarımızın ahlaksızlığa tavır almasının altından **"örgüt"** çıkarıverdi. (bu konuda yetenekli ve tecrübelidir İstanbul polisi)

Gözaltına alınan kadınlardan ikisi çıkarıldıkları

"Örgüt adına haraç toplayan" kim?!

Polis kaynaklı gazete ve TV haberlerinde sık sık duyulur; "örgüt adına haraç toplayan..." diye başlayan ifadelerle, devrimcileri karalama, haraççı, gaspçı, çete gibi gösterme amaçlı haberleri. Yüzlerce örneği bilinir, ama en son basına da yansıyan bir örneği bakalım. Kimmiş haraççı, kimmiş devrimcilerin adını kullanarak haraç alanlar.

"DHKP-C'liyim dedi eski polis çıktı"

19 Aralık 2002 tarihli Milliyet'teki kısa bir haberin başlığıydı bu. İstanbul'da Kartal ve Maltepe'de haraç toplayan, "işadamlarının" işyerlerine molotof kokteyli atan ve haraç istediklerine, kendisini **"DHKP-C Marmara bölge sorumlusu"** olarak tanıtan eski polis Mahmut Beyazkaya suçüstü yakalandı.

Eski ya da halen görevini sürdüren; bu ülkede haraçtan, rüşvetten söz edildiği yerde mutlaka polis karşınıza çıkar. Hem ceplerini doldur, hem de devrimcileri şaibe altında bırak; polisin bilinen yöntemidir. Devrimcilerin adını kullanarak haraçlar toplayan, her türlü pisliliği yapan da bunlardır.

DGM'ce tutuklandılar.

Okmeydanı'ndan, Gazi'den ve daha onlarca gecekonduca uyuşturucuya, fuhuşa, barlara, pavyonlara sahip çıkanın polis olduğu yaşanarak görülmüştü; şimdi Armutlu'da resmen eklendi.

Mahalleye "huzuru getireceğiz" diyerek katliam yapan Hasan Özdemir'in polis karakolunun da ne işe yaradığı daha bir açıklığa kavuşmuş oldu. Küçükarmutlu'nun devrimciler tarafından kurulduğu 1980'li yıllarının ortalarından polisin işgal etiği güne kadar yaşanmayanlar bir yılda yaşandı. Kavga, bıçaklama ve polisin önünde nöbet beklediği fahişeler...

"Armutlu onuru, namusu ile yaşayacak"

Ev baskınları ve gözaltılar üzerine Armutlu cemevinde bir açıklama yapan Armutlu halkı, adli bir olayın siyasi gibi gösterilerek Armutlu halkına baskı uygulandığını belirtti ve *"Küçükarmutlu halkı bu baskılarla susturulamaz. Boyun eğmez. Bizler onurumuz ve namusumuz ile yaşamaya devam edeceğiz"* dedi.

Açıklama sırasında konuşan Armutlululardan biri, *"evimizden tek başımıza sokağa çıkamıyoruz. Üzerimizde çok yoğun baskı var. Çok kısa bir süre önce bir bıçaklama olayı oldu. Polis olayı bilmesine karşın müdahale etmezken böyle bir olayda doğrudan ya da dolaylı olarak fuhuşu destekliyor. Biz mahalle-mizde ahlaksızlık, fuhuş istemiyoruz."* dedi.

Gözaltına alınanların serbest bırakılmasının istendiği basına dağıtılan açıklamada da, **"Küçükarmutlu'da polisin işi ahlaksızlığı, fuhuşu korumak mı?"** diye sorularak, *"fuhuş yuvasının ve fahişeliğin hamisi kesilen polislerle mahallemiz insanları üzerinde terör estirmeye başlanmıştır"* denildi ve olayın DGM kapsamına alınması için de şu değerlendirme yapıldı;

"Yani deniyor ki fuhuşa, uyuşturucuya karşı olmak terör. Denilmektedir ki; bırakın bu pislik sizi sarsın, çocuklarınızı zehirlesin. İşte yapılan budur. Ahlaksızlığa, fuhuşa karşı çıkmak teröristlik değil, bunları korumak teröristliktir."

IMF, MGK, Denktaş ve YÖK ÖĞRETİYOR AKP ÖĞRENİYOR

IMF müfettişi Kahkonen; **“Önce öğreteceğiz, sonra niyet mektubunu alacağız.”** (basından)

Generaller: “Hükümet programında ‘Toplumsal meşruiyete dayalı yeni anayasa yapılacaktır’ diyorsunuz... Bu cümle mevcut anayasanın meşru olmadığı anlamına mı geliyor? ‘Toplumsal meşruiyet’ ifadesiyle Cumhuriyet’in temel niteliklerine karşı bir arayış mı var?”

A. Gül: “Bizim her söylemimiz ve davranışımızdan bazı sonuçlar çıkarıldığının ve kuşku duyulduğunun farkındayız. Ancak bu kuşklar yersizdir. Biz Cumhuriyet ilkelerine gönülden bağlı bir ekibiz. Cumhuriyetin temel niteliklerinden sapmayacak bir kadroyuz.” (Kasım ayı MGK toplantısı)

KKTC Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş: “Hükümet ilk başlarda sallandı. Tereddüt etti, daha yerine tam yerleşmemişti. Hallettik.” (basından)

YÖK Başkanı Kemal Gürüz: “Acil eylem planında üniversiteleri siyasi güçlerin kontrolüne sokulacak düzenlemeler var. Uygulamayaacağız.”

Milli Eğitim Bakanı Erkan Mumca: “O ifadeler plana sehven (yanlışlıkla-yanılarak) girmiştir.

Şu diyaloglara, açıklamalara bakın. **Basiretsiz**, hiçbir kişiliği ve kimliği olmayan bir iktidarın aczinin resmini hiçbir yoruma gerek bırakmadan ortaya çıkarıyor bu açıklamalar. Sistemin gerçek sahipleri alıyor karşısına AKP iktidarını kimisi “sert”, kimisi “tatlılıkla” öğretiyor.

Peki nedir bu öğrettiği?

Bizim düzenimizde hükümet olacaksın, bizim dediklerimizi yaparak olabilirsin.

Tek tek hangi konuda nasıl davranacağı iyice bir belletiliyor. Öte yandan Tayyip Erdoğan ve gölge başbakan A. Gül istediği kadar grup toplantılarında esip gürlösin, “kimse bizi kafa tutmaya zorlamasın” diye tribünlere oynasın,

hiçbir anlamı yok. Anlamı olan ve alenileşen, AKP’nin de tökezleye tökezleye, burnunu sürte sürte de olsa, hızla öğrendiğidir.

IMF Nasıl Öğretti?

Geçtiğimiz hafta basında şöyle bir haber yeraldı: “Kahkonen başkanlığındaki IMF heyeti, gözden geçirmeler için ülkemize geldi...”

Son derece rutin, alışıldık bir haber artık bu.

Bu defakinin tek farklılığı, IMF’nin karşındakilerin değişmiş olması. Masada bu kez bürokratların yanında AKP’li bakanlar olacak.

Ama IMF’nin içi rahat. Çünkü, bizzat AKP bakanlarından Ali Babacan ve Abdüllatif Şener “IMF’yle anlaşamadığımız bir husus yok” açıklamasını yaptılar. AKP, başta “Faiz dışı fazla” konusunda IMF öngörülerinin biraz dışına çıkma niyetini ortaya koyunca, IMF bürokratlarından ilk zılgıtı yedi ve ertesi gün çark ettiler.

Burjuva basında yer alan bilgilere göre, IMF heyeti bu ziyaretinde AKP’yle görüşecek ama yeni bir niyet mektubu imzalanmayacaktı (öyle de oldu). Bizzat Kahkonen’e atfen yazıldığına göre, IMF müfettişi, **“Önce öğreteceğiz, sonra niyet mektubunu alacağız”** diyor.

Anlaşılan o ki, AKP bu görüşmelerde bu **“öğrenme sürecini”** bir güzel yaşadı.

Ardarda toplantı ve birifinglerle MGK öğretiyor, Genelkurmay öğretiyor, IMF öğretiyor. Denktaş alenen “anavatanının” hükümetini aşağılıyor, öğrettiğini söylüyor.

Ne dedikleri belli; Genelkurmay diyor ki, öyle bize sormadan türban, hak ve özgürlükler, Kıbrıs’ta çözüm falan demeyin.

IMF diyor ki, bizden habersiz bir tek lirayı şu kasadan alıp ötekine koyamazsınız, deyip, Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı, bakanı imzalı belgeleri seriyorlardır AKP’lilerin önüne.

Haklarını teslim etmek gerek.

AKP oldukça hızlı öğreniyor. Oldukça hızlı bir biçimde, öğretilenlere uyum sağlıyor. Biraz öğrenme ömrü olan bakanların, AKP yöneticilerinin söyledikleri, hemen ertesi gün IMF, MGK dersini ezberlemiş AKP’liler tarafından düzeltiliyor.

Uyum sağladıkça halkın gözünde yıpranıyor, öğrendikçe ona oy verenlerden “elim kırılıyordu” diyenlerin sayısı çoğalıyor. Öğrene öğrene, Türkiye tarihinin en hızlı yıpranan iktidarı ünvanına kavuşmaları kimseyi şaşırtmasın.

“Türkiye üç kocalı Hürmüz’e döndü. Birinci kocamız IMF. İkinci kocamız AB. Üçüncü kocamız ABD. Bundan sonra hayatımız bu üç kocayı gücendirmemek için taviz vermekle geçecek.” (Güngör Uras, 25 Aralık milliyet)

Bağımsızlık, kendi toprakların üzerinde hükümlan olmaktır

Milliyet’ten Güngör Uras’ın kendi dilinde anlattığı bu gerçeğin eksikliği fazlası var mı? Söylenecek tek şey; bu durumun yeni olmadığı, onyıllardır bu ülkenin yönetenleri değişmesine rağmen “üç kocalı Hürmüz” olmaktan kurtulamadığıdır. Ki sömürge ülke olma gerçeği de onyıllara dayanan bu bağımlılık sayesinde şekillenmektedir.

Ve yine bu bağımlılık sayesinde ki, Türkiye bugün Irak’a Amerikan saldırısına “mecburuz” diye diye çeşitli biçimlerde katılmaya hazırlanmaktadır. Anlatıldığı gibi, saldırı “yanıbaşımızda olacağından...” ya da “kurulabilecek bir Kürt devletinin Türkiye’nin bütünlüğüne zarar vereceğinden” değildir bu “mecburiyetin” nedeni. Esas olarak Amerika oligarşinin elini kolunu öyle bir bağlamıştır ki, emperyalistlerin isteği dışında tek bir bağımsız politika, tek bir karar alabilmesi mümkün değildir. Hele bu Amerika’nın devası çıkarlarıyla yeniden şekillendirmeyi hesapladığı Ortadoğu’nun işgaliyle ilgili bir durumsa, hiç alamamaktadır. “AKP zor durumda” diye yazılıp söylenen de işte bu durumdur.

Peki, en genel tanımıyla “bağımsızlık” nedir?

Bağımsızlık, kendi toprakların üzerinde hükümlan olmaktır, kendi kaderin hakkında kendin karar verebilmektir.

Var mıdır böyle bir durum? Tam tersi bir durum en koyu haliyle yaşanmaktadır bugün.

1950’lerden bu yana yokedilen işte budur. 1970’lerden bu yana devrimcilerin dile getirdiği ve savaşını verdiği işte bu gerçektir. “Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye” sloganlarıyla idam sehpa-larına çıkarılanları, kendi bedenini tutuşturarak aynı sloganı haykıranları katledenler de, işte bu tablonun değiştirilmesinin önündeki en büyük engellerdir.

Kimdir bunlar?

“Millicilik” palavraları ile halkımızı aldatan ve emperyalistler adına topraklarımızı işgal eden or-

du’dur, gelip giden, siyasi yelpazenin şurasında, burasında yer alan partilerin hükümetlerdir.

**“Amerika bize yardım ediyor”dan
“Üsleri vermezsek kredi kesilir”e**

IMF’den kredi geliyor, Amerika bize şu kadar yardım yapıyor diye diye, Marshal yardımlarından bu yana onyıllardır borç batağına batırılmanın sonucu, bugünkü tablodur; “üç kocalı Hürmüz”dür.

Borçlar bir ülkenin talan edilmesinin yolunu açarken, öte yandan bugün Irak’a saldırı hazırlıklarında olduğu gibi, çıkarları için kiralık asker olarak kullanılmasının, topraklarının Amerikan üssü haline getirilmesinin de önünü açar. Alınan borçları, IMF kredilerini matah bir şeymiş gibi yıllardır anlatanlar işte bu uşaklığın propagandasını yapmaktadır. Ve tablo sadece bizim ülkemize has değildir, bütün sömürge ülkelerin, IMF’ye bağımlı hale getirilen ülkelerin “kaderi”dir. “Kader” bu zincirlerin koparılmasıyla değişebilir ancak.

“IMF bizim için Türkiye’yi satın aldı!”

Bu söz emperyalist basında yer aldığı anda, hiçbir hükümet yetkilisi, hiçbir generalin itirazı olmamıştı. (Generallerin, ünlü spekülâtör Soros’un “Türkiye’nin en iyi ihraç malı ordu’dur” sözüne de gıkı çıkmadı.)

Aylar önce söylenen bu söz, Irak vesilesiyle söylenmişti. İktidarda DSP-MHP-ANAP hükümeti vardı. Bugün tek başına AKP var. Değişen bir şey var mı? Yok!

Emperyalizme göbeğinden bağımlılar, ne milliyetçi, ne islamcı, ne ulusalcı, ne ümmetçi olamazlar. Onlar her durumda, ABD’nin yanında, halkın, ulusun, ümmetin, karşısındadırlar.

Avrupa karşısında “başı dik” olduğu palavraları atan AKP de “üç kocalı hürmüz”ün son yöneticisi olarak bu gerçeğin en kaba parçası olmuştur.

Yönetenler “sorun çözüyor”!

Kim yönetiyor? Bir görünen iktidar; AKP, bir de görünmeyen iktidar; genelkurmay yönetiyor. Her ikisinin de sorunların çözümüne yaklaşımdaki kafa yapıları (ki özünde Susurluk devletinin politikasıdır) kendilerine has farklılıklarla birlikte, aynıdır.

General “Türban Sorunu” Çözüyor

Türban konusunda AKP hükümeti oyalama, aldatma politikasını sürdürürken, “çözümü” generaler bulmuş!

MGK Genel Sekreteri **Orgeneral Tuncer Kılınç**, Radikal’e yaptığı değerlendirmede, türban sorununun çözümünü için **sorunun nedenlerine** bakmak gerektiğini söylüyor. Buraya kadar konuşanın bir bilim adamı, en azından gerçekten sorun çökmek isteyen biri olduğu düşünülebilir. Ama o kafa “sorunun kökeni”ni ve çözümünü bakın nasıl görüyor;

“İmam hatip okullarına kız öğrenciler alınmadığı takdirde sorun kökten çözülür.”

Buyurun size sorunun nedeni ve çözümü!

Üniversitedekini nasıl “kökten” çözecek? Onları da YÖK okuldan atar, kemalist prof’lar ikna odaları na alır, böylece sorun çözülür değil mi!

Kafa nasıl bakıyor görüyor musunuz; Sorunu yaratana yokedersin, böylece sorun çözülmüş olur.

Bu kafa nazilerden bu yana faşizmin mantığıdır. Generallerin toplumsal her soruna bakışı budur. Hak ve özgürlüklerini, ulusal haklarını isteyen susturmaya, “terör” deyip yoketmeye çalışır, olmazsa cuntalar yapar, “üçünü beşini asıp yola getirir”. Tüm halkın kendisi gibi düşünmesi için, olmadık zulümler uygular. Düşüncelerimle yaşamak istiyorum, faşist devletin ideolojisini reddediyorum diyen olursa da, 19 aralıkta olduğu gibi diri diri yakar. (Bu da nazilerden mirastır bu kafaya.)

Erdoğan “Kürt Sorunu” Çözüyor

AK lideri Tayyip Erdoğan Moskova ziyaretinde Zülfikar Baran adlı bir Kürt işçi ile konuşuyor. 25 aralık tarihli basından aktaralım:

Zülfikar Baran; **“Kürt sorununu çözülmesini istiyoruz.”**

Erdoğan; **“‘Sorun var’ diye inanmayacaksınız, ‘yok’ diye inanacaksınız. ‘Sorun var’ diye inanacaksan sorun olur, ‘yok’ dersen sorun ortadan kalkar. ‘Yok böyle bir sorun’ diyorum, olmasını da istemiyorum. Siirt’ten evliyim, huzurluyum. Böyle yaklaş olaya. Türkiye’de bölgeler ve insanlar arasında herhangi bir ayırım yapmazsan, kardeşçe, elele ‘bir ve beraberiz’ dersen problem olur mu?”**

Zülfikar Baran; **“Bunu pratikte biliyorum da...”**

Erdoğan; **“‘Biz kardeşiz’ diyeceksiniz. Ben seni Allah için seviyorum”...** (Zaten O, Bush’un savaşına da “aynı allaha inandıkları için” destek oluyor!)

Kısaca; sorunu yok sayarsın, böylece sorun çözülmüş olur.

Bu kafanın yönettiği ülkede hangi soruna çözüm bulunabilir. Şimdilerde netameli hangi konu varsa “yok böyle bir sorun” deyip görmezden gelme politikası izliyorlar. F tipleri bunun en çarpıcı örneği, türban ona keza. Hak ve özgürlükler AB’ye havale.

Generallerin kafasıyla AKP iktidarının kafası arasındaki tek farkı, birincilerin sorunu katliamla yasakla yok etmesi. Gerçeğiyle, görüneniyle bunların yönettiği bir ülkede halkın hiçbir sorunu çözülmez. Kan, katliam ve aldatmanın dışında halka verebilecekleri hiçbir şey yoktur.

Bu Generaller Yönetiyor!

Katliamdan, işgalden, başka bir şey düşünemiyor. Halk yok kalfalarında, insan yok. Irak’a saldırıya ilişkin eski Genelkurmay ikinci başkanı Çevik Bir’e göre Amerika’ya üç soru sorulmalıymış: 1- Beni savaşın haklılığına inandır. 2- Irak’a girdekten sonra orada kalacak mısın, kalmayacak mısın, bunu açıkla (Bir, kalmasından yana.. kalmaması Türkiye’nin zararına olurmuş!) 3- Saddam sonrası uniter devlet mi, federasyon mu düşünüyorsun, güvence ver.

Çevik Paşa’ya göre... Amerika isteklerimizi karşılar, sağlam güvenceler getirirse, Ankara’nın savaşa girmek için tereddüt etmesi gerekir. Koşullar istediğimiz gibiyse, bu savaştan biz büyük kazançlar sağlayarak çıkarız...” (Tufan Türeç, 25 Aralık ‘02 Hürriyet)

Çevik Bir’in tek derdi kazanç! Ölecek Iraklılar, Türk askerleri onun umurunda bile değil. Ve bu kafa tüm generallerin kafasıdır. Ve bu kafa kanla katliamla ülkeyi yöneten, devrimcileri yoketmek için her türlü zulmü uygulayan kafadır.

Çankaya'daki Genelkurmay!

Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer, Tayyip Erdoğan'ın yasağını da kaldıracak olan anayasa değişikliğini veto etti; *"kişiyi özel düzenleme olmaz"* dedi, veto gerekçesi olarak da!

Tek başına aldığınızda, "hukuka uygun... haklı" denilebilir de bu gerekçeye. Lakin gerçeğin böyle olmadığını söylemek için hemen akla gelen, bilinen iki sebep saymak mümkün.

Birincisi; Bütün hukuki, yasal düzenlemeler esasen bir vesile ile yapılır. Bir olay, bir örnek oluşur ve oradan yola çıkılarak yeni bir yasal düzenleme yapılarak benzer örneklerin yaşanmaması sağlanır. Ve bunda da öyle gayri hukuki olan bir durum da yoktur. Ancak bizim esas olarak tartışacağımız, bu değildir.

Sezer'in sorununun hukuk olmadığı köşke oturduğu günden bu yana çok net olarak ortaya çıkmıştır, bu nedenle gerekçesi hukukun limanlarına sığınan, daha doğrusu sırtan bir gerekçedir.

Hatırlayın; Sezer köşke çıktığında kimileri nasıl hukuk devleti olacağımızdan sözetti bolca. Liberallere, demokratına, islamicısından orta-kıyı-köşkenar soluna kadar bu değerlendirmeye katıldı.

Olmayacağını söyledik. Çünkü bu düzeni tanıyoruz biz. Nitekim kısa sürede devlet Sezer'i eğitti; Hukuk devleti dersleri veren bir Anayasa Mahkemesi başkanından deriniyle, 'siğ'ıyla, Susurluğuyla **"devletin tepedeki koruyucusu"**na dönüştü Sezer. Her fırsatta bu dönüşümün örneklerini

sergiledi.

Örneğin, "hukuk devleti"nin başındaki "hukukçu" bu ülkenin hapishanelerinden düzinelerce ölüm çıkmasına karşı çıkmadı, aksine MGK'da katliam kararı alınırken, onay verdi. Gerçek yüzünü ise, üç beş sakat kalan insanı "affederek" gizlemeye çalıştı. Tıpkı hukukun "H"sinin olmadığı bir devletin başındaki insan olarak kararı veta etmesindeki gerçeği "hukuki" gerekçe ile gizlemeye çalışmasındaki gibi.

Peki nedir vetonun ardındaki gerçek?

Tayyip Erdoğan'ın, genelkurmayın isteği ve Susurluk devletinin politikaları çerçevesinde (en azından şimdilik) başbakanlık yolunun tıkanması. Sezer bu kararla bir kez daha, Çankaya'daki genelkurmay olduğunu göstermiştir. Mekanizmasına dahil ettiği Prof'unu, (Aysel Çelikel hatırlansın) hukukçusunu "devlet politikası" diye diye politikalarının savunucusu haline getirmekte onyıllardır ustalaşan Susurluk devletinin tepesinde oturan, bilinen adıyla "zirve"yi yöneten isim oldu Sezer.

Anayasa fırlatan Sezer, şimdi Genelkurmay adına hükümetlerin önüne "kırmızı kitabı" koyacak kadar hukukla, adaletle, halkla ilişkisi olmayan, katliamcılığından, muhaliflerini baskı ve hukuksuzlukla sindirmesine kadar devletin temel geleneklerini savunan, uygulayan bir "devlet" adamı haline gelmiştir.

Cezmi Ersöz'ün doğmamış kızına soruşturma!

Yazar Cezmi Ersöz hakkında Siirt Açık Hava Tiyatrosu'nda düzenlenen bir panelde yaptığı konuşmadan dolayı Siirt Cumhuriyet Savcılığı tarafından soruşturma başlatıldı.

Konuşmasında anadilde eğitim gibi konulardan sözeden, kürtçe isimlere dava açıldığını belirten Ersöz için soruşturmanın bir nedeni de şu ifadeleri oldu; **"Bir gün kızım olursa eğer adını**

Berivan koyacağım."

Büyük bir hız, bu ne sürat! Anadil hakkını savunmasını soruşturma konusu yapmakla kalmamış koskoca TC'nin savcısı, bir de doğmamış çocuğun adını da eklemiş buna. Ya doğarsa, ya gerçekten Berivan koyarsa! Cezalandırmanın bir yanı da "caydırıcılık" değil mi; savcı da şimdiden bir Berivan daha olmasının önüne böylece geçmiş oluyor.

Faşizmin mantığı yoktur. Faşizmin hukukunda da gerçekçilik, bilimsellik aramak boş uğraştan başka bir şey değildir. Trafik lambalarının ışığını yasaklayan şovenist kafanın yaptığı/yapacağı hiçbir hukuksuzluk şaşırtıcı değildir bu ülkede.

KATİL KALEMLER!

Medya... IMF talanının propagandasını yapmak-
tan, Amerikan tekellerinin şakşakçılığından gelinen
nokta nihayet açıktan Amerikan saldırganlığının
propagandası oldu.

Gazetelerin günlerdir
manşetlerine bakın; Ame-
rikan basını mı, yoksa
komşusu olan bir halkı
katletmeye hazırlanan,
halkının yüzde 97'si Ame-
rika'nın saldırısına karşı
olan bir ülkenin medyası
mı, belli değildir.

Amerika dünya med-
yasını yönlendirmek için
rüşvet vermeye hazırlandığı haberi üzerine "Türki-
ye medyası için gerek yok, onların zaten beyinleri
ve çıkarları Amerika'dan yana" demiştik. Bu, pa-
zarlıkların son anına geldiği şimdilerde bu durum
daha da netleşmeye başladı.

Basının yayınları Amerikan çıkarları doğrultu-
sundayken, kendine aydın, demokrat şu bu diyen
köşe yazarlarının tutumu farklı mı?

Şu bu gazetede az sayıda köşe yazarı dışında,
kimisi açıktan yaptıkları Amerikancılıkla, kimisi
"başka çaremiz mi var" teorilerinin ardına sığına-
rak Amerikan saldırganlığını destekliyor. Patro-
nuyla, yazarıyla Türkiye medyası resmen ve aleni
olarak bir halkın katledilmesinde şimdiden pay sa-
hibidir.

Bir de akıl veriyor

Satılık katilin kaleminden kan damlıyor, bu da
yetmiyor, genelkurmay ve AKP'lilere Amerikan
saldırganlığına karşı olan halkımızın nasıl ikna edi-
leceğinin yolunu da gösteriyor.

"CHP'nin de açık desteğini alarak TBMM kararı
almak, çok yoğun bir kamuoyu oluşturma kam-
panyasıyla harekete büyük çoğunluğu karşı olan
halkı kazanmak..." (Güneri Cıvaoğlu, 25 aralık
2002 Milliyet)

Onyıllardır sağ iktidarların propagandistliğini
yapan, devrimcilerin katledilmesine alkış tutan,
"Musul'u Lozan'da alabilirdik, kaybettik şimdi sıra-
sı" diye işgalci faşist kafasını ortaya döken Cıvaoğlu
lu yalnız değil. Başka savaş kışkırtıcıları da başka

gerekçelerle destek veriyor.

"Saddam'ın devrilmesi için Amerika ile işbirli-
ği", Türkiye'nin elinde tuttuğu ve Avrupa hedefli
olarak oynayabileceği bir
'koz' mudur? Evet, öyle-
dir. Ustaca oynandığı tak-
dirde... (Cengiz Çandar,
7 Aralık 2002 Yeni Şa-
fak)

Tescilli Amerikancı ka-
fada insan, halk yok. Her
şey ahlaksız, aşağılık çı-
kar hesapları üzerinden
yürüyor. Yüzbinlerce
Iraklı'nın katledilmesiyle

almayı planladığı AB üyeliğiyle ülkeye "demokrasi"
getirecek "demokratlar" bunlar işte.

İktidarın açıktan "zararımız karşılınsın" hesabı
yaptığı ortamda, zaten ahlaksızlığı ve Amerikancı-
lığı bilinen medyanın bunu daha ileri götürerek
halkları kumar masasındaki pul yerine koymakta
sakınca görmüyor. Tıpkı Ertuğrul Özkök gibi. Öz-
kök, Yaşar Yakış'ın üslerin ABD'ye açılacağını önce-
den açıklamasını eleştirdikten sonra şöyle diyor;

"Türkiye muhtemel bir Irak savaşında üsleri aç-
mayacak mı? Açacak elbet. Ama üslerin açılması
büyük ve zor bir pazarlığın maddesi. O pazarlık so-
nuçlanmadıkça Türkiye'nin elindeki kartı önceden
vermesi aptallık olur."

Katilin ahlakı olmaz elbette.

Fehmi Kuru'nun "bugün yüz tane yazar okudum,
sadece bir tanesinin gündemindeydi savaş..." sözle-
riyle ifade ettiği, böyle bir savaş durumu yokmuş gi-
bi yapanlar ise başka bir ahlaksızlığın temsilcileri.

Bir de "ne yapalım başka çaremiz yok"çular var.
Onlar da katilliklerini, ahlaksızlıklarını bu kisveye
sığdırarak gizlemeye çalışıyor. "Demokrat yazar"
Hasan Cemal bunlardan biri.

Cemal, "ABD uysa da uymasa da vuracak, dışın-
da kalamayız, girmemiz lazım" (25 aralık 2002
Milliyet) diyor. Mehmet Barlas, Gündüz Aktan,
M.A. Birand, Yılmaz Öztuna ve daha onlarca gibi.

Örnekleri çoğaltabiliriz, ama gereksiz. Hangi
gerekçeyle olursa olsun, Amerikan saldırganlığına
destek vermenin, mazur göstermenin bir tek adı
olabilir; KATİLLİK.

20 yılda 1 milyon kişiye işkence!

Prof. Şebnem Korur Fincancı: “İşkenceyi önlemek yerine, işkence var diyenlerin seslerini kısma çalışıyorlar.”

23 Aralık 2002 tarihli Radikal’de yayınlanan, Neşe Düzel’in Adli Tıp Profesörü Şebnem Korur Fincancı’yla yaptığı röportaj, Türkiye’de işkence gerçeğini bir kez daha belgelemiş oldu.

Kayıtlar, yirmi yılda ülkemizde 1 milyon kişinin işkence gördüğünü ortaya koyuyor. Dikkat edin, “kayıtlar”. Siz buna bir de “kayıtlarda olmayan, kayıtlara hiç geçmeyen” işkence olaylarını ekleyin. “**Kayıtlı**”, ikiyle, üçle çarpın, belki o zaman gerçek rakama az çok ulaşılmış olur.

Fincancı’nın anlattıklarında çarpıcı olan bu rakam da değil. Bundan daha önemlisi, bu rakamı ortaya çıkaran devlet gerçeği; bu devletin işkenceyi, işkenceyi sahiplenmesi.

Devletin işkenceyi ve işkenceyi sahiplenmesinin somut kanıtlarından biri de, Şebnem Korur Fincancı’nın Adli Tıp Kurumu’ndaki görevinden çeşitli defalar alınması.

Baki Erdoğan, Süleyman Yeter ve 19 Aralık

Fincancı bir kaç kez Adli Tıp’taki görevinden alınıyor.

Birinci kez; Baki Erdoğan’a yapılan işkenceyi belgeleyip rapor haline getirmesi sonucunda görevden alınıyor. Resmi olarak görevden alma gerekçesi, “**görevini yeterince yapmaması**” olarak belirtiliyor; “*Zaten müfettişin de bana ilk sorusu 'Erdoğan’la ilgili niye böyle rapor verdiniz' olmuştur. Asıl neden Baki Erdoğan’dı. 1996 yılıydı, Mehmet Ağar Adalet Bakanı olmuştur.*”

Devlet, Adli Tıp Kurumu’nu kurmuş, ama onun görevini “işkencecileri aklamak” olarak görüyor. Aklamayan Adli Tıp görevlisi, görevini yapmamış sayılıyor.

İkinci kez; Fincancı bir süre sonra tekrar Adli Tıp’a atanıyor. Ama 2002 Şubatında, yine **dörtü kararnameyle** (Cumhurbaşkanı, Başbakan, Başbakan Yardımcısı ve Adalet Bakanı’nın imzasıyla) görevden alınıyor. Hukukçu Sezer, bu hukuksuzluğu da itirazsız imzalamış.

Bu kez gerekçe; işkencede katledilen Süleyman Yeter’in işkence gördüğüne dair rapor vermesi.

İstanbul Valisi, Fincancı hakkında “*polisleri suçlu çıkarmak için çaba harcadığı, illegal sol örgüt üyesi olduğu, onlar lehine raporlar düzenlediği ve sözde işkencede öldüğü iddia edilen Süleyman Yeter’in raporunda bu taraflılığının son örneğini verdiği*” gerekçesiyle suç duyurusunda bulunuyor.

Savcılık Fincancı’nın ifadesini alıyor, sonuçta takipsizlik

kararı veriyor.

Üçüncü kez;

Ama Fincancı’nın Adli Tıp’ta bulunması işkencecileri ve hamilerini rahatsız etmeye devam ediyor. Hele hele, devletin Türkiye tarihinde eş görülmedik bir katliama hazırlanmış bir aşamada, onun oradaki varlığına izin verilemez. Bu aşama, 19 Aralık.

“19 Aralık’taki ölüm oruçlarıyla ilgili cezaevi operasyonu sırasında bana ‘Görev süreniz doldu’ diye ilk yazı geldi.”

Adli Tıp’ın Gereksizliği

Şebnem Korur Fincancı, sözkonusu röportajda, Adli Tıp Kurumu diye bir kurumun varlığının yanlış olduğunu belirtiyor. “*Çünkü -diyor- işkence devletlerin işlediği bir suçtur. Siz ise, devletin işlediği bir suçta devletin görevlendirdiği bir kuruma tetkik ettirmeye çalışıyorsunuz. İş çok düzgün yapsa dahi hep bir kuşku olacaktır.*”

Fincancı işkencenin boyutlarını ve toplumda yarattığı sonuçları da şöyle özetliyor: “*Kayıtlar, son yirmi yılda Türkiye’de yaklaşık bir milyon kişinin işkence gördüğünü bildiriyor. Bu, her altmış kişiden biri işkence görmüş demektir. İşkence bir mikrop gibidir. Her altmış kişiden birinde hastalık görürseniz, toplumda çok ciddi bir salgın hastalık var demektir. Türkiye’deki durum çok ciddidir.*”

Susurluk Devletinin övünülecek başarısı!

1920’lerde “anayurdu on yılda demirağlarla örmekle” övünen cumhuriyet, 1980-90’larda “**20 yılda 1 milyon kişiye işkence yapmakla**” övünen bir cumhuriyet halindedir: Bir kontrgerilla cumhuriyeti, bir Susurluk devleti!

Yirmi yılda, iktidar koltuğunda oturan Evrenler, Özalpar, Çillerler, Demireller, İnönüler, Baykallar, Karayalçınlar, Hikmet Çetinler, Akbulutlar, Erbakanlar, Ecevitler, Bahçeliler, Yılmazlar, eserinle övünebilirsiniz. Tayyipçiler, Abdullah Gül’ler, siz de bu övünce(!) ortak mı olacaksınız? “Sıfır tolerans” sözleri, sizi bu övünce(!) ortak olmaktan kurtarmaz; icraat gerek!

IMF'ci, TÜSİAD'cı İCRAATLARA DEVAM

MEMURA -ölme sürün diye- ZAM

IMF ile görüşmeden bir türlü netleştiremedikleri memurlara maaşlarına zam nihayet açıklandı.

Yoksullar, emekçiler edebiyatıyla halkın oyunu alan AKP, memur maaşlarında IMF'nin belirlediği sınırlar içinde kaldı. Dağ fare doğurdu ve AKP'nin yoksulluk edebiyatının nasıl sahte olduğu da bir kez daha görüldü.

Yüzde 6,5 ile yüzde 13,7 arasında yapılan zamlara Kamu-Sen ve KESK tepki gösterirken, KESK Başkanı Sami Evren, memurun asgari yaşam düzeyi için beklentisinin bu zam olmadığını söyledi ve demokratik tepkilerini göstereceklerini belirtti. Ancak bu "demokratik tepkinin" ne tür eylemlerle dile getirileceğini açıklamadı.

İktidarın bu zamlarla milyonlarca memura söylediği çok açıktır; sizin sefaletiniz beni ilgilendirmiyor, ben IMF'nin dediğine bakarım, siz de ölmeyin sürünün. Ücret tespitlerinin üçer aylık sürelerle bağlanması ise bir başka oyunun habercisi. Bu, hem memurların (ekonomik temelde de olsa) mücadelesini sürekli bir beklenti ile daha da güçleştiren bir işlev göreceken esas olarak da maaşlar daha sıkı bir şekilde IMF denetimine ve belirlenmesine tabi olacak demektir.

Enflasyon oranı, asgari yaşam standardı için gereken ücret araştırmalarına bakıldığında deveye kulak misali kalan memur maaşlarından bir gün sonra açıklanan asgari ücret AKP'nin halkın değil, soyguncunun, hortumcunun, TÜSİAD'çıların ve IMF'nin iktidarı olduğu gerçeğini daha da pekiştirir nitelikteydi.

Asgari ücret belirlenirken kuru ekmek mi kıstas alındı?

Haftalardır çalışmalarını sürdüren asgari ücret tespit komisyonu, geçen hafta çalışmalarını tamamlayarak asgari ücreti açıkladı.

Net; 223 milyon!..

İster belediye otobüsü parası yapsın asgari ücretli, ister akşam evine kuru ekmek götürsün, isterse çocuklarını makarnaya talimat ettirsin... Başlıktaki sorumuzun cevabının "evet" olduğu kuşkusuz. Çünkü onların programında halk yok, yoksullar yok.

Varsa yoksa IMF'nin, TÜSİAD'çıların taleplerini karşılıyor.

IMF, TÜSİADO diyor ki; vergileri artır. AKP Özel Tüketim Vergisi oranını yüzde 20 artırmaya hazırlanıyor. Yetmiyor, Deprem Vergisine devam diyor. Temsil ettiği sermaye kesiminin hortumlarının önünü açmak için Mali Milat ve "Nereden Buldun"u erteliyor, rantiyeyi meşrulaştırıyor.

'Sözleşmeli Memur' IMF isteğidir

Hükümetin emekçi düşmanlığı bunlarla bitmiyor. Önümüzdeki süreçte memurları çok daha büyük tehlike-ler bekliyor.

IMF'nin isteği doğrultusunda hazırlıkları yapılan ve Ertuğrul Yalçınbayır tanafından "devlette çalışma koşullarını ve anlayışını değiştireceğiz" sözleriyle dile getirilen "Personel Rejimi" uygulandığı takdirde, Özal döneminde kısmi olarak yaşama geçirilen sözleşmeli personel uygulaması genelleştirilecek. Bunun anlamı, memurların 657 Sayılı Yasa ile sağlanan iş güvencesi artık olmayacak. "Esnek çalışma ve verimlilik" olarak bilinen uygulamalarla işten atmak, daha düşük ücretle çalıştırmak daha da kolaylaşacak.

Kimin isteği bunlar? Şu kadar emekçiyi işten atın, diyen IMF'nin.

Adana Büromuz Kundaklandı

21 Aralık günü saat 22.00 sıralarında Adana Büromuz kundaklandı. Birçok eşyamızın yandığı ve bazı dergilerimiz ve kitaplarımızın da gaspedildiği kundaklama olayı ile ilgili Adana büromuzun önünde saldırıyı kınayan bir açıklama yapıldı. Açıklamada saldırı protesto edilirken, sosyalist basın çalışanları ve İHD'de de dergimiz çalışanlarına destek verdi. Dergimizi "resmi" baskılarla susturmaya çalışanlar, "faili meçhul" kontra saldırılarıyla da amaçlarına ulaşamazlar.

Ne İşgal, Ne İlhak, Ne AB; Bağımsız Birleşik Demokratik Kıbrıs!

Kıbrıs üzerindeki pazarlıklar ve manevralar sürüyor. BM ve AB, 28 Şubat'a kadar bir "sonuç" alınmasını dayatıyorlar. Denктаş ve Klerides onyıllardır ağızlarında çiğneyip durdukları "müzakere" sözünü çiğnemeye devam ediyorlar. **Kıbrıs halklarının hazırlamadığı planlar, yine Kıbrıs halklarının dışında tartışılıyor.**

Türkiye oligarşisinin Kıbrıs politikası iflas etmiştir.

Kıbrıs halkı, işgalcileri, ihlakçıları istemiyor. Bu hiç kimsenin reddedemeyeceği bir gerçektir.

Kıbrıs'ın Türk kesimindekiler, "kurtarıcı"ya **"defol, çek git"** diyorlarsa bugün, onyıllardır gelmiş geçmiş tüm iktidarlar ve en başta da genelkurmay, oturup düşünmelidir.

Türkiye oligarşisi, Kıbrıs'a "barış" götürmemiştir. "Özgürlük" götürmemiştir. Huzur, mutluluk, refah **götürmemiştir**. Ama mafyayı, MHP'lileri, Susurlukçuları, kumarhaneleri **götürmüştür**. Kıbrıs'ta barış ve demokrasinin değil, baskı ve zulmün temsilcisi Denктаş hanedanlığının hamisi olmuştur.

Kıbrıs, Türkiye oligarşisi için bir **yağma adası**'dır. Kıbrıs halkının ne düşündüğü, nasıl yaşadığı onlar için önemli değildir. Generaller, mafyacılar, Susurlukçular, kısacası Kıbrıs konusunda "şahin" diye ünlenenler, aynı zamanda Kıbrıs'taki yağmadan pay alan haramilerdir.

Kıbrıs, çözülecek "sorun" değil, masadaki "kurban"dır

Türkiye ve Yunanistan oligarşileri, Kıbrıs'ın Rum ve Türk kesiminin yöneticileri, emperyalist ülkeler ve kurumlar, onyıllardır, dünyaya **"Kıbrıs sorununu çözmeye"** çalıştıklarını söylüyorlar. Onlar çözmeye çalıştıkça, Kıbrıs daha karmaşık bir sorun halini almıştır.

İşbirlikçi oligarşiler şovenizmleriyle ve emperyalistler kendi hesaplarıyla Kıbrıs'a her türlü melaneti taşıdılar. Kıbrıs halkı, emperyalistlerin ve işbirlikçi Türkiye ve Yunanistan yönetimlerinin kurbanı olmuştur.

Çözumsuzlük, emperyalizme bağımlılıktadır

Kıbrıs halkının iradesi, başından itibaren çiğnenmiştir. Ne işgallerde, ne savaşta, ne ateşteste Kıbrıs halkına kimse bir şey sormadı. Kıbrıs halkının iradesini çiğneme pahasına çözümsüzlük kangrenleştirildi.

Kıbrıs halkı bu çözümsüzlük batağında AB'ye mahkum edilmeye çalışıldı. Kıbrıs halkının bir kesiminin "AB'ye girme" isteği demokratik bir içerik taşısa da, sorunun bir an önce çözümünü istemenin sonucu olsa da, bağımsızlıkçı değildir. Bu istek, çarpıtılmış, çaresizleştirilmiş iradenin sonucudur.

Kıbrıs halkı açısından AB'li çözüm bir "ehveni şer" durumundadır. Halkların tarihi göstermiştir ki, her ehveni şer, başka kötülüklerin de kaynağı olur. Kıbrıs AB'ye girmekle, bir çözümsüzlük batağından çıkıp, başka bir çözümsüzlük batağına girmiş olacaktır.

Tarihi gelişim, tek bir çözümü tescil etmiştir

"Kıbrıs Türktür, Türk kalacaktır" diyenler yalan söylüyordu. **"Megalo ideacılar, Enosisçiler"**, Yunan halkına, Türk halkına, Kıbrıslılara yalan söylüyordu. "Ya Taksim Ya Ölüm" sloganını atanlar, "Kıbrıs Yunanistan'ın bir parçasıdır" diyenler, sömürü ve zulmü sürdürebilecekleri yeni bir toprak parçasından başka bir şey istemiyorlardı.

"Tek çözüm AB" diyenler de başka bir şey demiyor. Avrupa Birliği, Akdeniz'in ortasında bir üs kazanmış olacak. O kadar. Kıbrıs'ın Türk ve Rum halkı için geçici bir rahatlatanının sonrası, daha fazla sömürü, emperyalizmin Akdeniz'in ortasındaki uçak gemisi rolüdür.

Kıbrıs için gerçek çözümün Bağımsız Birleşik Demokratik Kıbrıs olduğu bugün her zamankinden daha açık hale gelmiştir.

1974'den bu yanaki tarihsel gelişim; Kıbrıs konusunda, gerek Yunanistan'da, gerek Türkiye'de ve gerekse de Kıbrıs'ta şovenizm rüzgarları estirilirken, bu rüzgara teslim olmayıp bu çözümü dile getiren devrimcilerin haklılığını tescilidir.

Bağımsız birleşik demokratik Kıbrıs mücadelesi, emperyalizme bağımlılığa, bölünmüşlüğe ve şovenist kışkırtmaların halklardaki yansımalarına karşı mücadeledir.

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Girişimi olarak, açıklarız ki, emperyalist çözümlerin değil, Kıbrıs halklarının bağımsız birleşik demokratik Kıbrıs mücadelesinin yanındayız.

Tüm emperyalistler ve işbirlikçiler, Kıbrıs'tan elinizi çekin! Kıbrıs'ı Kıbrıs halkına bırakın!

**Temel Haklar ve Özgürlükler
Derneği Girişimi Sözcüsü
Erol Ekici**

ABD: “İşkenceye Evet!”

- ➡ **ABD, BM'nin işkenceyi önleme protokolüne karşı çıktı; Amerika işkence özgürlüğü istiyor...**
- ➡ **Diktatörleri ve işkenceciler eğiten Amerikan emperyalizmi, işkenceden rant elde ediyor...**
- ➡ **Dünya halklarına savaş ilan eden Amerika, içeride de, Ortadoğu kökenlileri ve müslümanları fişliyor, tutukluyor...**

Uluslararası Ceza Mahkemesi'ni reddetmesi ile, ben dünyanın her yerinde suç işleme özgürlüğüne sahip olmalıyım diyen Amerika, “**ışkenceyi önlemeye yönelik**” BM protokolünü de reddetti.

ABD, Marshall adaları, Palau ve Nijerya'nın karşı oy kullandığı BM protokol, “cezaevlerinin uluslararası uzmanlar komitesince düzenli aralıklarla ziyaret edilmesi ve tutukluluk koşullarının iyileştirilerek insanlık dışı muamelelerin önlenmesine yönelik bağımsız ulusal mekanizmalar kurulmasını” öngörüyor. Protokolün gerçekten işkenceyi önleme amaçlı olup olmadığı, önleyip önlemeyeceği ayrı bir tartışma, ancak açık olan, Amerika'nın işkence özgürlüğü istemesidir.

İşkencecilerin eğitmeni ve hamisi Amerika'dır

Onyıllardır özgürlükler ülkesi diye sunulan Amerika'nın ne işkenceciliği yenidir, ne de bütün dünya ülkelerine, özellikle de sömürgesi ülkelere işkencecilik eğitimi verdiği bilinmeyen bir durumdur.

Emperyalist ideolojide insana yer yoktur. Tekellerin çıkarları için nasıl ülkeler bombalanıyorsa, her türlü işkence de mubahtır. Çoğunluğu Latin Amerika'dan olmak üzere, kendi ülkelerinde en pervasız işkenceleri yaşama geçiren bir çok diktatörün, halen faaliyette olan Amerikan Okulu isimli, ABD'deki diktatörlerin eğitildiği okulun mezunları olduğu belgelidir. Üstelik sadece eğitmekle kalmıyor, onbinlerce işkence, katliam, kayıpları gerçekleştiren eski diktatörleri “Boston Üniversitesi'nin Kampüsü içindeki köşk benzeri, ahşaplı, hizmetkârlı, korumalı kampta misafir ediyor.” (4 Eylül 2002, Le Monde)

Keza, ülkemiz dahil, bir çok ülkenin en tescilli iş-

kencecileri belli periyodlarla “eğitim... görüş alışverişi...” diye işkence taktiklerini öğrenmeye gittikleri de bilinmektedir.

Kontrgerilla taktiklerini üreten, dünyaya yayan Amerika'nın, bu taktiklerin önemli bir halkasını oluşturan işkencenin yasaklanmasına karşı çıkması bu nedenle şaşırtıcı değildir. Dünden değişik olan, bugün alenen savunuyor ve yaşama geçiriyor olmasıdır. “Teröre karşı savaş” diyerek başlatılan dünya halklarına karşı imparatorluk savaşının özgünlüğüdür bu. Bütün dünyanın gözleri önünde hiçbir burjuva hukuka dahi sığdıramadıkları Guantanamo hücrelerini yapması da aynı pervasızlığın sonucudur. Tıpkı, CIA'nın “eldivenlerini çıkararak” dün gizli yaptığı suikastleri bugün resmi devlet izniyle yapma izni verilmesi gibi.

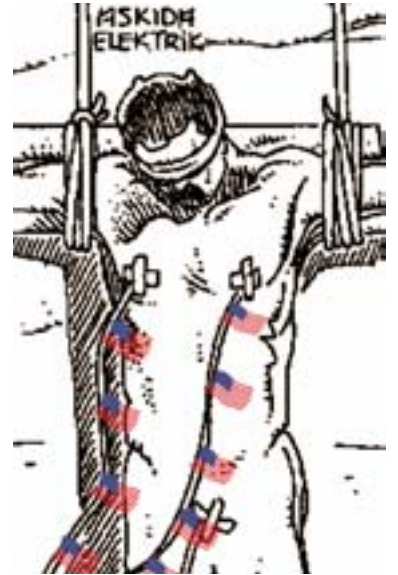
İşkence tekeller için rant

Uluslararası Af Örgütü'nün iki yıl önce yayınladığı “**ışkenceyi Durdurmak**” adlı rapor, dünyaya demokrasi, barış ihraç etmekten sözeden emperyalistlerin, işkence aletleri ve işkence uzmanları ihraç ettiğini ortaya koyuyordu.

Rapora göre;

İşkenceciliği tescillenmiş ülkelere (mesela Türkiye) **ışkence aletleri satan ülkelerin başında Amerika** geliyor. Onu Almanya izliyor. (İşkence aletleri Kopenhag kriterlerine uygundur!) Alman Parlamentosunda verilen bir soru önergesine cevap olarak, Federal Hükümet Parlamento Müsteşarı adına yapılan açıklamadaki şu rakamlar emperyalistlerin gerçek yüzünü açıklıyordu: “**Nisan 1997 tarihinden şimdiye kadar 64 tür elektroşok ve kısıkaç aletleri ihraç edilmesine izin verildi... Aralarında Türkiye'nin de bulunduğu 23 ülkeye satış yapıldı...**”

Emperyalist tekeller milyonlarca dolar kazanıyor bu işten. İnsanlığın gelişimine, refah içinde yaşamasına hizmet etmesi gereken bilimi

halkları dize getirmek, katletmek için kullanan emperyalistler, işkence aletlerinde de en yaygın şekilde kullanıyor. Milyonlarca insana acılar, ölümler yaşatacak işkence teknolojisine milyonlarca dolar harcıyor ve “vücutta iz bırakmayan elektro şok aletleri” üretiyor.

Ezilenlerin, muhaliflerin acılarından para kazanmayı ancak emperyalist ideoloji düşünebilir!

Sadece emperyalistler işkence aletlerinin sergilendiği fuarlar açacak bir ahlaksızlığa sahip olabilir. (Türkiye’den işkencecilerin de gezdiğinin resimleriyle yer aldığı İngiltere’deki işkence aletleri fuarını hatırlayın!)

Ancak emperyalistler, hem işkence eğitimi verip, hem işkence aletlerini satıp, hem de dünyanın sicilini tutar gibi “insan hakları raporları” hazırlama ikiye bölünmüşlüğü gösterebilir.

Biz bu ideolojiye karşı mücadele ediyoruz. Bu hukuksuzluk, işkence ve terörizm düzenine karşı savaşıyoruz.

Amerikan Teröründen...

* ABD’nin Afganistan’da esir aldığı 3 bin Taliban askerini öldürdüğü ortaya çıktı. Bir kısmının öldürülmesinin tanıkları yeralırken, büyük çoğunluğu “kayıp” olarak kayıtlara geçti.

* Amerika’da yaşayan müslümanlara yönelik toplu tutuklamalar yaşanıyor. ABD’nin Kaliforniya eyaletinde kayıtlara geçmek için resmi yerlere başvururken tutuklanan Müslümanlar’ın (çoğu İranlı) sayısının, İranlı-Amerikalı Avukatlar Derneği Başkanı Kayhan Şekip’in açıklamasına göre; 2 bin 500’e kadar çıkmış olabileceği bildiriliyor. Tutuklamaları protesto edenler, nazileri hatırlatarak, “bundan sonraki aşama toplama kampı mı” diye sordular! Sorgusuz sualsiz tutuklananlarla ilgili olarak ABD yetkilileri ise hiçbir açıklama yapma ihtiyacı duymuyor.

* Yabancı öğrenciler ve öğretmenler fişlendi! Hangi ülkeden oldukları, ilişkileri, adresleri, telefon numaraları tek tek toplandı. Ve FBI’ın ‘gönüllülük esasına göre yapıldı’ dediği uygulamadan fişlenenlerin, olay basında çıkana kadar elbetteki haberi olmadı. “Özgürlükler ülkesi Amerika” manzaraları emperyalistlerin özgürlükler anlayışına yeni örnekler sunmaya devam ediyor.

* İsrail terörünün hamisi ABD, BM Güvenlik Konseyi’ndeki oylamada, İsrail’in BM hesabına çalışan 1 İngiliz ve 2 Filistinli’nin İsrail güçlerince öldürülmesinden dolayı kınanmasına ilişkin kararı veto etti. İsrail terörü ABD koruması ve desteğinde sürüyor!

“sivil Toplum Örgütü” Dedikleri Budur!

90’lı yılların başından bu yana emperyalistlerin piyasaya sürdüğü, muhalif güçleri ehlileştirmenin önemli bir halkası olan sivil toplumculuk gerçeği artık gizlenemez duruma geldi. Amerikan terörü, halklara karşı ilan ettiği savaş boyutlandıkça “sivil toplum örgütüyüz” diyenlerin gerçek yüzleri de ortaya çıkıyor.

Ülkemizde “STÖ”cülük oynayanların örnek aldıkları bilindiği gibi emperyalist kurumlardır. Emperyalistler gerçek yüzlerini gizlemek için her konuda bir “STK” kurmuşlardır. Belki de bunlar arasında en bilinenlerinden biri UNICEF’dir. Görev alanı “dünyanın bütün çocuklarının korunması, eğitimi, sağlıklı gelişimi vs...” olarak açıklanır. Hatta bu yüzüne geniş bir kesimi de inandırmıştır. “Çocukların babası”dır deyim yerindeyse. Hele “savaşlarda ölen çocuklar” deyince dünyanın her yerinde sesi duyulur, raporları ciddiye alınır. Velhasıl dünya çocuklarını ne kadar çok düşündüklerini bu kurum aracılığıyla göstermiş olur emperyalistler.

Ama o UNICEF’i Iraklı çocuklar ilgilendirmiyor-muş!

İst. Tabip Odası, 21 Aralık günü “Savaş ve Çocuk” konulu bir toplantı düzenledi. Toplantıya UNICEF’ten de bir konuşmacı davetliydi. Ama katılmadı. Gerekçe olarak ilk açıklamalarında şöyle dedi UNICEF: “ABD’nin savaş konusunda görüş belirtmeyin talimatı gereği, toplantıya konuşmacı yollayamadık.” (Aktaran 25 aralık milliyet, Melih Aşık)

İşte, sivil toplum dedikleri de, STK dedikleri de bundan ibarettir; ABD’nin izin verdiği kadar “sivil”!

Emperyalistler Konsolosluklarını Kapattı!

FARC ve ELN gerillalarının Amerikancı iktidara karşı savaştığı Kolombiya’da emperyalistler panikledi. İngiltere, İtalya ve Amerika, başkent Bogota’da bulunan konsolosluklarını “geçici olarak” kapattığını açıkladı.

Bilindiği gibi ülkenin yoksul halkın yaşadığı bölgeleri denetleyen gerillalar zaman zaman büyük kentlerde de büyük eylemler gerçekleştiriyor. Bunun en son örneği, ABD’nin desteklediği devlet başkanı Urube’nin başkanlığı devralma töreni sırasında başkanlık sarayının roketlenmesi olmuştu. Emperyalistler korkmakta haksız sayılmazlar!

Zamanımız Çok Mu? Savaş, Birliği Bekliyor Mu?

Evet evet, biz Türkiye solunun “12 Eylül öncesi”ne dönmelerini istiyoruz. Türkiye solunun o günkü dinamizmine ihtiyacı var. İster İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde olsun, ister Anadolu şehirlerinde olsun, mesela bir yeri faşistlerin bastığı haber alındığında, veya bir devrimcinin katledildiği duyulduğunda, telefonların, faksların, emailerin pek de olmadığı o koşullarda bir kaç kişinin çıkıp dernekleri, okulları, mahalleleri dolaşması yeterdi. Bazen yüzlerce, bazen binler, bazen de onbinlerce kişi o anda harekete geçerdi bu tür durumlarda.

Bir de bugünkü hale bakın. En “acil” konuda bile, bir sonraki toplantıya 10-15 gün sonrasına, eylem içinse, bir, bir buçuk ay sonrasına tarih saptanıyor. Bu, solun nasıl dinamizmini kaybettiğinin, legalizme teslim olurken nasıl aynı zamanda bürokratizme de teslim olduğunun tablosudur. Tabii bu yine de sadece tablonun dış görünümüdür. Özünde ise, devrimci dinamizmin, devrimci reflekslerin, sınıflar mücadelesindeki yalınlığın kayboluşu vardır.

Savaş (Amerika’nın Irak’a saldırısı) yukarıdaki örneklerde olduğu gibi “anlık” bir olay da değil. Aylardır geliyorum dedi dedi ve geldi; topraklarımızda askeri sevkıyatlar başladı. Saldırı belki hafta meselesi.

Blok’un içindekiler, bloku destekleyenler bekliyor; blok ise ne yapacağını bilmiyor. Kürt milliyetçiliği, bu en acil, en önemli konuda (savaş konusunda) alenen oyalıyor, sürüncemede bırakıyor ve herkes onlara bakıyor. Kürt milliyetçiliği, ABD’nin Irak’a saldırısına karşı tavır konusunda tereddütleri, kendilerinin de çeşitli yazılarında ifade ettikleri farklı hesapları vardır, bu konuda Türkiye soluna karşı da açık değişlerdir. Sol muhalefet ise adeta bu noktada “kilitlemiş” durumda.

Zaman yoksa; ayak sürünmesini!

Blokun bazı üyeleri de durumun farkındadır: Mesela Emep’ten İhsan Çaralan şöyle yazıyor:

“Zamanın Kaybettirdiğini Kimse Kazanamaz

... Bu durum Emek Barış ve Demokrasi Blogunun hızla devreye girmesini, halkın talepleri etrafında bir mücadelenin örgütlenmesi, tüm emek ve demokrasi güçlerini

mücadeleye çekmesi görevini gündeme getirmektedir. Blok partilerinin bazı iç tartışmaları ve bunların hal yoluna girmemesi gibi nedenler, bu görevin ertelenmesinin gerekçesi olamaz, olmamalıdır. Halkın ihtiyaçları, ortaya çıkan politik ‘boşluk’ bekleyemez durumdadır. En azından seçim bildirgesinin esasları doğrultusunda gıdaşata ‘blok düzeyinde bir müdahale’; savaşa, hükümetin emekçi halk yığınlarına yönelik saldırısı ve demokrasinin en acil talepleriyle birleşen bir ‘müdahale’ için zaman daralmaktadır.” (22 Aralık 2002 Özgür Politika)

Çok doğru. Zaman daralmakta.

Ama buna rağmen, toplantılar, görüşmeler, önerilere cevaplar, eylemler haftalar aylar sonrasına atılabiliyor.

Öyleyse, herkes birliği de, savaşa karşı somut tavır konusunu da dört bir yana çekirtmeyi bıraksın artık.

Herkesin “kendi konferansını”, “kendi birliğini” örgütlemeye çalıştığı klasik birlikçilik manevraları terkedilsin! Savaşa karşı kitlenin tepkisini, karşılığını açığa çıkaracak bir mücadeleyi örgütlemekte ayak sürünmesin.

Mücadeleyi hızlandırmak ve geliştirmek için, ilk atılması gereken ağırlıklar: hantallık, dışlayıcılık ve icazetçilik!

Dergimizin sayfalarında yazıp çiziyoruz; AKP iktidarı ve genelkurmay, ülkemize, halkımıza “katilliliği” dayatıyor. Bu bir ajitasyon değil; eğer bu durum değiştirilemezse, tarih içinde Türkiye’nin konumu böyle tescil edilecektir. Ve böyle bir durumda, Amerikan saldırganlığına ve Amerikan işbirlikçiliğine karşı tüm gücünü ortaya koymayanlar, bu mücadeleyi şu veya bu biçimde engelleyenler, yavaşlatanlar, en azın-

dan bu “katiliğe” elleri bulaşmış kadar sorumlu olacaklardır.

Karşı karşıya olunan sorunun boyutu ve vehameti budur. O halde, herkes gecikmeden şu soruları cevaplamalıdır:

Dünyayı sefil bir hale getirenler karşı sokağa çıkmalıyız. Sadece konuşmakla hiçbir şey gerçekleşmez” diyor.

DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, Tarık Ali’nin sözlerini,

Örgütlenmesi gereken; her gün daha kitleselleşen, her gün daha dinamizm kazanan, eylemlerin her güne yayılıp süreklileştiği bir mücadele hattıdır.

Bitmeyen toplantılar, karşılıksız çağrılar mücadeleyi geliştirmez. Sokağa çıkmalıyız; gecekondü semtlerine gitmeliyiz. Okul okul, mahalle mahalle, fabrika fabrika, köy köy örgütlemeliyiz bu mücadeleyi.

Bürokratik, beklemeci, oyalamacı bir politika, solun politikası olabilir mi?

Konfederasyonları, odaları yanımıza mı çekeceğiz, onların arkasında emekleyecek miyiz?

İcazetçi, içe dönük mücadele tarzına devam mı edeceğiz, mücadelenin şiddetine ve önemine uygun bir tarz mı benimseyeceğiz?

ABD harıl harıl silah yığıyor... Amerikancı hükümet üsleri veriyor... Ve bizim “savaşa karşı” kurumlarımız hala halkın savaşa karşı mücadelesini örgütlemek için adım atmış değil.

Hala toplantılardayız; hala basın açıklamalarından, mitingden ötesi öngörülemiyor. Halkı örgütleyecek, halkın tepkisini açığa çıkaracak biçimler yok ortada. Bunu sağlayacak öneriler ise aynı **“kaplumbağa adımlarıyla”** ele alınıyor.

Savaş Hayır Koordinasyonu içinde yeralan pek çok kurum, grup, hala “icazet” sınırlarının dışında militan ve kitlelerin içinde bir mücadeleyi şekillendiremiyor kafasında. 1 Aralık mitinginde DİSK Başkanı konuşmacı yapılıyor. Oysa alana getirme zahmetinde bulundukları kitleye bakıldığında, görülür ki, o hakka sahip olmamalıdır. Çeşitli kurumlarla yapılacak görüşmeler için oluşturulan heyetten, yine **aynı icazetçi mantıkla** Tayad, İHD temsilcileri çıkarılıyor. Böyle bir icazetçilik, savaşa karşı mücadeleyi örgütleyebilir mi?

Evet, DİSK Başkanı da konuşabilir; şu veya bu sendika, odalar temsilcimiz de olabilir; Ama savaşa karşı mücadelede, o konumu, sıfatı hakedecek kadar bir **mücadeleyi, emeği** ortaya koydukları zaman olur bu.

Oyalamacılığın boyutlarına bakın;

Emek Platformu, toplanıp “savaşa karşı” kararlar alıyor. Yılbaşında Greenpeace gemisinden ortak yeni yıl mesajı. Sonra? Sonra, 26 Ocakta kitlesel basın açıklaması. Bakın, inanılmaz geliyor insana, basın açıklamasını bile ancak bir ayda örgütleyecek... Sonra “15 şubatta etkinlik”... Ne etkinliği olacağı da belli değil.

KESK’in düzenlediği bir forumda savaş karşıtlarını mücadeleye çağıran Tarık Ali, **“Yerimizde durmamalıyız.**

“Üretimden gelen güç de bu süreçte kullanılmalı, başka türlü bunun yolu yok” diye karşılık veriyor.

Peki bunu yapabilecek mi Çelebi ve DİSK?

Emek Platformu da “*üretimden gelen gücün kullanılmasından*” söz ediyor. Aldıkları karar 1 saatlik iş bırakma. Gerekçe yine **“kitleler daha fazlasına hazır değil”** mi yoksa? Anketler, sokaklar, kahvehaneler, işyerleri, fabrikalar, okullar öyle söylemiyor.

Dişe diş bir mücadeleyle savaşa karşı çıkmak, Amerikan saldırganlığının ve bu ülkeyi yöneten Amerikancıların karşısına çıkmak zorundayız. Bunlar tek tek hepsi yapılabilir; ama bunlarla kimse görevini yerine getirmiş sayılamaz.

Sokağa çıkmalıyız; gecekondü semtlerine gitmeliyiz. Okul okul, mahalle mahalle, fabrika fabrika, köy köy örgütlemeliyiz bu mücadeleyi.

DİSK de olmalı bu mücadele içinde. Öteki ilerici, demokrat çevreler de. Ama onların bürokrasisine bağlı kalamayız. Halkın örgütlü muhalefeti esas olarak devrimciler temsil ediyor. Bu 1 Mayıs’lardan da, 1 Aralık’dan da, başka alanlardaki tavırlardan da bellidir. Keza, bu yüzbinlerce üyeli koca koca DKÖ’lerin Emek Platformu olarak bugüne kadar neyi, nasıl yaptıkları ve ne sonuç aldıkları da ortadadır. Amerikan saldırganlığına karşı mücadele, onların “diyalogcu” yöntemlerine, onların dinamizmine(!) terkedilemeyecek kadar önemli, acildir. Kürt milliyetçiliğini de hem ideolojik mücadelemizle, hem pratik çabalarımızla bu mücadelenin içine çekmeye çalışırız, ama onları bekleyemeyiz. Çünkü beklemenin sonucu belirsizliktir.

Halkımız savaşa tepkili. Halkımız duyarlı. Ama örgütsüz. İşte bu nedenle, fiilen örgütlenmediği sürece, her çağrının bulacağı karşılığın belli bir sınırı vardır. **Temsilciler toplanır, bir karar radyolarda, TV’lerde çağrımız yayınlanır, olur...** diye düşünenler yanılıyor. Hayır olmaz.

Örgütlenmesi gereken; her gün daha kitleselleşen, her gün daha dinamizm kazanan, eylemlerin her güne yayılıp süreklileştiği bir mücadele hattıdır. Amerikan saldırısına karşı mücadeleyi ciddiye alanlar, bu hattı örmeye çalışmalı, herkesi bu hatta çekmeye çalışmalıdır.

Gençlik üzerinde Polis Terörü

Sivas - Sivas Cumhuriyet Üniversitesindeki Gençlik Derneği üyesi öğrencilerle diğer devrimci-demokrat öğrenciler tarafından 16-17 Aralık'ta **"Savaş, tecrite, YÖK'e ve soruşturmalara karşı"** eylemler gerçekleştirildi. 16 Aralık günü üniversitenin merkez kafeteryasındaki eylem sırasında, polis, kimlik sorma, fotoğraf çekme, tehdit etme gibi yöntemlerle öğrenciler üzerinde baskı kurmaya çalıştı. 17 Aralık'ta ise merkezi kafeterya önünde halay çeken öğrenciler polis saldırısına maruz kaldı.

Daha sonra öğrencilerin bir kısmı polis terörüne karşı EMEP il binasında basın açıklaması yaptı. Polis bunu da hazmedemeyip parti binasını ablukaya alarak saatlerce binaya giriş-çıkışı engelledi. Birkaç saat sonra binayı basarak arama bahanesiyle 30 kadar öğrenciyi polis arabasına aldılar. Bu öğrencilerden 9'u ve ayrıca kampüsten 6 öğrenci gözaltına alındı. Bu öğrenciler iki gün gözaltında tutulduktan sonra çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakıldılar. Birgün sonra bir üst mahkemenin kararı bozması üzerine 11 öğrenci tutuklanarak cezaevine konuldu.

Sivas Gençlik Derneği Girişimi adına yapılan açıklamada, bu gelişmeler aktarılarak, demokratik talepler karşı-

sında estirilen polis terörünün gençliğin mücadelesini ve örgütlenmesini engelleyemeyeceği vurgulandı.

Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi:

"YÖK Yasa

Tasarısına ve Sözleşmeli Memurluğa HAYIR!"

Uzun süredir ülke çapında tartışmaları süren ve geçen hafta İstanbul'da çalışmalarını başlattığını ilan eden Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi 24 Aralık Salı günü Beyazıt'ta basın açıklaması yaptı.

Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi'ni oluşturan KESK şubeler platformu, Eğitim-Sen 6 No'lu Üniversite Şubesi, İHD İstanbul, SES Aksaray Şubesi ve Üniversiteli öğrencilerin, gündemdeki YÖK Yasa Tasarısı ve Sözleşmeli Memurluk tartışmaları üzerine görüşlerini açıkladığı eyleme yaklaşık 500 kişi katıldı.

Açıklamada YÖK YASA TASARISI'nın geçmesi halinde üniversite kapılarının halk çocuklarına kapanacağına vurgulanarak, *"parası olanın okuduğu bir ülke istemiyoruz, üniversitelerimiz tekellerin laboratuvarı olamaz, üniversitemiz ticarileştirilemez, buna izin vermeyeceğiz"* denildi.

AKP-YÖK tartışmasına ilişkin olarak da *"üniversiteyle ilgili tartışmanın muhatabı bizleriz iki tarafta muhatap değildir denildi. AKP'nin halkı aldatmasına ve YÖK saltanatına karşı"* vurgusu yapıldı.

"Maraş'ı Unutmadık Unutturmayacağız!"

24 Aralık Salı günü Maraş Katliamının yıldönümü nedeniyle Edebiyat Fakültesi'nde bir anma yapıldı. Faşizme Karşı Omuz Omuza, Maraş'ın Hesabı Sorulacak, Maraş'ı Unutmadık Unutturmayacağız, Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız sloganlarıyla toplanan öğrenciler Hergele Meydanı'nda açıklama yaptılar. Buradan Beyazıt'taki Üniversitemi İstiyorum İnisiyatifi'nin eylemine çağrı yaparak eylem sona erdirildi.

Maden İşçileriyle Dayanışma Gecesi

Dev-MadenSen ve Halkevleri tarafından 21 Aralık'ta İstanbul Caferağa Spor Salonu'nda maden işçileriyle dayanışma gecesi düzenlendi. Geceye, türküler ve marşlarıyla Özgürlük Türküsü, Hüseyin Turan, Bulutsuzluk Özlemi, Halkevleri folklor ekibi ve Maden işçileri amatör müzik topluluğu da katıldılar.

Üniversiteli, Liseli Öğrenciler!

Amerika'nın üslerine, li-manlarına, havaalanlarına, yollarına el koyduğu bu ülke bizim ülkemiz.

Amerika'nın katliam üssü gibi kullandığı bu topraklar bizim topraklarımız.

1950'lerden bu yana, emperyalizmin yeni-sömürgesi haline getirilmiştir ülkemiz. Ve ülkemiz gençliği, 1950'lerden bu yana bu top-

raklardaki anti-emperyalist mücadelenin bayrağını dalgalandırmıştır.

Sizleri, 1920'lerde işgalcileri denize döken kurtuluş savaşçılarının, 1960'larda Amerikan askerlerini denize döken devrimci gençliğin geleneğine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Türkiye halkı, Yankilere karşı mücadelenin en ön saflarında gençliğini görmek istiyor.

**Yanki
Go
Home!**

Tecrite Karşı Uluslararası Sempozyum

19/22 aralık katliamının yıldönümünde, Hollanda'da yapılan uluslararası sempozyumla tecrite karşı uluslararası mücadele kararları alındı, düzenlenen yürüyüş ve gece ile de tecrite karşı mücadele kararlılığı dile getirildi.

DHKC Uluslararası İlişkiler Komitesi tarafından düzenlenen sempozyuma, Yunanistan, İtalya, Belçika, Portekiz, İspanya, Bask Ülkesi, Almanya, Avusturya, Peru, Kolombiya, Danimarka, İran, Fransa, Filistin, Lübnan, Fas ve Hollanda'dan çok sayıda ilerici, sosyalist, devrimci ve komünist parti, kurum ve kişi katıldı.

Katliam ve tecritin tartışıldığı sempozyum sonucunda hazırlanan sonuç bildirgesi katılmayan bütün dünya ilerici güçlerinin imzasına açılırken, bildirmede özet olarak şu ifade ve kararlara yer verildi;

19 Aralık katliamının lanetlenmesi,

Ölüm Orucu direnişinin tecrite karşı en büyük direniş olması itibarıyla desteklenmesi,

katılımcı tüm çevre ve örgütlerin hem bulundukları kendi platformlarına, yani kendi ülkelerindeki ulusal platformlara hem de uluslararası platformlara da **tecrit konusunun taşınması,**

Tecritin insani ve tıbbi olarak insan sağlığı üzerinde yıkıcı bir etkisi olduğu, hukuki olarak gayrimeşru olduğu ve siyasi olarak kabullenilemezliğinin kabul edildiği sonuç bildirgesi tüm katılımcıların kendi dillerine çevrilerek bulundukları ülkelerde ve uluslararası ilişkilerinin olduğu örgütlerin imzalarına açıldı.

Bu arada uluslararası sempozyumu selamlamak ve 19 Aralık katliamını lanetlemek amacıyla İrlanda'da, Belçika'da, Fransa'da (Lübnanlı, Korsikalı, Bretonlu, İspanyol Grapo ile ETA örgütlerinden ve Türkiyeli olmak üzere) tutsaklar üç gün ile bir hafta arasında değişen **Açlık Grevleri yaptılar.** Ayrıca Avrupalı Siyasi Tutsaklar Platformu da üyeleri olan tüm tutsakları Açlık Grevi yapmaya çağırdı.

DHKC Uluslararası İlişkiler Komitesine ulaşan çok sayıda mesajda ise, direnişçilerin kahramanlıklarına ve tecritle ilgili olarak Parti-Cephe tutsaklarının kararlılıklarına vurgular vardı.

Sempozyumun ardından Türkiyeli sol grupların düzenlediği Rotterdam'daki yürüyüşe katılındı.

Ertesi günü düzenlenen **mitingte** ölüm orucuna destek sloganları Avrupa sokaklarında yankılanırken, düzenlenen **gecede** de birçok ülkeden müzik grupları kendi dillerinde söyledikleri devrimci marşlarla direnişe destek verdiler. Şehit ailelerinin yanı sıra, direniş gazilerinin de birer konuşma yaptığı geceye yaklaşık 2500 kişi katıldı.

Avrupa'da 19-22 Aralık Etkinlikleri

Hollanda'da düzenlenen uluslararası etkinliklerin dışında başka Avrupa ülkelerinde düzenlenen eylem ve etkinliklerle de 19-22 Aralık katliamı lanetlenirken, direniş şehitleri anıldı.

YUNANISTAN: 19 Aralık günü Atina Politeknik Üniversitesinde dayanışma gecesi düzenlendi. 300 kişinin katıldığı etkinliğe katılan İşçi Cephesi, Yunanistan Memurlar Konfederasyonu, Yunanistan Banka Çalışanları Federasyonu, Yunanistan Kadın Federasyonu, Komünist Yeniden İnşa Örgütü ve 1967-1974 Cunta yıllarında Tutsak düşenlerin ve sürgündekilerin derneği yaptıkları konuşmalarla direnen devrimci tutsakların yanında olduklarını dile getirdiler.

Türkiye'de hapishanelerde katliamcılık ve direniş sürecini 1970'lerden bugüne anlatan belgeselin izlenmesinin ardından çocuklardan oluşan Grup Sevcan'ın direniş türküleri dinlendi ve 18 ANO grubu da ölüm orucu üzerine yazdıkları şiirleri ve direniş şiirlerini sundu. Yunan halkının direniş yıllarında marşlarıyla direnen LAKH HALKIA bu kez direniş türkülerini direnen devrimci tutsaklar için söyledi. Gece, Yunan halkının direnen tutsakların yanında olduğunun vurgulanmasıyla son buldu.

İTALYA:

Lucca şehrinde 18 aralık günü Komünist Konfederasyonları(CCA) ve Anti emperyalist kamp tarafından bir toplantı gerçekleştirildi. Tecritin tartışıldığı toplantının sonunda 19 aralık katliamını anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı.

İkinci toplantı ise 19 Aralık akşamı Pisa şehrine yakın Pietrasanta bölgesindeydi. CCA, anti emperyalist kamp ve Linea Rossa isimli örgütler tarafından düzenlenen toplantıda Cephe tecritle mücadelenin dünü bugünü tartışılırken, katliam görüntüleri öfkeyle izlendi.

Verilmiş sözdür!

Ferhat Tunç

1...5...12...64...97...103... ve tek temennim bu sayıların sonu 103 olsun; tek temennim, ölüm artık böyle "üç basamaklı"...; yani benim tek temennim, gençlerimiz cezaevlerinde böyle ölümü değil, orada da olsalar yaşamı yaşasınlar!..

21 Aralık Cumartesi günü ölüm oruçlarında 103'üncü gencimizi kaybettik.

Adı, Berkan Abatay'dı, 11 Mayıs 2001'de eyleme başlamıştı...

Bugün ise 23 Aralık 2002...

Tanrım, ne kadar uzun bir zaman!..

Ben böyle uzun zaman aralıklarında "ölümün ve öldürmenin, yaşamın ve direnmenin" rüyalarını görürüm.

Cumartesi gecesi de Zehra'yı gördüm!..

O evde, o küçücük evin arka odasındaki yatağında, gülümseyerek, alnında yıldızı ve yanbaşında kırmızı karanfillerle; "Artık gelmiyorsun eskisi kadar, oysa gelmelisin, alıştık gelmelerine" diyerek sitem etmişti.

Güzel ve alımlı bir kızdı Zehra. Kendisinden önce giden kardeşi Canan kadar güzel ve uzun boyluydu. Zeki ve kararlıydı, öyle bir kararlılık ki, Canan'ın gidişine olan üzüntümü o teselli etmeye çalışmıştı.

"O ölmemeli" diyordum kendi kendime; umut bu ya, her şey yolunda giderse ve cezaevlerinde bir anlaşma olursa kurtulacaktı. Ama olmadı, Canan'ın ve ondan önceki arkadaşlarının ardından o da gitti...

Gencecikti; okumuş, ülkesini ve halkını, uğru-na ölüme gidecek kadar seven bir yürekti...

Dışarıda kar yağıyor şimdi.

Düşen her taneciğin yerde bıraktığı sessizlik, cezaevlerinden gelen ölüm haberlerinin cığlığına karışıyor... Ve o zaman ben, çaresizliğe bürünüyor, yeni bir

şarkının erdemine sığınıyorum...

*Zehra kız Canan kız
Alnınızda bir yıldız
Vurdunuz canevimden
Uzaklara kanatlandınız*

Beni duyacaklardır, eminim, uzaklarda olsalar da, duyacaklardır. Karadeniz'in hırçın dalgaları sesimi ulaştıracaktır onlara...

*Karadeniz kıyıları hırçındır balam
Ben bilirim iki canın hikayesini
Can mı Canan mı dersiniz bana
Ben Canan derim kardeşliğim adına
Ben Zehra derim insanlığın adına
Karadeniz kıyıları yasıdır balam
Dağlara yaslanma gözü yaşlıdır
Her ölüm erkendir derler inanmam
Bu ölüm ecelsiz iki başlıdır
Zehra kız Canan kız
Alnınızda bir yıldız
Vurdunuz canevimden
Uzaklara kanatlandınız*

Şimdi onlar için yapabileceğim şey, verdiğim sözü tutmaktır. Ölümleri durdurmaya yetmeyecektir belki ama, en azından Zehra şöyle demişti: "Bak, Canan ve ben sesini çok seviyoruz, dostluğunu ve ilgini de esirgemedin bizden, sağol. Kardeşim için bir şarkı söylerisin değil mi? Hatta benim için de ve diğerleri için de..."

İşte bu şarkım, onlara verilmiş sözdür.

Ve yeni albümümde yer alacak...

*Karadeniz kıyıları isyanda balam
Kim bilir Armutlu'da o kondu evini
Ferhat'ım delemedim açlık dağını
O dağın ardında Zehralar vardır
Yiten bir can değil onlar canandır
Zehra kız Canan kız
Alnınızda bir yıldız
Vurdunuz canevimden
Uzaklara kanatlandınız*

19 Aralık 2000, tarihimize düşen kara bir lekedir. Üstelik adına "hayata dönüş" demişlerdi.

Oysa F Tipi, herkes için dönüş olmayan kara bir "yol"dur.

Eğer devlet ve tek partili yeni hükümet F Tipi'nde ısrar etmeye devam ederse; korkuyorum, bilmediğim matematikte 103'ten daha büyük sayılar olmasından korkuyorum!..

Siz de korkuyor musunuz?

* 23 Aralık 2002 tarihli Yeniden Özgür Gündem gazetesinden alınmıştır.

Basında ölüm orucu

Yüz ikinci...

Canınız ciğeriniz birinin hayatının tehlikeye girdiğini düşünün... Nasıl koşturacağınızı. Kapalı kapıları nasıl açtıracağınızı. Kendinizi nasıl ordan oraya atacağınızı. Gerekirse, icap ederse yani, nasıl duvarları yumruklayacağınızı, kapıları tekmeleyeceğinizi; ama sonunda nasıl yakınınız için gerekenleri temin edeceğinizi. ...

Ama ölüm oruçları, ama ölüm oruçları!

Hiçbir halta yaramadım. Hiçbir halta yaramadım. Bu duygum öylesine sıkıştırıyor ki beni, öylesine yakamdaki her daim, geçen kış yolda yürürken ölüm oruçları, ölüm oruçları diye düşünüp sokağın ortasında zırlamaya başladığımı bilirim. ...

Ölüm oruçlarında yüz ikinci ölüm. Eh vatana millete hayırlı, uğurlu... F tipleri, maşallah, üçüncü yılına giriyor. Sonuç: 102 ölüm, 500 sakat insan, intiharlar... F tiplerinde TECRİT sürüyor. F tiplerinde bu mahkûmları ölüm orucuna iten koşullar, hâlâ, inatla, ısrarla düzeltilmedi. ...

Yok Avrupalı yetkililer F tiplerine bakıp şöyle demişler, yok böyle demişler. Avrupalı 'yetkililer' çeşit çeşit. Ben de size Türkiye'deki F tiplerinde koşulların gayri insani olduğu konusunda görüş belirtebilecek onlarca Avrupalı 'yetkili' bulabilirim. Ayrıca, boş verelim Avrupalı yetkilileri/metkilileri. Bizim ölüm

oruçlarında HÂLÂ insanlarımız ölüyor mu? Ölüyor.

Radikal

Hâlâ, halen, yine de; 19 eylemci cezaevlerinde ölüm oruçlarını sürdürmekte midir? Sürdürmektedir. Bu yara kapanmış mıdır? Kapanmamıştır. ...

Bu gidenlerin canı, can değil de, patlıcan mıdır? Bu çocuklar bizim yakınımız, arkadaşımız olmadıkları için mi yüreğimizin hiçbir telini titretmemekte, bizi onlar için parmağımızı dahi kıpırdatmaya sevk edememektedirler?

Bu ne ilgisizlik, bu ne sevgisizliktir?

Her konunun, ama hayatta, her konunun iki tarafı vardır. Sayın Çiçek, nasıl ki F tiplerinde durumun şahane gittiğine dair, bu mahkûmların aklından bir nevi zorları olduğuna ve YOK sayılmaları gerektiğine dair BİR taraftan görüş almışlardır; acaba KARŞI taraftan, yani bizlerden de görüş almaları imkân dahilinde midir? ...

Yüz iki ölüm. Az mı yani?

Perihan Mağden (18 Aralık '02 Radikal)

102 ölüden daha korkuncu

... Doğrusu bundan utanç duymamak elde değil. Bir düşünün. Bir kaza olduğunda, bir yangın çıktı-

Bitmeyen Ölüm

... Evet, pazar günü ölüm orucunda ölenlerin sayısı 103'e yükseldi, yüzlerce kas ve beyin hasarına uğramış gencecik insanları saymıyorum. Onları da yaşam dışı düşünmek gerekir, çünkü çoğunun çalışacak ve yeni bir hayat kuracak mecali yok. Bu benim kendimi en çaresiz hissettiğim konulardan biri.

Yazmanın, akıl vermenin hiçbir yararı olmuyor. Teker teker ölüyorlar. Karşımda hüznü gözlerle oturan ve çok yavaş bir sesle konuşan tutuklu annesi Melek Akgün Hanım'a da aşağı yukarı bunları söylüyorum. Kendi çaresizliğimi ifade etmeye çalışıyorum. ...

Melek Hanım'a verilecek yanıtlar yok, yeryüzündeki en büyük zulüm sayılan tecridi kimseler kıramıyor. 103 ölüm bile tecridin o katı yüzünü kızartmadı bile. Türkiye neredeyse övünerek bu cezayı ne kadar mükemmel uyguladığını dosta düşmana gösterecek. Melek Hanım "Bu usul usul ölüm" diyor. ...

Ne yazık ki, Melek Hanım abartmıyor, hatta azını söyleyip çoğunu söylemiyor, karşılıklı içtiğimiz

çayların sayısı çoğaldıkça insana "yeter artık!" diyecek pek çok hikâye, pek çok uygulama öğreniyorum. ...

Cumhuriyet

Bütün bunları konuşurken Melek Hanım'a bunları yazarsam "*Başınız belaya daha çok girmez mi*" diye soruyorum, içerde tek başına duvarlarla konuşan İsmail'i düşünerek Melek Hanım'ın yanıtı çok net: "*Oğlum nedeniyle ben de altı ay hücrede yaşadım. İnsan sesini unutmuştum, dışarı çıktığımda yürümeyi de unuttuğumu gördüm. Benim size anlattıklarımdan daha fazla eziyet ne olabilir?*"

Çaresiz başımı sallıyorum ve içimden onu onaylıyorum, insanoğlunun keşfettiği en korkunç işkence tecridin bazen ölümü bile özleteceğini düşünüyorum; belki de o gencecik ölümlerin asıl nedeni bu. Tecritten kaçmak, kurtulmak.

Gene de hem kendime hem Melek Hanım'a biraz cesaret vermek için bu yazıyı yazıyorum. Çaresiz ve göz yaşları içinde...

İşıl Özgentürk (24 Aralık '02 Cumhuriyet)

Ölümleri durdurun...

Önceki gün ajanslar, "örgüt üyesi" suçlamasıyla 1996'da tutuklanarak Malatya Cezaevi'ne konulan Feride Harman'ın ölüm haberini geçtiler...

... "Hayata Dönüş Operasyonları"ndaki kayıplar bir yana, tam 102 insan öldü.

Dileriz yeni hükümet döneminde hallolur bu meseleler. Hallolmalıdır. Yitirilen "insan" sonuçta... Şu ya da bu ideolojiye mensup olsalar da, bizim insanımız.... Adalet Bakanı Sayın Cemil Çiçek'in bu meseleye eğileceğini, en azından tarafları dinleyip bir çözüm bulacağını umuyor, diliyorum.

İstenenler basit ve "ortası bulunacak" şeyler aslında: F Tipi Cezaevleri'nde "tecrit" uygulamasına son verilsin. Tutuklu ve hükümlülere "kötü muamele" yapılmassın. Ziyaretçilere engel çıkarılmasın.

Çok mu zor?

M.E Yavuz (18 Aralık 2002 Yeni Şafak)

Sn. Çiçek'e...

... Ben isterim ki, sizin zamanınızda bir cenaze daha kalkmasın...

TAYAD'ın hazırladığı bir rapor var. Raporda F Ti-

pi cezaevlerinde bulunan

kimi tutuklu ve mah-

kumlar hakkında ger-

çekten insanı ürperten

bilgiler yer alıyor. TAYAD'ın raporuna ihtiyatla yak-

laşılabilir. Ama görmezden gelinmesi herhalde doğ-

ru olmaz. Çünkü raporda, sağlık durumları uç nok-

talara ulaşmış pekçok insan örneği veriliyor ve tüm

bunlar, Adalet Bakanlığı'nın sorumluluk alanında bu-

lunuyorlar. Belki tüm cezaevleri için bir reforma ih-

tiyaç vardır, ama öncelikle ölümler ve ölümcül has-

talıklar...

Öncelikle sizin "Ölen ölsün" demeyeceğinizi bili-

yorum. Sorumluluk duygunuzdan öte yürek kıvamı-

nız buna izin vermez. Sonuçta bir can söz konusu...

Ve onlar, size bağlı bir bakanlığın kurumlarından

uçup uçup gidecekler... Sizin hiç olmazsa bir kişiyi

kurtarmak için çırpındığınıza tanık olsun Türkiye ve

dünya, bundan ne siz ne de Türkiye kaybeder. Bu ül-

kede sosyal barış çok yaralandı, yeniden inşa etmek

için de çok emek vermek gerekiyor, bana göre sizin,

ölüm oruçlarına katılanlarla hiçbir ideolojik yakınlığı

bulunmayan bir kişiliğin onlara göstereceği ilgi, Tür-

kiye'de barışın inşasında çok önemli bir kilometre

taşı olacaktır.

Ahmet Taşgetiren (19 Aralık '02 Yeni Şafak)

ğinde, bir felaket meydana geldiğinde birkaç kişi bile hayatını yitirse ajanslar onu başlı başına bir haber olarak verirken bu tarafta 102 insan hayatını kaybediyor ve biz olanları bu derecede kayıtsız bir edayla, bir unutuş perdesinin ardından izliyoruz. Bu unutuşun ne kadar bilinçli olduğunu da ayrıca ne biliyor ne de kendimize itiraf ediyoruz.

... Sakın yanlış anlaşılmasın. Sorun bu işle uğraşanlarındır demiyorum. Böyle bir derdin içine girmiş ve onun bin türlü sıkıntısıyla uğraşanları bir de şundan bundan ötürü suçlamak kimin haddi? Ben, bütün bir toplumu, herkesi, öncelikle de kendimi suçluyorum. Toplumun ve onun birçok kesiminin gündeminin ilk meselesi olması gereken bu işe bu kadar ilgisiz kalması, işlerin bu hale gelmesinin belki de tek nedeni.

... Ama toplumun unuttuğu, kıyıda köşede bırakılmış bir sorun 'ölen ölsün' mantığıyla hareket etmektedir ki, 'habeas corpus' kavramını yok saymanın, çiğnemenin bundan ilkel ve tehlikeli bir yöntemi daha bulunmaz. ... Devlet bu yöntemi bilinçli olarak sürdürüyor olabilir. Hiç önemli değil. Demokratik bir ortamda, medya, hele Türkiye gibi toplumlarda başlı başına bir güçtür ve ancak onun

girişimiyle bu türden sorunlar aşılabılır. Onun yaratacağı toplumsal duyarlılık olmaksızın bu ölüm vadisini geçmemizin bir olanağı yok.

... Haklı ya da haksız, 102 insanın ölümü bu çağın en korkunç olaylarından birisidir, ama bunca ölüme sırtını dönen bir toplumun daha nelere yatkın olduğunu düşünmek belki ondan da korkunç bir şeydir.

H.Bülent Kahraman (20 Aralık '02 Radikal)

Katliamın yıldönümü

Her ülke tarihinin karanlık noktaları vardır. Türkiye'nin de var. Vahim olan bu karanlık noktaların çok yakın tarihli de olabilmesi. 'Hayata Dönüş' adı verilen 19 Aralık 2000 tarihli operasyonla 20 cezaevinden alınan mahkûmlar F tipi tecrit hapishanelerine yerleştirildi.

... Bugün 2. yıldönümü. Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertoşun'un açıklamasını yaymıyorum, cevaplarıyla. Cevaplar, İHD İstanbul Şubesi'nin 'Hukuk dışı mekânlar F tipi cezaevleri'

raporundan.

.... "Tüm iyi niyetli girişimlere rağmen sonuç alınamaması ve müdahale tarihi olan 19 Aralık 2000 itibarıyla ölüm oruçlarının tıbbi bakımdan hayati tehlike sınırına gelmesi karşısında bu insanların yaşamının kurtarılması için... 'Hayata Dönüş Operasyonu'na karar verilmiş ve icra edilmiştir. Ölüm orucu ve açlık grevi dayatması altındaki hükümlü ve tutuklular kurtarılmıştır. ...

"F tipi cezaevlerine nakillerde hemen her mahpus kaba dayakla karşılaştı, zorla soyuldu, saç ve sakalları zorla kesildi. Kandıra F Tipi Cezaevi'nde 10 civarında mahpusa copla tecavüz edildi. Haya burma, falaka uygulandı. Bu işkence ve saldırılar ilerleyen günlerde sürmekle beraber, yerini yavaş yavaş psikolojik işkence ve saldırılara bıraktı."

"Cezaevlerine ilişkin her yazınıza kamuoyunun doğru bilgilendirilmesi amacıyla cevap verilmiş, ancak bunlar köşenizde yayımlanmamıştır. Bir gazeteci olarak mesleğe objektif yaklaşmanız gerekirken ısrarla taraflı davrandığınız, kamuoyunu yönlendirmeye çalıştığınız görülüyor, bu durum basın meslek ilkeleri, ahlak esasları, yayın ilkeleriyle bağdaşmıyor."

Öyle anlaşıyor ki sadece açıklamalarınızı Cumhuriyet gazetesine göndermekle yetinmiyor, köşemi de o gazetede arıyorsunuz. Çünkü doğru adrese gönderebildiğiniz açıklamalar bu sütunlarda defalarca yayımlandı. Kimin doğruları söylediğine, kiminse taraflı ve yanıltıcı bilgi verdiğine okurlar ve kamuoyu karar verecektir.

Murat Çelikkhan (19 Aralık '02 Radikal)

İşkence, tecrit, sansür

... İşkenceye 'sıfır tolerans' tanıma sözü veren AKP iktidarında sıra bir türlü F tipi cezaevlerinde ki 'tecrit işkencesi'nden kaynaklanan 'ölümlere son verme' aşamasına gelemiyor. TAYAD'lı aileler dün ziyaretimize geldi. 3 Kasım seçimlerinden bu yana 'ölüm orucu'nda ölenlerin sayısı 5'i bulmuş. ...

Tek kişilik hücrelerde baskı ve umutsuzluk sonucu 'intiharlar' başlamış. İstanbul Barosu'nca Yücel Sayman döneminde seslendirilen '3 kapı üç kilit açılın 9 kişi bir araya gelsin. Tecrit kalksın' önerisine de vicdanlar kapalıymış. ... Tecridin yanı sıra ağır sansür uygulanıyormuş, günlük gazetelerdeki siyasi köşeler ve 'beğenilmeyen' yazılar kesilerek dağıtılıyormuş. Mektup ve dilekçelere zorluk çıkarılıyormuş. Cezaevine zamanında elektrik ve su parası yatırmayan mahkumların 'hücre elektriği' kesiliyormuş. Tutuklu ailelerine yönelik 'hak ihlalleri'

İçeridekiler ve dışarıdakiler

Cezaevleri Türkiye'nin oldukça 'içeri' bir olgusu, biz ise dışarıdayız. İçeridekiler hacir altındadır, biz dışarıdakiler ise mümeyyiziz. Dışarıdakiler beşerdir de aynı zamanda, şaşar ve unutulur.

19 Aralık 2000 tarihindeki 'Hayata Dönüş' operasyonunun üzerinde iki yıl geçmiş.

O iliklere kadar işleyen soğukla gelen vahşet... İnsan yanığı... Cezaevinin duvarlarındaki kurşun delikleri, tavanlardaki is... İki yıldır düşlerine giriyordur, gece yarısı çığlıklara uyanıyorlardır, gündüz gözüyle tekrar tekrar yaşıyorlardır.

Çağdaş Hukukçular Derneği'nin iki yıllık değerlendirmesine göre, F tipi cezaevleriyle ilgili eleştiriler konusunda bugüne kadar hiçbir iyileştirme olmamış. İyi ama biz dışarıdayız, günlerimiz çok kısa, gündemimiz yoğun... AB, Kıbrıs, Irak, Erdoğan' ın başbakanlığı, vergi affı, Q kızı, Hakan Şükür'ün kırılan ayağı...

... İki yıllık süre içinde, F tipi cezaevlerinde tutulan tutuklu ve hükümlülerin sağlık durumları gözle görülür derecede bozulmalar, özellikle algıda, duyma ve görme yeteneklerinde ciddi tahribatlar oluşmuş.

Halen 19 kişi ölüm orucuna devam ediyormuş.

Bu bilgilerle ne yapacağız şimdi biz?

Üstelik kar da geri geliyormuş, yine üzerimize yağacak demek ki, kim bilir ne kadar üşüyeceğiz.

Adnan Ekinci (24 Aralık '02 Radikal)

rutin hale gelmiş. Haftada bir saatlik görüşmeye gidenler, canından bezdiriliyor.

F tipi ayıbına karşı, hükümeti duyarlı olmaya çağırıyoruz: Ölümleri durdurun!

Derya Sazak (19 Aralık '02 Milliyet)

Savaşa ölüm orucuna hayır!

"Savaşa hayır" derken içerideki insanların "yaşam savaşı"na da kulak vermek gerekir. F tipi cezaevleri nedeniyle 3 yıldır süren ölüm oruçlarında 102 insan öldü... "Medya" bu konuda da ilgisiz. Adalet Bakanı **Cemil Çiçek**'in göstereceği duyarlılıkla F tipleri sorununu çözüp, ölümleri sona erdirmesi, "icraat sıkıntısı ve karmaşası" çeken AKP iktidarına ve de topluma şu sırada ilaç gibi gelecektir.

Nail Güreli (25 Aralık '02 Milliyet)

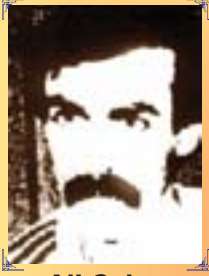

Berkan ABATAY

2002 Ölüm Orucu Şehidi

kahramanlar Ölmez

Ali Saban

Şehitlik tarihi:

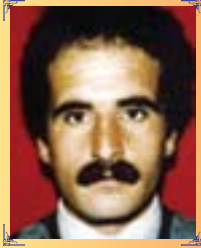
2 Ocak 1987

Şehit düştüğü yer:

Lübnan

Şehit düşme şekli:

12 Eylül cuntasından önce devrimci hareketin saflarında mücadele etti. 12 Eylül'ün ardından Lübnan'a geçerek Filistin Halk Cephesi saflarında savaşa katıldı. Hareketle yeniden ilişkiye geçmek isterken Filistin kamplarında çıkan çatışmada şehit düştü.

Kalender KAYAPINAR

Şehitlik tarihi:

3 Ocak 1996

Şehit düşme şekli:

Hapishanede kanser teşhisi konulmasına rağmen tedavisi sürekli engellendi, ölümcül noktaya geldiğinde tahliye edildi. Tahliyesinden dört gün sonra şehit düştü.

Yüksel EROL

Şehitlik tarihi:

2 Ocak 1979

Şehit düştüğü yer:

İstanbul Mecidiyeköy

Şehit düşme şekli:

Gültepe'de devrimci mücadele ve örgütlenme içinde yer aldı. Mecidiyeköy'de faşistlerin kurduğu pusuda katledildi.

Gültekin Koç

Şehitlik tarihi:

3 Ocak 2001

Şehit düştüğü yer:

İstanbul Şişli

Şehit düşme şekli:

19-22 Aralık hapishaneler katliamının ardından katliama karşı mısilleme amacıyla Şişli Emniyet Müdürlüğü binasında gerçekleştirdiği Feda eyleminde şehit düştü.

Feda'nın Sorduğu Hesaptır Gültekin

27 aydır süren direniş, *"bin canım olsa binini de feda ederim"* diyen tereddütsüz yüreklerin direnişidir. 27 aydır süren direniş, feda'nın destanıdır bir yerde.

Halk için, vatan için, yoldaşları için, kendini feda etmenin çok değişik biçimleri oldu bugüne kadar. Onlarca ülkede, yüzlerce biçimde devrim mücadelesinin içinde kendini feda etti devrimciler. Ölüm orucu bir biçimiydi feda'nın. Gültekin Koç'un eylemi de başka bir biçimi.

Tutsakların ölüm oruçlarında kendini feda edişi, onları düşüncelerini inkara zorlayan zulüm karşısında bir direnişin ifadesiydi. Gültekin'in kendini feda edişi ise, bir hesap sormaydı.

Bu biçimdeki feda eylemlerine, kuşatılmış Filistin halkının uzun bir süredir başvurduğu bir eylem biçimiydi. Ülkemizde Kürt milliyetçi hareketi de başvurmuştu zaman zaman. Devrimci hareketin bu tarzdaki ilk feda eyleminin gerçekleştircisi Gültekin oldu.

Bu eylemde, Gültekin'in cüretini ve kendine güvenini yazdı tarih. Devrimci hareketin bir konudaki, bir alandaki, bir gelenekteki, bir eylem biçimindeki "ilk"i olabilmek, cüretti, kendine güvendi. Buna sahip olmaksızın "ilk" olmak mümkün değildi.

Yoldaşları katledilmişti. Düzen, tarihinin en büyük katliamlarından birini gerçekleştirmişti. Ve o bir savaşıydı. Katleden düzene cevap vermektir onun görevi. Bu cevap öyle bir cevap olmalıydı ki; zulüm, asla ve asla hesap sorulmasının önünde duramayacağını görmeliydi; zulüm, nice katlederse etsin, direnişi ve devrimci savaşı yokedemeyeceğini görmeliydi.

3 Ocak, saat 13.50'de parçalanıp ve parçalanırken hesap soran bedenini tüm dünyaya bunu gösterdi Gültekin.

Utangaç Orgeneral Deniz Baykal

Topraklarımız satılıyor, toprağımız yanki dolacak, üsler, limanlar gitti, demiryolları sırada... ve bu tabloda CHP'nin varlığı yokluğu belli değil.

Niye dersiniz acaba? AKP'den milletvekili sayısı az olduğu, nasıl olsa elimizden bir şey gelmez diye düşündükleri için mi? Az olabilir, bir kişi de olabilir; ama çıkar ben Amerikan saldırganlığına karşıym diye haykırır, TBMM çatısı altında ya da sokaklarda.

Elbette CHP'nin sessizliği (konuşur gibi yapmasına ayrıca değineceğiz) esas olarak Genelkurmayın sessizliğine benzerdir. Savaştan, Amerika'dan yanadırlar. IMF'nin adamını boş yere partisine almadı CHP. IMF'den savaşa Amerikan politikalarını destekleyeceğinin güvencesini de verdi. Nitekim bugün yapılan da bu. Bu nedenle iktidar partisi, **"siz rahatsızsınız, bizim tabanımız savaşa karşı"** diye dert yanıyor Deniz Baykal'a.

Niye rahat Baykal? Çünkü halkın değil, ege-men güçlerin isteklerine göre hareket ediyor ve sırtını onlara dayadıkça bu iktidar yıpranınca MGK benim önümü açar diye pusuya yatmış bek-

liyor. Seçim olmadıkça nasıl olsa halka ihtiyacı yok. Seçimde de nasıl olsa, ne olursa olsun diye-rek, laiklik diyerek CHP'ye oy veren bir kitle de var.

Deniz Baykal'ın CHP'si serde *"sosyal demokratlık olduğu için savaş çığırtkanlığı yapamaya-caklarını"* söylerken, esas olarak, biz de savaştan, Amerika'dan yanayız ama bunu da açıkça söyleyemeyiz ya demek istiyor. Nitekim suskunluğunu bozduğunda tek sıkıntısının kendisine pazarlıklar konusunda bilgi verilmemesi olduğu anlaşılıyor;

"Üsler verilir verilmez, o ayrı tartışılır... ama kamuoyundan gizleniyor..." derken söylediği de bundan ibaret. Kamuoyu dediği de kendisi!

CHP de iktidarda olsa satacağını bugünden ilan ediyor. Namus dedikleri vatani nasıl yankilere peşkeş çekeceklerinin güvencesini şimdiden veriyor CHP.

Hal böyle olunca, biri de kalkıp, Amerikan sa-vaşına karşı *"sosyal demokrat CHP'nin"* desteğini de alarak halkı da aldatarak savaşa girelim öneri-leri getirebiliyor.

Sakıncası yok, Genelkurmayın partisi olarak kafasına bir de general şapkası giyip, süngü takıp Bağdat'a da yürüyebilir Baykal. Ah bir de şu sos-yal demokratlık yakıştırmaları olmasa, görün siz Baykal'ı nasıl çığırtkan olurdu!

